

എഡിറ്റോറിയൽ കരുണയും കഠിനഹൃദയവും

യേശു പറഞ്ഞ താലന്തുകളുടെ ഉപമ വളരെ പ്രസിദ്ധമാണ്. നമുക്കു ലഭിച്ച കഴിവുകൾ (Talents) ഉപയോഗിക്കുന്നതുസംബന്ധിച്ചാണ് ഉപമ. (മത്തായി 25:14-30). എന്നാൽ താലന്തുകളുടെ ഈ ഉപമപോലെതന്നെ ഒറ്റകേൾവിയിൽ തോന്നുമെങ്കിലും വ്യത്യസ്തമായ മറ്റൊരു ഊന്നൽ ഉള്ള വേറൊരു ഉപമയും യേശു പറഞ്ഞിട്ടുണ്ട്. ലൂക്കോസ് 19:11-27 ൽ നമുക്കിതു കാണാം.

ഒരു പ്രഭു രാജപദവി സ്വീകരിക്കാനായി ദൂരദേശത്തേക്കു പോയപ്പോൾ തന്റെ പത്തുദാസന്മാർക്ക് ഒരോ നാണയം വീതം* (ഒരോ റാത്തൽ വെള്ളി വീതം) വ്യാപാരം ചെയ്യാനായി നൽകി. പ്രഭു തിരിച്ചു വന്നപ്പോൾ തന്റെ ഭൃത്യന്മാരോടു കണക്കുതീർക്കുവാൻ തുടങ്ങി. ഒന്നാമൻ ഒരു നാണയം കൊണ്ടുപത്തുനാണയം നേടിയിരുന്നു. അവനെ യജമാനൻ അഭിനന്ദിക്കുകയും പത്തു പട്ടണങ്ങളുടെ അധികാരിയായി നിയമിക്കുകയും ചെയ്തു. രണ്ടാമൻ തനിക്കു ലഭിച്ചതുകൊണ്ടു വ്യാപാരം ചെയ്തു അഞ്ചു നാണയം കൂടി സമ്പാദിച്ചിരുന്നു. യജമാനൻ അവനെയും അനുമോദിച്ച് അഞ്ചു പട്ടണങ്ങളുടെ അധികാരിയാക്കി. കഥയുടെ മെലോ ഡ്രാമ ഇനിയാണ്: മൂന്നാമൻ കണക്കുതീർക്കാനായി വന്നു. പക്ഷേ അവൻ തനിക്കു ലഭിച്ച നാണയംകൊണ്ടു വ്യാപാരം ചെയ്തിരുന്നില്ല. യജമാനൻ 'ദുഷ്ടദാസനേ' എന്ന് അഭിസംബോധന ചെയ്ത് അവനെ ശാസിച്ചു. അവന്റെ കയ്യിൽ നിന്നു നാണയം തിരിച്ചെടുത്തു പത്തു നാണയമുള്ളവനു കൊടുത്തു.

താലന്തുകളുടെ ഉപമയിൽ നിന്നു വ്യത്യസ്തമായി ഈ ഉപമയിൽ ദാസന്മാർക്കെല്ലാം യജമാനൻ നൽകുന്നതു തുല്യമായാണ്-ഒരോ നാണയം വീതം. ഇതു നമുക്ക് ഈ ഭൂമിയിൽ ലഭിച്ചിരിക്കുന്ന ജീവിതത്തെയാണു കാണിക്കുന്നത്. ദൈവത്തിനായി ജീവിക്കാൻ ഇവിടെ എല്ലാ മനുഷ്യർക്കും തുല്യ അവസരം-തുല്യസമയം. എല്ലാവർക്കും ദിവസത്തിന് 24 മണിക്കൂറാണുള്ളത്. വർഷത്തിൽ 365 ദിവസം. ആർക്കും കൂടുതലുമില്ല. കുറവുമില്ല. ദൈവത്തിനായി പൂർണ്ണഹൃദയത്തോടെ ജീവിക്കാൻ നമുക്കെല്ലാം ഒരു ജീവിതം നൽകപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. ഈ ജീവിതത്തെ നാം എങ്ങനെ ഉപയോഗിക്കുന്നു എന്നതാണു നിർണായകം.

ഒന്നാമനും രണ്ടാമനും തങ്ങൾക്കു ലഭിച്ചതിനെ ബുദ്ധിപൂർവ്വം ഉപയോഗിച്ചപ്പോൾ മൂന്നാമത്തെ ദാസൻ എന്തുകൊണ്ടാണ് വ്യാപാരം ചെയ്യാതിരുന്നത്? അവൻ അലസനായതുകൊണ്ടാണോ? അല്ല, ഈ ഉപമ ശ്രദ്ധിച്ചു വായിച്ചാൽ യജമാനൻ ഒരിടത്തും അവനെ മടിയനെന്നു വിളിക്കുകയോ അവന്റെ അലസതയെ കുറ്റപ്പെടുത്തുകയോ ചെയ്യുന്നില്ലെന്നു കാണാം. (എന്നാൽ താലന്തുകളുടെ ഉപമയിൽ അങ്ങനെ ചെയ്യുന്നുണ്ട്-മത്തായി 25:26). അലസതയല്ലെങ്കിൽ മറ്റന്താണ് വ്യാപാരം ചെയ്യുന്നതിൽ നിന്ന് അവനെ പിൻതിരിപ്പിച്ചത്? യജമാനനെക്കുറിച്ചുള്ള പേടിയായിരുന്നു കാരണമെന്ന് അവന്റെ വാക്കുകളിൽ നിന്നു തന്നെ വ്യക്തമാണ്: "യജമാനനേ, നിന്നെ എനിക്കു ഭയമായിരുന്നു. കാരണം നീ കർക്കശനും വയ്ക്കാത്തത് എടുക്കുന്നവനും വിതയ്ക്കാത്തതു കൊയ്യുന്നവനുമായ കഠിനമനുഷ്യനാണ്" (ലൂക്കോസ് 19:21).

ഒന്നാമത്തേയും രണ്ടാമത്തേയും ദാസന്മാർ യജമാനന്റെ കരുണയെ സ്പർശിക്കുകയും തത്ഫലമായി അവനെ സ്നേഹിക്കുകയും ചെയ്തിരുന്നതുകൊണ്ട് യജമാനനുവേണ്ടി തങ്ങളുടെ പക്കലുള്ള ഏക നാണയം വ്യാപാരം ചെയ്യാൻ മടികാണിച്ചില്ല. നമുക്കെല്ലാം ഒരേ ഒരു ജീവിതമേയുള്ളൂ. ആ ജീവിതത്തെ ദൈവത്തിനായി എറിഞ്ഞുകളയുവാൻ നമ്മെ പ്രേരിപ്പിക്കുന്ന ചേതോ വികാരം എന്താണ്? തീർച്ചയായും അതു സ്നേഹമാണ്. നഷ്ടപ്പെടുത്തുവാനും റിസ്ക്ക്കെടുക്കുവാനും സ്നേഹം പ്രേരിപ്പിക്കും. ദൈവത്തെ ഈ നിലയിൽ സ്നേഹിക്കണമെങ്കിൽ ആദ്യം

നാം ദൈവത്തിന്റെ കരുണയെ, സ്നേഹത്തെ, സ്പർശിക്കണം (1 യോഹന്നാൻ 4:19).

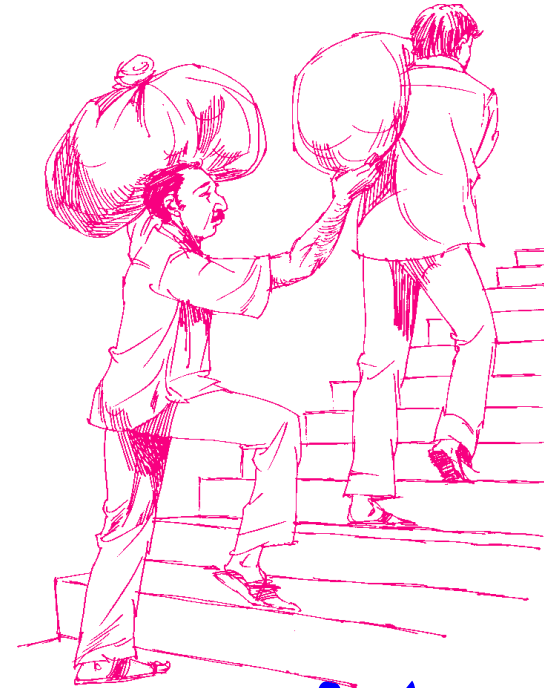
നാം ദൈവത്തിന്റെ സ്നേഹത്തേയും കരുണയേയും അനുഭവിച്ചറിഞ്ഞതിന് ആനുപാതികമായി മാത്രമേ നമുക്കുമുള്ളവരെ സ്നേഹിക്കാനും അവരോടു കരുണ കാണിക്കാനും കഴിയുകയുള്ളൂ. 'നിങ്ങൾ സൽഗുണപൂർണ്ണരാകുവിൻ' (മത്തായി 5:48) എന്ന യേശുവിന്റെ കല്പന ആ സന്ദർഭത്തോടു ചേർത്തുവായിച്ചാൽ നാം കരുണയിലാണു സൽഗുണപൂർണ്ണരാകേണ്ടതെന്നു വ്യക്തമാകും (ഇതു സംബന്ധിച്ച ലേഖനം അന്യത്ര). പക്ഷേ നമുക്കു കരുണയിൽ പൂർണ്ണരാകുവാൻ എത്രത്തോളം കഴിയും? 'നിങ്ങളുടെ സ്വർഗ്ഗീയപിതാവും കരുണയിൽ സൽഗുണപൂർണ്ണനായിരിക്കുന്നതുപോലെ' എന്നാണ് അതിന്റെ മറുപടി. അതായത് നാം നമ്മുടെ സ്വർഗ്ഗീയപിതാവിന്റെ കരുണയെ എത്രത്തോളം സ്പർശിച്ചിട്ടുണ്ടോ അതിനനുസരിച്ചു മാത്രമേ നമുക്കു സഹജീവികളോടു കരുണ കാണിക്കുവാൻ കഴിയുകയുള്ളൂ എന്നു സാരം.

ദൈവം എല്ലാവരോടും സ്നേഹവും കരുണയും പ്രദർശിപ്പിച്ചിട്ടും നാം ചിന്തിച്ച ഉപമയിലെ ദുഷ്ടദാസനെപ്പോലെ ചിലർക്ക് ദൈവത്തിന്റെ കരുണയെ സ്പർശിക്കാൻ കഴിയാതെ പോകുന്നത് എന്തുകൊണ്ടാണ്? ദൈവത്തിന്റെ മനസ്സിലിവിടെ തിരിച്ചറിയുന്നതിനു പകരം ദൈവത്തെ കർക്കശനും വയ്ക്കാത്തത് എടുക്കുകയും വിതയ്ക്കാത്തതു കൊയ്യുകയും ചെയ്യുന്നവനെന്ന് ഈ ദാസൻ മനസ്സിലാക്കുന്നതിനു കാരണം എന്താണ്? അതിനു കാരണം അവൻ ഹൃദയനുറുക്കം ഇല്ലാത്ത കഠിനഹൃദയനായ ഒരുവനായിരുന്നു എന്നതാണ്. അതുകൊണ്ടാണല്ലോ അവൻ യജമാനനെ 'കഠിനമനുഷ്യൻ' എന്നു (ലൂക്കോസ് 19:21,22) വിളിക്കുന്നത്. (നാം എന്താണോ അതായിരിക്കും നാം മറ്റുള്ളവരിൽ ആരോപിക്കുന്നത്). ദൈവത്തെ നാം കഠിനഹൃദയമുള്ള ഒരു ദൈവമായാണു മനസ്സിലാക്കുന്നതെങ്കിൽ നാം വീണുപോകത്തക്കവണ്ണം കഠിനഹൃദയമുള്ളവരാണെന്ന് തന്നെയാണ് അതു സൂചിപ്പിക്കുന്നത് (റോമർ 11:22 ശ്രദ്ധിക്കുക).

ഇങ്ങനെയുള്ളവർക്ക് ദൈവത്തിന്റെ കരുണ എത്ര അളവില്ലാത്തതാണെങ്കിലും അതു തിരിച്ചറിയാനോ മറ്റു മനുഷ്യരോടു കരുണകാണിക്കാനോ കഴിയുകയില്ല. ഉദാഹരണത്തിന് ഏഴ് എഴുപതുവട്ടം ക്ഷമിക്കുന്നതിനെക്കുറിച്ചു വിശദീകരിച്ചപ്പോൾ യേശു പറഞ്ഞ നിർദ്ദയനായ ഭൃത്യന്റെ ഉപമ ശ്രദ്ധിക്കുക (മത്തായി 18:21-35). അവിടെ രാജാവു പതിനായിരം താലന്ത് ഇളച്ചുകൊടുത്തിട്ടും ദാസൻ വാക്കുകൊണ്ടു പോലും ഒരു നന്ദി പ്രദർശിപ്പിക്കുന്നില്ല. തുടർന്ന് അവൻ ഇറങ്ങി തനിക്കു നിസ്സാരമായ ഒരു തുക കടപ്പെട്ട ഒരുവന്റെ കഴുത്തുപിടിച്ചു ഞെരിക്കുകയാണു ചെയ്തത്! ഇതു ഹൃദയകാഠിന്യമല്ലെങ്കിൽ പിന്നെ എന്താണ്?

ഉവ്വ്, ഹൃദയകാഠിന്യം ദൈവത്തിന്റെ വലിയ ക്ഷമയേയും കരുണയേയും തിരിച്ചറിയുന്നതിൽ നിന്നു നമ്മെ തടയും. ഫലം നമുക്കു മറ്റുള്ളവരോടും ഹൃദയപൂർവ്വം ക്ഷമിക്കുവാനും കരുണകാണിക്കുവാനും കഴിയാതെ പോകും. രണ്ടു വിശ്വാസികൾ. രണ്ടുപേരും ഒരേ സാഹചര്യത്തിലൂടെ കടന്നുപോകുന്നു. പക്ഷേ ഒരാൾ മറ്റുള്ളവരോടു കരുണയുള്ളവനാണ്. മറ്റൊരാൾ കരുണ കാണിക്കുന്നില്ല. എന്തുകൊണ്ടാണ്? ആദ്യത്തെയാൾ ദൈവത്തിന്റെ കരുണയെസ്പർശിച്ചിട്ടുണ്ട്. രണ്ടാമന്റെ മേലും തുല്യഅളവിൽ ദൈവത്തിന്റെ കരുണാവർഷം ഉണ്ടായിട്ടും അത് ഉൾക്കൊള്ളത്തക്കവണ്ണം അവന് ഒരു ഹൃദയനുറുക്കം സംഭവിച്ചിട്ടില്ല. വെയിലത്തുവച്ചാൽ മഞ്ഞുകട്ട ഉരുുകിയൊലിക്കും. എന്നാൽ കളിമണ്ണോ? അത് ഉരുുകുകയില്ല. മറിച്ച് കൂടുതൽ കട്ടിയാകും. ഒരേ സാഹചര്യം. പക്ഷേ രണ്ടു പേരുടെ അനുഭവം രണ്ടു വിധത്തിലാണ്! ഹൃദയനുറുക്കത്തിന്റെ പ്രാധാന്യത്തിലേക്കാണ് ഇതു ചൂണ്ടുന്നത്.

Handwritten signature: A. B. Mathew

നിങ്ങളുടെ സ്വർഗ്ഗീയപിതാവ് നിങ്ങളോടു കരുണയുള്ളവനായിരിക്കുന്നതുപോലെ നിങ്ങൾ മറ്റുള്ളവരോടു കരുണകാണിക്കുക. തങ്ങളെക്കുറിച്ചുതന്നെ ഉന്നതചിന്തയുള്ളവർക്കു കരുണകാണിക്കാൻ പ്രയാസമാണ്.

കരുണയിൽ പൂർണ്ണരാകാം

നല്ല വാക്കുകൾ ഉപയോഗിച്ച് എപ്പോഴും തന്നെ പുകഴ്ത്തുകയും തന്നോടു മുഖസ്തുതി പറയുകയും അതേസമയം തന്നെ അനുസരിക്കാതിരിക്കുകയും ചെയ്യുന്ന മക്കളെക്കുറിച്ച് ഒരു പിതാവ് എന്താണു ചിന്തിക്കുന്നത്? കുറച്ചു സംസാരിക്കുകയും കൂടുതൽ തന്നെ അനുസരിക്കുകയും ചെയ്യാനാവും ആ പിതാവ് അവരോടു പറയുക. ഇന്നു ക്രിസ്തീയതയെന്നു അറിയപ്പെടുന്നതിനെക്കുറിച്ചും ഇതുതന്നെയാണു പറയാനുള്ളത്. ക്രമമായികൂടുകയും പാട്ടുപാടി ദൈവത്തെക്കുറിച്ചു നല്ലവാക്കുകൾ പറയുകയുമാണ് തങ്ങളുടെ കർത്താവിനെ ബഹുമാനിക്കുന്ന മാർച്ച് 2007

തിനുള്ള ഒരു മാർഗ്ഗമായി ഇന്നു ധാരാളം ക്രിസ്ത്യാനികളും ചിന്തിക്കുന്നത്. പക്ഷേ അവർ ദൈവത്തിന്റെ വാക്കുകളെ ഗൗരവമായി എടുക്കുകയോ അവിടുത്തെ കല്പനകളെ കൃത്യമായി പാലിക്കുകയോ ചെയ്യാറില്ല. “തങ്ങൾ എനിക്കുള്ളവരേന്ന് ഈ ജനം പറയുന്നു. പക്ഷേ അവർ എന്നെ അനുസരിക്കുന്നില്ല. അവരുടെ ആരാധനയെന്നത് പഠിച്ചുവെച്ചിരിക്കുന്ന വെറും വാക്കുകളാണ്” (യെശയ്യാ. 29:13 ലിവിങ് ബൈബിൾ)

കർത്താവായ യേശുവിനോടുള്ള ഭക്തി അധിഷ്ഠിതമായിരിക്കുന്നത് അവിടുത്തെ വാക്കുകളെ നാം എത്ര

ത്തോളം ഗൗരവമായി എടുക്കുന്നു എന്നതിലാണ്. ഉദാഹരണത്തിന് “നിങ്ങളുടെ സ്വർഗ്ഗീയപിതാവ് സൽഗുണപൂർണ്ണൻ ആയിരിക്കുന്നതുപോലെ നിങ്ങളും സൽഗുണപൂർണ്ണരാകുവിൻ” (മത്തായി 5:48) എന്നു കർത്താവു പ്രസ്താവിക്കുന്നു. നമ്മൾ ദൈവത്തെ ഭയപ്പെടുന്നവരല്ലെങ്കിൽ ഒന്നുകിൽ നാം ഈ കല്പനയെ അവഗണിക്കും. അല്ലെങ്കിൽ അതിനെ ലഘുവായിട്ടെടുക്കും. അതുമല്ലെങ്കിൽ “ഇതൊന്നും

ക്രമമായി കൂടുകയും പാട്ടു പാടി ദൈവത്തെ കുറിച്ചു നല്ല വാക്കുകൾ പറയുകയും മാണ് തങ്ങളുടെ കർത്താവിനെ ബഹുമാനിക്കുന്നതിനുള്ള ഒരു മാർഗ്ഗമായി ഇന്നു ധാരാളം ക്രിസ്ത്യാനികളും ചിന്തിക്കുന്നത്. പക്ഷേ അവർ ദൈവത്തിന്റെ വാക്കുകളെ ഗൗരവമായി എടുക്കുകയോ അവിടുത്തെ കല്പനകളെ കൃത്യമായി പാലിക്കുകയോ ചെയ്യാറില്ല.

അനുസരിക്കാൻ കഴിയുകയില്ല” എന്നു പറഞ്ഞ് യാഥാർത്ഥ്യവുമായി നിരക്കാത്ത ഇത്തരം ഒരു കല്പന തന്നെ കർത്താവായ യേശുവിനെ കുറ്റപ്പെടുത്തും. എന്നാൽ നമ്മൾ കർത്താവിനെ യഥാർത്ഥത്തിൽ ഭയപ്പെടുന്നുണ്ടെങ്കിൽ അവിടുന്ന് ഈ വാക്കുകൾ പറഞ്ഞപ്പോൾ എന്താണ് അർത്ഥമാക്കിയതെന്ന് അന്വേഷിക്കും, വെളിപ്പാടിനു വേണ്ടി അപേക്ഷിക്കും; ആ കല്പന അനുസരിക്കാനുള്ള കൃപയ്ക്കായി അപേക്ഷിക്കും.

നാം ചിന്തിക്കുന്ന ഈ വാക്യം ഒരു വാഗ്ദാനമല്ല. അങ്ങനെയായിരുന്നെ മാർച്ച് 2007

ങ്കിൽ ‘നിങ്ങളുടെ സ്വർഗ്ഗീയപിതാവ് സൽഗുണപൂർണ്ണനാകുന്നതുപോലെ ഒരു നാളിൽ നിങ്ങൾ സൽഗുണപൂർണ്ണരാകും’ എന്നാണ് പറയേണ്ടിയിരുന്നത്. മറിച്ച് ഇതൊരു കല്പനയാണ്-‘നിങ്ങൾ സൽഗുണപൂർണ്ണരാകുവിൻ....’.

വേദഭാഗങ്ങൾ കൃത്യമായും സന്ദർഭത്തോടുചേർത്തും വായിക്കാത്തതുകൊണ്ട് ക്രിസ്ത്യാനികൾ പലപ്രശ്നങ്ങളേയും അഭിമുഖീകരിക്കാറുണ്ട്. ഈ വാക്യം ശരിയായി മനസ്സിലാക്കണമെങ്കിൽ അത് പറഞ്ഞിരിക്കുന്ന സന്ദർഭത്തോടു ചേർത്തുനാം ചിന്തിക്കണം. ജ്ഞാനത്തിലും വിവേകത്തിലും ശക്തിയിലും മഹത്വത്തിലുമൊന്നും നമുക്കു നമ്മുടെ സ്വർഗ്ഗീയപിതാവിനെപ്പോലെ പൂർണ്ണരാകുവാൻ കഴിയുകയില്ലെന്നു വ്യക്തമാണല്ലോ. കാരണം, നമ്മൾ കേവലം സൃഷ്ടികളായ മനുഷ്യരാണ്. ഇപ്പോഴും ഒരു നന്മയും വസിക്കാത്ത ജഡത്തിൽ വസിക്കുന്നവരുമാണ്. ഇക്കാരണത്താൽ സ്വർഗ്ഗീയപിതാവിനെപ്പോലെ വിശുദ്ധിയിലും പൂർണ്ണരാകുവാൻ ജഡത്തിൽ ജീവിക്കുന്നിടത്തോളം നമുക്കുകഴിയുകയില്ല. അതുകൊണ്ടാണല്ലോ ‘നമ്മിൽ പാപമില്ലെന്നു പറഞ്ഞാൽ നാം നമ്മെത്തന്നെ വഞ്ചിക്കുന്നു’ എന്നു പറഞ്ഞിരിക്കുന്നത് (1 യോഹന്നാൻ 1:8). എന്നാൽ ഈ വാക്യം പറഞ്ഞിരിക്കുന്ന സന്ദർഭം (മത്തായി 5:38-47) നാം ശ്രദ്ധിച്ചാൽ മറ്റുള്ളവരോടുള്ള കരുണയിൽ പൂർണ്ണരാകുന്നതിനെക്കുറിച്ചാണു കർത്താവു പറഞ്ഞിരിക്കുന്നതെന്നു മനസ്സിലാകും. നമ്മുടെ സ്വർഗ്ഗീയപിതാവ് നല്ലവരുടേയും ദുഷ്ടരുടേയും മേൽ സുര്യനെളിപ്പിക്കുകയും നീതിമാന്മാരുടേയും നീതികെട്ടവരുടേയും മേൽ മഴയെ അയയ്ക്കുകയും ചെയ്യുന്നു (45-ാം വാക്യം). നാം അവിടുത്തെ പുത്രന്മാരാകയാൽ എല്ലാവരോടും (അവർക്കുനമ്മോടുള്ള മനോഭാവം പരിഗ

ണിക്കാതെ) അതേപോലെ കരുണയോടെ പ്രവർത്തിക്കണം. മനുഷ്യസ്നേഹത്തിൽനിന്നു ദിവ്യസ്നേഹം വ്യത്യസ്തമായിരിക്കുന്നത് അടിസ്ഥാനപരമായും ഈ കാര്യത്തിലാണ്. സ്നേഹിക്കപ്പെടുന്ന ആളിന്റെ മനോഭാവം അനുസരിച്ച് ദിവ്യസ്നേഹത്തിനു വ്യത്യാസം ഉണ്ടാകുന്നില്ല. മറ്റുള്ളവരുടെ പ്രതികരണത്തിൽനിന്നും തീർത്തും സ്വതന്ത്രമാണ് ദിവ്യസ്നേഹം. എന്നാൽ മനുഷ്യസ്നേഹം പ്രതി

പരിശുദ്ധൻ അന്നു പള്ളിയിൽ വന്നത് ആളുകളോട് വിമർശനാത്മകമായ മനോഭാവത്തോടെയാണ്- ഇന്നു പലക്രിസ്ത്യാനികളും ചെയ്യുന്നതുപോലെ. യേശു അന്ന് ഈ പരിശുദ്ധരെ കോപത്തോടെയാണു നോക്കിയത്. കഠിനഹൃദയരായ ക്രിസ്ത്യാനികളെയും ഇന്ന് അവിടുന്ന് അങ്ങനെയൊന്നു നോക്കുന്നത്. ദൈവരാജ്യത്തിൽ പ്രവേശിക്കണമെങ്കിൽ നമ്മുടെ നീതിപരിശുദ്ധരുടെ നീതിയെ കവിയേണ്ടതുണ്ട്

കണത്തെ ആശ്രയിച്ചാണിരിക്കുന്നത്. ഇങ്ങനെ നമുക്കു ദിവ്യസ്നേഹത്തേയും മനുഷ്യസ്നേഹത്തേയും വേർതിരിച്ചറിയാനാകും. പുതിയ കല്പന ദിവ്യസ്നേഹംകൊണ്ട് അന്യോന്യം സ്നേഹിക്കാനാണ് (യോഹന്നാൻ 13:34).

മത്തായി 5:39-48 നെ സമാന്തരവേദഭാഗമായ ലൂക്കോസ് 6:29-36 നോടു താരതമ്യം ചെയ്യുമ്പോൾ നാം ലൂക്കോസ് 6:36 ൽ കാണുന്നത് ‘നിങ്ങളുടെ പിതാവു മനസ്സലിവുള്ളവൻ ആകുന്നതുപോലെ നിങ്ങളും മനസ്സലിവുള്ളവർ ആകുവിൻ’ എന്നാണ്. മാർച്ച് 2007

അങ്ങനെ തിരുവെഴുത്തിനെ തിരുവെഴുത്തിനോടു താരതമ്യം ചെയ്യുമ്പോൾ പരിശുദ്ധാത്മാവു നമുക്കു നൽകുന്ന ഉറപ്പിതാണ്: മനസ്സലിവ്വിന്റെ മേഖലയിലാണ് സ്വർഗ്ഗീയപിതാവിനെപ്പോലെ നാം പൂർണ്ണരാകുവാൻ യേശു ആഗ്രഹിക്കുന്നത്. ദൈവകൃപയാൽ ഭൂമിയിൽ വെച്ചുതന്നെ ഈ മേഖലയിൽ പൂർണ്ണരാകുവാൻ നമുക്കു സാധ്യമാണ്. എല്ലാ മനുഷ്യരോടും പൂർണ്ണമായ കരുണയുള്ള ഒരു ഹൃദയം നമുക്കുണ്ടായിരിക്കുവാൻ കഴിയും. എല്ലാ മനുഷ്യരോടും ക്ഷമിക്കുവാനും എല്ലാവരേയും സഹിക്കുവാനും എല്ലാവരോടും സഹിഷ്ണുതയോടെ പെരുമാറുവാനും നമുക്കു സാധ്യമാണ്. അടുത്ത വാക്യത്തിൽ (ലൂക്കോസ് 6:37) നാം എങ്ങനെയൊന്നു കരുണ കാണിക്കേണ്ടതെന്നു പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു: “വിധിക്കരുത്. എന്നാൽ നിങ്ങളേയും വിധിക്കുകയില്ല. ശിക്ഷയ്ക്കുവിധിക്കരുത്. എന്നാൽ നിങ്ങൾക്കും ശിക്ഷാവിധി ഉണ്ടാകയില്ല. വിടുവിൻ; എന്നാൽ നിങ്ങളെയും വിടുവിടും”. പഴയ ഉടമ്പടിയിൽ ആളുകളുടെ ഹൃദയം കഠിനമായിരുന്നു. അവർക്കു കരുണ ഉണ്ടായിരുന്നില്ല. (മർക്കോസ് 3:1-6. പ്രത്യേകിച്ച് അഞ്ചാംവാക്യം ശ്രദ്ധിക്കുക). പരിശുദ്ധൻ അന്നു പള്ളിയിൽ വന്നത് ആളുകളോട് വിമർശനാത്മകമായ മനോഭാവത്തോടെയാണ് പെരുമാറിയിരുന്നത്-ഇന്നു പലക്രിസ്ത്യാനികളും ചെയ്യുന്നതുപോലെ. യേശു അന്ന് ഈ പരിശുദ്ധരെ കോപത്തോടെയാണു നോക്കിയത്. കഠിനഹൃദയരായ ക്രിസ്ത്യാനികളെയും ഇന്ന് അവിടുന്ന് അങ്ങനെയൊന്നു നോക്കുന്നത്. (വാക്യം 5) ദൈവരാജ്യത്തിൽ പ്രവേശിക്കണമെങ്കിൽ നമ്മുടെ നീതിപരിശുദ്ധരുടെ നീതിയെ കവിയേണ്ടതുണ്ട് (മത്തായി 5:20). പഴയ ഉടമ്പടിയിൽ ആളുകൾക്ക് ഭാര്യമാരെ ഉപേക്ഷിക്കാൻ അനുവാദം നൽകപ്പെട്ടിരുന്നു.

അതവരുടെ ഹൃദയകാഠിന്യം നിമിത്തം ആയിരുന്നു (മത്തായി 19:8). ന്യായപ്രമാണത്തിന് ഈ ഹൃദയകാഠിന്യത്തെ നീക്കുവാനാകയില്ല. അതിന് ആളുകളുടെ ബാഹ്യജീവിതത്തെ നിർമ്മലീകരിക്കാൻ മാത്രമേ കഴിയൂ. തർസോസിലെ ശൗൽ ധാർമികമായി പുറമേ ഒരു നിർമ്മലനായ മനുഷ്യനായിരുന്നു. പക്ഷേ അദ്ദേഹത്തിനു ഹൃദയത്തിൽ കരുണ ഉണ്ടായിരുന്നില്ല-അദ്ദേഹം ന്യായപ്രമാണത്തിന് (പഴയഉടമ്പടിക്ക്) നമ്മുടെ കാഠിന്യമുള്ള ഹൃദയം എടുത്തുമാറ്റി മൃദുവായുള്ള (കരുണയുള്ള) ഒരു ഹൃദയം നൽകാമെന്നാണു ദൈവത്തിന്റെ വാഗ്ദാനം. പുതിയ ഉടമ്പടിയിൽ തന്റെ നിയമങ്ങളെ നമ്മുടെ ഹൃദയത്തിലും മനസ്സിലും എഴുതാമെന്നും (അവിടുത്തെ കരുണയുള്ള സ്വഭാവം തന്നെ നമ്മുടെ ഹൃദയത്തിലും പകരാമെന്നും) അവിടുന്ന് വാഗ്ദാനം ചെയ്തിരിക്കുന്നു. അങ്ങനെയെങ്കിൽ നമ്മുടെ ജീവിതപങ്കാളികളെയും സഹോദരീസഹോദരന്മാരെയും സന്തോഷത്തോടെ സഹിക്കാൻ നമുക്കു കഴിയും.

കീഴിലായിരുന്നിടത്തോളം കാലം. ഇന്ന് ഒരുവൻ തന്റെ ഭാര്യയെ ഉപേക്ഷിക്കുന്നില്ലെങ്കിലും അവളുടെ നേരേ ഒരു കഠിനഹൃദയം പുലർത്തുവാൻ കഴിയും (നേരേ മറിച്ചും). അതുപഴയ ഉടമ്പടിയിലെ നീതിയിൽ നിന്നു മെച്ചപ്പെട്ടതല്ല. എന്നാൽ പുതിയ ഉടമ്പടിയിലേക്കു പ്രവേശിക്കുവാനാണു നാം വിളിക്കപ്പെട്ടത്. നമ്മുടെ കാഠിന്യമുള്ള ഹൃദയം എടുത്തുമാറ്റി മൃദുവായുള്ള (കരുണയുള്ള) ഒരു ഹൃദയം നൽകാമെന്നാണു ദൈവത്തിന്റെ വാഗ്ദാനം (യെഹെസ്കേൽ 36:26). പുതിയ ഉടമ്പടിയിൽ തന്റെ നിയമങ്ങളെ നമ്മുടെ ഹൃദയമാർച്ച് 2007

ത്തിലും മനസ്സിലും എഴുതാമെന്നും (അവിടുത്തെ കരുണയുള്ള സ്വഭാവം തന്നെ നമ്മുടെ ഹൃദയത്തിലും പകരാമെന്നും) അവിടുന്ന് വാഗ്ദാനം ചെയ്തിരിക്കുന്നു. (എബ്രായർ 8:8-10). അങ്ങനെയെങ്കിൽ നമ്മുടെ ജീവിതപങ്കാളികളെയും സഹോദരീസഹോദരന്മാരെയും സന്തോഷത്തോടെ സഹിക്കാൻ നമുക്കു കഴിയും. അപ്പോൾ അവർ വളർന്നുവന്നസാഹചര്യം, സ്വഭാവത്തിന്റെ പ്രത്യേകതകൾ എന്നിവയെല്ലാം അതുവരെ നമ്മിൽ അരിശം ഉണ്ടാക്കിയിരുന്ന മറ്റുള്ളവരുടെ ചില പെരുമാറ്റങ്ങൾ നമുക്കു സഹിക്കാൻ സാധ്യമാകും. അപ്പോൾ പിന്നെ നാം ഇടയ്ക്കിടെ കരുണകാണിക്കുകയല്ല ചെയ്യുന്നത്. എപ്പോഴും കരുണയിൽ തികഞ്ഞവരായിരിക്കും. മറ്റൊരുവിധത്തിൽ പറഞ്ഞാൽ ഇടയ്ക്കിടെ കരുണയുടെ ഉറവിടം നിന്ന് ജലം പുറത്തേക്കു തള്ളിവരുന്നതിനു പകരം കരുണയുള്ളിൽ നിന്ന് നദിപോലെ അനുസ്യൂതം ഒഴുകാൻ തുടങ്ങും. ദൈവം നമ്മിൽനിന്നു മുന്നുകാര്യങ്ങൾ ആവശ്യപ്പെടുന്നതായി മീഖാപ്രവാചകൻ പറയുന്നു: ആന്തരികമായി നീതി; ദൈവോന്മുഖമായി താഴ്മ; മറ്റുള്ളവരോട് കരുണ (മീഖ. 6:8). ഇവിടെ നമ്മോട് ആവശ്യപ്പെട്ടിരിക്കുന്നത് ദയാതത്പരനായി (Love mercy) ഇരിക്കാനാണ് അല്ലാതെ വല്ലപ്പോഴും മടിയോടെ അതു കാണിക്കുവാനല്ല. നാം കാണുവാൻ ആഗ്രഹിക്കുന്ന പൂർണ്ണതയിൽ ചിലത് മറ്റുള്ളവരിൽ കാണുന്നില്ലെന്നിരിക്കട്ടെ. അപ്പോൾ നമുക്കു കരുണയെ സ്നേഹിപ്പാനുള്ള സുവർണാവസരമാണു ലഭിക്കുന്നത്. നമുക്കു ചുറ്റും ഉള്ള എല്ലാവരും നന്നായി ഭംഗിയായി നമ്മുടെ പ്രതീക്ഷയ്ക്കൊത്തു പ്രവർത്തിക്കുമ്പോൾ നമുക്ക് കരുണകാണിക്കാൻ അവസരം കിട്ടുമോ? ഇല്ല. എന്നാൽ നിങ്ങളുടെ വിവാഹപങ്കാളി

(ശേഷം പേജ് 39 ൽ)

പാശ്ചാത്യസ്വാധീനവലയത്തിൽ നിന്നുള്ള സ്വാതന്ത്ര്യം

സാക്സനൻ

നാല്പതുവർഷങ്ങൾക്കുമുമ്പ്, കൃത്യമായി പറഞ്ഞാൽ 1967 ൽ മദ്രാസിൽ വച്ച് ഒരു ഹിന്ദുസ്നേഹിതനെ കണ്ടു മുട്ടിയ അനുഭവം ഓർക്കുന്നു. സുവിശേഷം പരസ്യസ്ഥലങ്ങളിൽ പ്രസംഗിച്ച ഒരു സന്ദർഭം. പ്രസംഗശേഷം അമേരിക്കക്കാരനായ ഒരു ക്രിസ്തീയഎഴുത്തുകാരൻ രചിച്ച ഒരു ലഘുഗ്രന്ഥം ഞാൻ മേൽപ്പറഞ്ഞ ഹിന്ദുസ്നേഹിതന് നൽകാൻ ശ്രമിച്ചു. പുസ്തകം കണ്ടമാത്രയിൽ അദ്ദേഹം എന്നോടു ചോദിച്ചത് ഞാൻ അമേരിക്കയുടെ ഒരു ശമ്പളക്കാരനാണോ എന്നായിരുന്നു. ഈ ചോദ്യം എന്നെ ഞെട്ടിച്ചുകളഞ്ഞു. പാശ്ചാത്യമോ ഭാരതീയമോ ആയ ഏതെങ്കിലും പ്രസ്ഥാനത്തിന്റെയോ പ്രസംഗകന്റെയോ പ്രതിഫലം പറയുന്ന ഒരു ക്രിസ്തീയവേലക്കാരൻ അല്ലായിരുന്നു ഞാൻ എന്നതിന് സംശയം ഒന്നും ഇല്ലായിരുന്നു. നല്ല ശമ്പളം ലഭിച്ചിരുന്ന ഒരു ജോലി ഉപേക്ഷിച്ചിട്ടാണ് ഞാൻ കർത്താവായ യേശുക്രിസ്തുവിന്റെ ശുശ്രൂഷക്കാരനായിരിക്കുന്നതെന്നും ആ മനുഷ്യന് അറിയില്ലായിരുന്നു!! എന്നാൽ പാശ്ചാത്യനാടുകളിൽ നിന്നുള്ള ക്രിസ്തീയഎഴുത്തുകാരുടെ രചനകൾ വിതരണം ചെയ്യുമ്പോൾ മാർച്ച് 2007

എന്റെ നാട്ടുകാർക്ക് ഞാൻ തെറ്റായ ധാരണകളാണ് നൽകുന്നതെന്ന സത്യം അന്ന് ഞാൻ മനസ്സിലാക്കി. നമ്മുടെ ആത്യന്തികസന്ദേശം നാം മറ്റുള്ളവർക്ക് നൽകുന്ന ധാരണകൾതന്നെയാണ്. ഈ സംഭവം എന്നെ ശക്തമായി വെല്ലുവിളിക്കുകയും ഇൻഡ്യയിൽ കർത്താവിന്റെ വേല എപ്രകാരം ചെയ്യണം എന്ന കാര്യത്തിൽ പ്രാരംഭനോളകളിൽ തന്നെ എന്റെ കണ്ണുതുറപ്പിക്കുകയും ചെയ്തു. ക്രിസ്തുമാർഗ്ഗം ഒരു പാശ്ചാത്യമതമാണെന്നാണ് മിക്ക ഭാരതീയരുടേയും ധാരണ. ഇൻഡ്യയിലെ ക്രിസ്തീയവേലക്കാർ അമേരിക്കൻ സംഘടനകളുടെ ശമ്പളക്കാരാണെന്നും, കൂടുതൽ വിദേശനാണു ലഭിക്കുവാനും ആഡംബരപൂർണ്ണമായ ജീവിതത്തിനുമായി പ്രസംഗിക്കുന്നവർ മാത്രമാണെന്നും അവർ ചിന്തിക്കുന്നു. ഇൻഡ്യാക്കാരോടുള്ള എന്റെ ക്രിസ്തീയസാക്ഷ്യം ഫലപ്രദമാകണമെങ്കിൽ അവരുടെ മനസ്സിലുള്ള ഈ തെറ്റായ ധാരണ മാറ്റുവാൻ എന്നാൽ കഴിയുന്നതെല്ലാം ചെയ്യണം എന്ന് തോന്നി, സാധുസുന്ദർസിംഗ് ഒരിക്കൽ ഇപ്രകാരം പറഞ്ഞു: “നമ്മുടെ ഭാരതീയ സഹോദരങ്ങൾക്ക് നാം ജീവ

ജലം ഭാരതീയ പാത്രങ്ങളിലാണ് പകർന്നു നൽകേണ്ടത്” തികച്ചും സത്യം. കഴിഞ്ഞ 50 വർഷങ്ങളായി ഇൻഡ്യയിലുടനീളം സഞ്ചരിക്കാനും വിവിധ ക്രിസ്തീയസഭാവിഭാഗങ്ങളുടെയും പ്രവർത്തനശൈലി മനസ്സിലാക്കാനുമുള്ള അവസരം എനിക്ക് കൈവന്നിട്ടുണ്ട്. എന്റെ ശ്രദ്ധയിൽ വന്ന കാര്യങ്ങൾ ചുരുക്കമായി താഴെ പറയാം. (ഞാൻ

ഞാൻ അറിയുന്ന ഇൻഡ്യയിലെ പൂർണ്ണസമയ ക്രിസ്തീയ വേലക്കാരിൽ തൊണ്ണൂറ്റിയഞ്ച് ശതമാനത്തിലധികം പേരും ലോകപ്രകാരമുള്ള ഒരു തൊഴിലിൽ ഒരിക്കലും ഏർപ്പെട്ടിട്ടില്ലാത്തവരാണ്. അവരിൽ മിക്കവർക്കും ആഗ്രഹിച്ചിരുന്നെങ്കിൽ പോലും മാനുഷമായ നല്ല ശമ്പളമുള്ള ഒരു ജോലി ലഭിക്കുമായിരുന്നില്ല താനും. എന്നാൽ അവർ മിക്കവരും അവരുടെ സമപ്രായക്കാരായ സ്നേഹിതർക്ക് ലഭിക്കുന്നതിന്റെ പത്തോ ഇരുപതോ മടങ്ങ് വരുമാനം ഉണ്ടാക്കുന്നു എന്നതാണ് സത്യം.

ആരേയും വിധിക്കുകയല്ല, തികച്ചും വ്യക്തിപരമായ അഭിപ്രായം പറയുകമാത്രമാണെന്ന കാര്യം പ്രത്യേകം ഓർക്കുമല്ലോ) 1. ഞാൻ അറിയുന്ന ഇൻഡ്യയിലെ പൂർണ്ണസമയ ക്രിസ്തീയ വേലക്കാരിൽ തൊണ്ണൂറ്റിയഞ്ച് ശതമാനത്തിലധികം പേരും ലോകപ്രകാരമുള്ള ഒരു തൊഴിലിൽ ഒരിക്കലും ഏർപ്പെട്ടിട്ടില്ലാത്തവരാണ്. അവരിൽ മിക്കവർക്കും ആഗ്രഹിച്ചിരുന്നെങ്കിൽ പോലും മാനുഷമായ നല്ല ശമ്പളമുള്ള ഒരു ജോലി ലഭിക്കുമായിരുന്നില്ല താനും. എന്നാൽ അവർ മിക്കവരും അവരുടെ സമപ്രായക്കാരായ മാർച്ച് 2007

സ്നേഹിതർക്ക് ലഭിക്കുന്നതിന്റെ പത്തോ ഇരുപതോ മടങ്ങ് വരുമാനം ഉണ്ടാക്കുന്നു എന്നതാണ് സത്യം. ഇൻഡ്യയിലെ സമ്പന്ന വർഗ്ഗത്തിനു മാത്രം സ്വന്തമാക്കാൻ കഴിയുന്ന സുഖസൗകര്യങ്ങൾ പാശ്ചാത്യരായ സമ്പന്ന ക്രിസ്ത്യാനികളുടെ ഔദാര്യത്താൽ ഇത്തരം ‘ക്രിസ്തീയ വേലക്കാർ’ അനുഭവിക്കുന്നുണ്ട്. യേശുവിനും അപ്പോസ്തോലന്മാർക്കും ദൈവഭക്തി ത്യാഗത്തിന്റെ മാർഗ്ഗമായിരുന്നെങ്കിൽ ഇവർക്ക് ക്രിസ്തീയമാർഗ്ഗം ആദായസുത്രമായിത്തീർന്നിരിക്കുന്നു. തൊഴിലില്ലാത്ത ഒറ്റവ്യക്തിയെപ്പോലും യേശു തന്റെ അപ്പോസ്തോലനാകാൻ വിളിച്ചില്ല എന്ന് സുവിശേഷം വായിക്കുന്ന ആർക്കും വ്യക്തമാകും. ഏതെങ്കിലും തൊഴിലിൽ ഏർപ്പെട്ടിരുന്നവരെ മാത്രമേ അവിടുന്ന് വിളിച്ചുള്ളൂ. തന്നെ അനുഗമിക്കാൻ അവർക്ക് സ്വന്തമായിരുന്നതൊക്കെ ത്യജിക്കേണ്ടിവന്നു. ഇന്നും യേശു തന്റെ വേലയ്ക്കായി അത്തരം ത്യാഗമനോഭാവം ഉള്ളവരെയാണ് വിളിക്കുന്നത്. 2. പാശ്ചാത്യ ധനസഹായം കൂടാതെ ഇൻഡ്യയിലെ ഭൂരിപക്ഷം പ്രവർത്തനങ്ങൾക്കും നിലനിൽപ്പില്ല. തന്മൂലം പ്രാർത്ഥനയ്ക്കായുള്ള അപേക്ഷകൾ എന്നപേരിൽ ധനസഹായത്തിനായുള്ള യാചനാസന്ദേശങ്ങൾ, രക്ഷിക്കപ്പെടുന്നവരെപ്പറ്റിയുള്ള അതിശയോക്തിമയമായ റിപ്പോർട്ടുകൾ തുടങ്ങിയവ ഇൻഡ്യയിലെ ക്രിസ്തീയ സംഘടനകൾ നിരന്തരം പാശ്ചാത്യ രാജ്യങ്ങളിലേക്ക് അയച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നു. ഇന്ന് തന്ത്രശാലികളായ ക്രിസ്തീയ വേലക്കാർ അവരെ സാമ്പത്തികമായി സഹായിക്കുന്ന പാശ്ചാത്യനാടുകളിലെ സമ്പന്നരോട് ഇൻഡ്യയിൽ ഭാവിയിൽ സ്വയംപര്യാപ്തത കൈവരിക്കാനായി കെട്ടിടങ്ങളിലും ഭൂമിയിലും മുതൽ മുടക്കാനായി ഭീമമായ തുകകൾ ആവശ്യപ്പെടാൻ മടിക്കാത്തവരാണ്. ലൂക്കോസ്

16-ാം അധ്യായത്തിന്റെ ആദ്യഭാഗത്ത് കർത്താവ് പറഞ്ഞ കുശാഗ്രബുദ്ധിയായ കാര്യവിചാരകനെപ്പോലെയാണ് ഇക്കൂട്ടർ. അമേരിക്കൻ സാമ്പത്തികസഹായം കൊണ്ട് മാത്രം നിലനിൽക്കുന്ന ‘ഇൻഡ്യൻ ക്രിസ്ത്യാനിത്വം’ ഏതൊരു അക്രൈസ്തവനും എളുപ്പത്തിൽ കാണാൻ കഴിയും. സമ്പൽസമൃദ്ധിയുടെ സുവിശേഷം ടെലിവിഷൻ മാദ്ധ്യമത്തിലൂടെ പ്രസംഗിക്കുന്ന അമേരിക്കൻ പ്രസംഗകർ ലജ്ജകൂടാതെ പണം ചോദിക്കുന്നത് ശ്രദ്ധിക്കുന്ന ഏതൊരു അക്രൈസ്തവനും ക്രിസ്ത്യാനിത്വം അമേരിക്കൻ മതം മാത്രമല്ല, പണസമ്പാദനത്തിനുള്ള ഒരു ഉപാധികൂടിയാണെന്ന് ചിന്തിച്ചുപോയാൽ അയാളെ കുറ്റപ്പെടുത്താൻ കഴിയുമോ? 3. ഇൻഡ്യയിലെ ക്രിസ്തീയ വേദശാസ്ത്രം അന്ധമായി പാശ്ചാത്യ വേദശാസ്ത്രത്തെ അനുകരിക്കുന്നു. ഞാൻ കണ്ടിട്ടുള്ള സഭകളിലും വൈദികരെ മിനാരികളിലും ഇതാണ് സത്യം. മിക്ക ഭാരതീയ ക്രിസ്തീയ പ്രസംഗകരും നേരിട്ട് വെളിപ്പാടുകൾ ലഭിക്കാതെ പടിഞ്ഞാറൻ രാജ്യങ്ങളിൽ നിന്നുപ്രസിദ്ധീകരിക്കുന്ന പുസ്തകങ്ങളിൽ നിന്നും വായിച്ചുഗ്രഹിച്ച കാര്യങ്ങൾ ആവർത്തിക്കുക മാത്രം ചെയ്യുന്നവരാണ്. ദൈവം ഇൻഡ്യാക്കാരോട് സംസാരിക്കാതെ അമേരിക്കക്കാരോടു മാത്രമേ സംസാരിക്കൂ എന്ന് തോന്നിപ്പോകും!! ഇൻഡ്യയിലെ ക്രിസ്തീയ പ്രസംഗകർ പ്രസംഗപീഠത്തിലെ അവരുടെ പെരുമാറ്റത്തിൽ പോലും പാശ്ചാത്യ പ്രസംഗകരെ അനുകരിക്കുന്നവരാണ്. ബ്രിട്ടീഷ് ഭരണത്തിന്റെ കാലത്തുണ്ടായിരുന്ന അടിമത്തമനോഭാവം പാശ്ചാത്യ സംഗീതമാതൃക പിന്തുടരാനും പാശ്ചാത്യ പ്രസംഗകരുടെ രീതികൾ അനുകരിക്കാനും ഇന്നും പലരെയും നിർബന്ധിക്കുന്നു. ഉദാഹരണത്തിന് പ്രസംഗവേദിയിൽ ആളുകളെ തള്ളിയിടുന്നതും, മാർച്ച് 2007

അടുത്തുനിൽക്കുന്ന ആളിനോട് ചില മുദ്രാവാക്യങ്ങൾ പറയാൻ ആവശ്യപ്പെടുന്നതും ഒക്കെ ഇന്ന് സാധാരണമായിരിക്കുന്നു. പാശ്ചാത്യ ക്രിസ്ത്യാനികൾക്ക് പ്രിയങ്കരമായ മുദ്രാവാക്യങ്ങൾ ഇൻഡ്യാക്കാരായ അവരുടെ ആൾക്കാർക്കും പ്രിയങ്കരമായിത്തീർന്നിരിക്കുന്നു! ഈ കാര്യങ്ങൾ എല്ലാത്തന്നെ ഇൻഡ്യയിൽ നമ്മുടെ സാക്ഷ്യത്തെ പ്രതികൂലമായി ബാധിച്ചിരിക്കുന്നു. ഇൻഡ്യയിലെ പണം പാശ്ചാത്യനാടുകളിലെ പണത്തേക്കാൾ കൂടുതൽ വിശുദ്ധമല്ല. അതിനാൽ പാശ്ചാത്യനോ പൗരസ്ത്യനോ ആയ ഏതൊരാൾക്കും ഇൻഡ്യയിലെ ദൈവത്തിന്റെ വേലയ്ക്ക് സാമ്പത്തികസഹായം നൽകാം. എന്നാൽ ഇവിടുത്തെ വേലയ്ക്കായി പാശ്ചാത്യനാടുകളെ ആശ്രയിക്കുക എന്നത് നമ്മുടെ നാട്ടുകാർക്ക് ക്രിസ്തീയതയെപ്പറ്റി തെറ്റായ ചിത്രം നൽകാൻ ഇടയാക്കും എന്ന് എനിക്ക് തോന്നി. തന്മൂലം മൂപ്പതു വർഷങ്ങൾക്കുമുമ്പ് ഇൻഡ്യയുടെ വിവിധ സ്ഥലങ്ങളിൽ നാം പുതിയ പ്രാദേശിക സഭകൾ സ്ഥാപിക്കാൻ തുടങ്ങിയപ്പോൾ ദൈവത്തിന്റെ സഹായത്താൽ, വ്യത്യസ്തമായ ഒരു പാത നാം തെരഞ്ഞെടുത്തു. നമ്മുടെ ഭൗതിക ആവശ്യങ്ങൾക്കോ, വേദശാസ്ത്രത്തിന്റെ കാര്യത്തിലോ പാശ്ചാത്യനാടുകളെയോ ഏതെങ്കിലും വ്യക്തികളെയോ ആശ്രയിക്കുകയില്ല എന്ന നിലപാടാണ് നമ്മുടേത്. ഞാൻ നേവിയിലെ ജോലി വിട്ടപ്പോൾ സാമ്പത്തിക കാര്യങ്ങളിൽ ഒരു പ്രത്യേക ശിക്ഷണത്തിന് സ്വയം വിധേയനായി. ഞാൻ ജോലിയിൽ തുടർന്നിരുന്നെങ്കിൽ ലഭിക്കുമായിരുന്നതിൽ കൂടുതലായ ഒരു വരുമാനം ഒരിക്കലും ഞാൻ സ്വീകരിക്കുകയില്ല എന്നതായിരുന്നു എന്റെ നിലപാട്. ജഡാവതാരം എടുത്തപ്പോൾ യേശു സ്വർഗ്ഗത്തിൽ

ഉണ്ടായിരുന്നതിനേക്കാൾ താണില വാരത്തിൽ ജീവിച്ചു എന്ന കാര്യം എന്നെവെല്ലുവിളിച്ചതിനാൽ നേവിയിലെ ഉദ്യോഗത്തിൽ ജീവിക്കാൻ കഴിയുമായിരുന്നതിലും താണ ഒരു ജീവിത നിലവാരം എപ്പോഴും സൂക്ഷിക്കാൻ ഞാൻ ഉത്സാഹിച്ചു. എന്നെക്കാൾ കുറഞ്ഞവരുമാനമുള്ള ഒരാളിൽ നിന്നും ഒരു ദാനം ഒരിക്കലും സ്വീകരിക്കാതിരിക്കാനും ഞാൻ ശ്രദ്ധിച്ചു.

ദൈവകൃപയാൽ ഈ കാലമത്രയും

സമ്പൽസമൃദ്ധിയുടെ സുവിശേഷം ടെലിവിഷൻ മാദ്ധ്യമത്തിലൂടെ പ്രസംഗിക്കുന്ന അമേരിക്കൻ പ്രസംഗകർ ലജജകുടാതെ പണം ചോദിക്കുന്നത് ശ്രദ്ധിക്കുന്ന ഏതൊരു അക്രൈസ്തവനും ക്രിസ്ത്യാനിത്വം അമേരിക്കൻ മതം മാത്രമല്ല, പണസമ്പാദനത്തിനുള്ള ഒരു ഉപാധികൂടിയാണെന്ന് ചിന്തിച്ചുപോയാൽ അയാളെ കുറ്റപ്പെടുത്താൻ കഴിയുമോ?

എന്റെ വ്യക്തിപരമായ ആവശ്യങ്ങളോ ക്രിസ്തീയശുശ്രൂഷയിലെ സാമ്പത്തിക ആവശ്യങ്ങളോ മറ്റാരോടും പറയാതിരിക്കാൻ കഴിഞ്ഞിട്ടുണ്ട്. ഈ ആവശ്യങ്ങൾ സ്വർഗ്ഗീയപിതാവ് ഒരു വിധത്തിൽ അല്ലെങ്കിൽ മറ്റൊരുവിധത്തിൽ നിറവേറ്റിത്തന്നിട്ടുണ്ട്. ഞാൻ എന്തുമാത്രം പണം കൈകാര്യം ചെയ്യണം എന്ന് ദൈവം തന്റെ പരമാധികാരത്തിൽ തീരുമാനിച്ചിട്ടുള്ളത് ഞാൻ എപ്പോഴും സസന്തോഷം ഏറ്റെടുക്കുകയും ചെയ്തിട്ടുണ്ട്. തൽഫലമായി എനിക്ക് യേശുവിനെപ്പോലെ തന്നെ, ഒരിക്കലും ആരോടൊരിക്കലും പണം കടം

വാങ്ങുകയോ, ഏതെങ്കിലും സമയത്ത് കടക്കാരനായിത്തുടരുകയോ വേണ്ടിവന്നിട്ടില്ല. പാശ്ചാത്യരാജ്യങ്ങളിലെ സഭകളിലോ, സമ്പന്നമായ ഗൾഫ് രാജ്യങ്ങളിലോ പ്രസംഗിക്കുന്നതിനു തൊട്ടുമുമ്പ് എന്നെ പരിചയപ്പെടുത്തിയിട്ടുള്ളത് 'തന്റെ വ്യക്തിപരമായ ആവശ്യങ്ങൾക്കായോ ക്രിസ്തീയവേലയ്ക്കായോ ഒരിക്കലും പണം ചോദിക്കാത്ത ഇൻഡ്യാക്കാരനായ പ്രസംഗകൻ' എന്നാണ്. അത്തരം ഒരു പേര് ലഭിച്ചതിൽ ഞാൻ സന്തോഷവാനാണ്. യേശുവിന് പണത്തോടുണ്ടായിരുന്ന മനോഭാവവും അതുതന്നെയായിരുന്നല്ലോ? ഏറ്റവും വലിയ ബൈബിൾ പണ്ഡിതന്മാർ ഉൾപ്പെടെ മനുഷ്യർ പഠിപ്പിക്കുന്ന ഏതൊരു ഉപദേശത്തെയും ഞാൻ ചോദ്യം ചെയ്യുമെന്നും, തിരുവചനത്തിൽ വ്യക്തമായിഗ്രഹിക്കാൻ കഴിയുന്ന കാര്യങ്ങൾമാത്രമേ അംഗീകരിക്കുകയുള്ളൂ എന്നും ഞാൻ തീരുമാനിച്ചിരുന്നു. ഇൻഡ്യായിൽ മിക്ക ക്രിസ്ത്യാനികളും അന്ധമായി അനുകരിക്കുന്ന പാശ്ചാത്യവേദശാസ്ത്രത്തിലെ പലകാര്യങ്ങളും ഞാൻ തള്ളിക്കളഞ്ഞു. അങ്ങനെയുള്ള മുന്നുകാര്യങ്ങൾ ദൃഷ്ടാന്തമായി താഴെപ്പറയുന്നു:-

1. സഭ മഹോപദ്രവകാലത്തിനുമുമ്പ് ഉൽപാപണം ചെയ്യപ്പെടും എന്നുള്ള തിരുവചനവിരുദ്ധമായ ഉപദേശം.
2. പാശ്ചാത്യഉണർവുപ്രസംഗകർ പഠിപ്പിക്കുന്ന ദൈവവചനപ്രകാരമല്ലാത്ത ആത്മാവിന്റെ വരങ്ങളെപ്പറ്റിയുള്ള നിർവചനങ്ങൾ.
3. പരിശുദ്ധാത്മാവിന്റെ പ്രകടനങ്ങൾ എന്ന് പാശ്ചാത്യപ്രസംഗകർ അവകാശപ്പെടുന്ന തിരുവചനവിരുദ്ധമായ പ്രസംഗപീഠത്തിൽനിന്നുള്ള പ്രകടനങ്ങൾ. ക്രിസ്ത്യാനിത്വം പാശ്ചാത്യരാജ്യത്തുനിന്നല്ല സ്വർഗ്ഗത്തിൽ നിന്നാണ് ഇൻഡ്യായിൽ വന്നത് എന്ന് ഭാരതീയപൗരന്മാർക്ക് തെളിയിച്ചുകൊടുക്കണം

(ശേഷം പേജ് 25 ൽ)

ധന്യനിമിഷം: 'ചൈനയിലെ കൊച്ചുവനിത്' തന്റെ അനാഥാലയത്തിലെ കുഞ്ഞിനോടൊപ്പം

ഗ്ലാഡിസ് ഐൽവാർഡ്: സുവിശേഷത്തിന്റെ ഒറ്റയാൾ പട്ടാളം

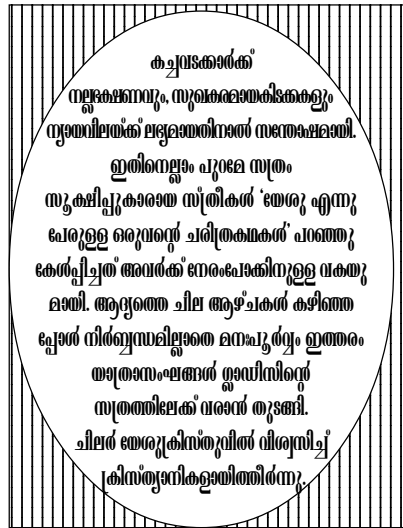
മാത്യു ജോർജ്ജ്

'സത്യം പലപ്പോഴും കെട്ടുകഥകളേക്കാൾ വിചിത്രമാണ്'. ചൈനയിൽ തനിയെ മിഷനറിവേല ചെയ്ത ഗ്ലാഡിസ് ഐൽവാർഡ് എന്ന ആ 'കൊച്ചുവനിത്'യുടെ ജീവിതത്തെ ആസ്പദമാക്കി നിർമ്മിച്ച ചലച്ചിത്രത്തെപ്പറ്റി ഒരു നിരൂപണലേഖനം 'ന്യൂസ് വീക്ക്' മാസികയിൽ പ്രസിദ്ധീകരിച്ചിരുന്നു. മാസികയുടെ വായനക്കാരിൽ ഒരാൾ ഈ ചലച്ചിത്രത്തിന്റെ ഇതിവൃത്തം കേവലം കെട്ടുകഥയാണെന്ന് ധരിച്ച് ഇപ്രകാരം പത്രാധിപർക്ക്

കത്തെഴുതി: "ഒരു ചലച്ചിത്രം നല്ലതാകണമെങ്കിൽ അതിന്റെ ഇതിവൃത്തം വിശ്വസനീയമായിരിക്കണം" ഗ്ലാഡിസ് ഐൽവാർഡിന്റെ ജീവിതകഥ പലപ്പോഴും കെട്ടുകഥപോലെ തോന്നിപ്പോകുന്നതിൽ അത്ഭുതത്തിന് അവകാശമില്ല. അത്രയധികം സാഹസികതയും സഹനശക്തിയും പ്രകടമായിരുന്നു ഈ 'ഒറ്റയാൾ പട്ടാളം'ത്തിന്റെ ജീവിതത്തിലുടനീളം.

ലണ്ടൻ പട്ടണത്തിലായിരുന്നു ഗ്ലാഡിസിന്റെ ജനനം. 1902 ലോ 1904 ലോ

എന്ന് ചരിത്രരേഖകളിൽ നിന്ന് വ്യക്തമല്ല. കേവലം പതിനാലുവയസ്സുള്ള പ്ലോൾ മുതൽ അവൾ ശമ്പളത്തിനായി വീട്ടുവേല ചെയ്യാൻ തുടങ്ങി. ആ കാലത്ത് ഒരു ഉണർവുപ്രസംഗക്കൻ്റെ ക്രിസ്തീയ ആഹ്വാനത്തിൻ്റെ മുമ്പിൽ ദൈവസേവയ്ക്കായി ഈ പെൺകുട്ടി തൻ്റെ ജീവിതം സമർപ്പിച്ചു. വൈകാതെ തന്നെ ചൈനയിൽ സുവിശേഷം പ്രസംഗിക്കാനാണ് തൻ്റെ ജീവിതത്തിലെ ദൈവനിയോഗം എന്ന് ഗ്ലാഡി

സിന് ബോദ്ധ്യമായി. 26 വയസ്സുള്ള പ്ലോൾ ചൈന ഇൻലാൻഡ് മിഷൻ്റെ ലണ്ടൻ കേന്ദ്രത്തിൽ മിഷനറിപരീശീലനത്തിനായി ചേർന്നെങ്കിലും യോഗ്യതാപരീക്ഷയിൽ പരാജയപ്പെട്ടതിനാൽ മിഷനറിയായി ഉടൻ ചൈനയിലേക്കു പോകാമെന്നുള്ള സ്വപ്നം സഫലമായില്ല. പലതരത്തിലുള്ള തൊഴിലുകൾ ചെയ്ത് കുറേശ്ശെ പണം മിച്ചം വയ്ക്കാൻ തുടങ്ങി. ചൈനയുടെ ഉൾപ്രദേശത്തുള്ള യാങ്ചെൻ പട്ടണത്തിൽ 73 വയസ്സുള്ള ഒരു മിഷനറിവനിത ഭർത്താവിൻ്റെ മരണശേഷം തനിയേ സുവിശേഷവേല തുടരാൻ ബുദ്ധിമുട്ടാമാർച്ച് 2007

യതിനാൽ ചെറുപ്പക്കാരിയായ ഒരു ക്രിസ്തീയവനിതയുടെ സഹായം അന്വേഷിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കയാണെന്ന് ഗ്ലാഡിസ് കേട്ടു. ജെന്നിലോസൺ എന്നായിരുന്നു ആ മിഷനറിവനിതയുടെ പേര്. ചൈനയിൽ അവരോടൊപ്പം പ്രവർത്തിക്കാനുള്ള സന്നദ്ധത കത്തിലൂടെ ഗ്ലാഡിസ് അറിയിച്ചു. സ്വയം യാങ്ചെൻ പട്ടണത്തിൽ എത്താമെങ്കിൽ ഒരുമിച്ച് പ്രവർത്തിക്കാം എന്നായിരുന്നു മറുപടി. കപ്പൽയാത്രയ്ക്കുള്ളചെലവ് കൂടുതലായതിനാൽ ട്രാൻസ് സൈബീരിയൻ റെയിൽവേയുടെ ടിക്കറ്റ് വാങ്ങി 1932 ൽ ലണ്ടനിൽനിന്നും ഗ്ലാഡിസ് ചൈനയിലേക്കുള്ള ദീർഘയാത്ര തുടങ്ങി. പാസ്സ്പോർട്ടും, ബൈബിളും, അത്യാവശ്യസാധനങ്ങളും കൂടാതെ കേവലം രണ്ട് പൗണ്ടും ഒൻപത് പെൻസും മാത്രമേ പണമായി കൈവശം ഉണ്ടായിരുന്നുള്ളൂ. ചൈനയും സോവിയറ്റ് റഷ്യയും ശീതസമരത്തിലായിരുന്ന ആ കാലത്ത് റഷ്യൻ അതിർത്തിയിൽ നിന്നു നേരേ ചൈനയിൽ പ്രവേശനം അനുവദിച്ചിരുന്നില്ല. തമ്മുലം വ്ളാഡിവോസ്റ്റോക്ക് എന്ന സ്ഥലം വരെ ട്രെയിൻമാർഗ്ഗം യാത്ര ചെയ്ത്, അവിടെനിന്നും കടൽമാർഗ്ഗം ജപ്പാനിലെത്തി. അവിടുത്തെ ബ്രിട്ടീഷ് കോൺസുലേറ്റിൻ്റെ സഹായത്താൽ ചൈനയുടെ തീരത്തെത്തി. തുടർന്ന് ട്രെയിൻ, ബസ്സ്, കോവർകഴുത തുടങ്ങിയവാഹനങ്ങൾ ഉപയോഗിച്ച് ഷാൻസി പ്രവിശ്യയിലെ യാങ്ചെൻ പട്ടണത്തിൽ ഗ്ലാഡിസ് ഐൽവാർഡ് എന്ന കൊച്ചുവനിത എത്തിച്ചേർന്നു. അവിടുത്തെ ആൾക്കാർ ഈ രണ്ട് വനിതകളെയല്ലാതെ മറ്റു വെള്ളക്കാരെ കണ്ടിട്ടില്ലായിരുന്നു. വിദേശീയരെ വിശ്വാസമില്ലാതിരുന്ന അവർ ഈ മിഷനറിമാരുടെ വാക്കുകൾക്ക് ചെവികൊടുക്കാൻ ആദ്യം തയ്യാറായില്ല. കൽക്കരി, പരുത്തി, പാത്രങ്ങൾ,

ഇരുമ്പു സാമഗ്രികൾ എന്നിവ കോവർകഴുതകളുടെ പുറത്തുകയറി ആറാഴ്ച അല്ലെങ്കിൽ മൂന്നുമാസം ദൈർഘ്യമുള്ള യാത്രചെയ്തിരുന്ന കച്ചവടസംഘങ്ങൾക്ക് രാത്രിവിശ്രമിക്കാനുള്ള ഒരു സ്ഥലമായിരുന്നു യാങ്ചെൻ പട്ടണം. ജെന്നിലോസണും, ഗ്ലാഡിസ് ഐൽവാർഡിനും സുവിശേഷം അറിയിക്കാനുള്ള ഫലപ്രദമായ ഒരു മാർഗ്ഗം ഇത്തരം യാത്രാസംഘങ്ങൾക്ക് വിശ്രമത്തിനായി ഒരു തൂറ്റാണ്ടുകൂടാതെ ചൈനയിൽ ശൈശവം തൊട്ട് പെൺകുട്ടികളുടെ പാദങ്ങൾ വളരാതിരിക്കാൻ ബാൻഡേജുകൊണ്ട് വരിഞ്ഞുകെട്ടുന്ന പ്രാകൃത സമ്പ്രദായം നിലനിന്നിരുന്നു. പ്രായപൂർത്തിയായ സ്ത്രീകൾ നന്നേ ചെറിയ പാദങ്ങളാൽ വളരെ ക്ലേശിച്ച് സാധാരണ നടന്നിരുന്നത് സൗന്ദര്യലക്ഷണമായികരുതപ്പെട്ടിരുന്നു. പെൺകുട്ടികളുടെ പാദങ്ങൾ വരിഞ്ഞുകെട്ടപ്പെടുന്നില്ലെന്ന് വീടുകളിൽ കയറിപരിശോധിക്കാൻ ഗ്ലാഡിസിനെപ്പോലെ യോഗ്യയായ മറ്റൊരാളെ കണ്ടെത്താൻ ഭരണാധികാരിക്ക് കഴിഞ്ഞില്ല.

സത്രം തുടങ്ങുകയാണെന്നു തോന്നി. അവർ താമസിക്കുന്ന കെട്ടിടം മുമ്പ് ഒരു സത്രമായിരുന്നതിനാൽ കാര്യം എളുപ്പമായി. കെട്ടിടത്തിന് അല്പം അറ്റകുറ്റപ്പണികൾ ചെയ്ത് കോവർകഴുതകൾക്കും കച്ചവടക്കാർക്കും അത്യാവശ്യമായ ഭക്ഷണസാമഗ്രികൾ കരുതിയ ശേഷം അടുത്തകച്ചവടസംഘം കോവർകഴുതകളുമായി വരുന്നത് അവർ കാത്തിരുന്നു. ഗ്ലാഡിസ് ഓടിച്ച് മുമ്പേ നടന്ന് കോവർകഴുതയുടെ കടിഞ്ഞാൺ പിടിച്ച് സത്രത്തിൻ്റെ മുറ്റത്തേക്ക് നയിക്കും. മറ്റ് കോവർ കഴുതകളും പിറകേ ചെല്ലും. മാർച്ച് 2007

സത്രത്തിലേക്ക് നയിക്കപ്പെടുമ്പോൾ അത്യാവശ്യഭക്ഷണവും വെള്ളവും രാത്രിവിശ്രമവും ഉറപ്പാണെന്ന് അനുഭവത്തിൽ നിന്നു മ്യൂഗങ്ങൾക്ക് മനസ്സിലായി. കച്ചവടക്കാർക്കും നല്ലഭക്ഷണവും, സുഖകരമായ കിടക്കകളും ന്യായവിലയ്ക്ക് ലഭ്യമായതിനാൽ സന്തോഷമായി. ഇതിനെല്ലാം പുറമേ സത്രം സൂക്ഷിപ്പുകാരായ സ്ത്രീകൾ 'യേശു എന്നു പേരുള്ള ഒരുവൻ്റെ ചരിത്രകഥകൾ' പറഞ്ഞുകേൾപ്പിച്ചത് അവർക്ക് നേരംപോക്കിനുള്ള വകയുമായി. ആദ്യത്തെ ചില ആഴ്ചകൾ കഴിഞ്ഞപ്പോൾ നിർബന്ധമില്ലാതെ മനുപൂർവ്വം ഇത്തരം യാത്രാസംഘങ്ങൾ ഗ്ലാഡിസിൻ്റെ സത്രത്തിലേക്ക് വരാൻ തുടങ്ങി. ചിലർ യേശുക്രിസ്തുവിൽ വിശ്വസിച്ച ക്രിസ്ത്യാനികളായിത്തീർന്നു. മിക്കവരും യേശുവിനെപ്പറ്റിയുള്ള കഥകൾ ഓർത്തിരിക്കയും സ്നേഹിതരോട് അവ പങ്കിടുകയും ചെയ്തു. ഗ്ലാഡിസ് എല്ലാ ദിവസവും ദീർഘനേരം ചൈനീസ് ഭാഷ സംസാരിക്കാൻ പരിശീലനത്തിന് സമയം കണ്ടെത്തി. ഭാഷയിൽ നല്ല പ്രാവീണ്യം നേടി. ജെന്നിലോസൺ ഒരു ഗുരുതരമായ വിഴ്ചയിൽ പരുക്കുപറ്റുകയും ചില ദിവസങ്ങൾക്കുള്ളിൽ മരിക്കുകയും ചെയ്തു. തൽഫലമായി ഗ്ലാഡിസിന് ഏകയായി ഈ സുവിശേഷീകരണസത്രം നടത്തിക്കൊണ്ടുപോകേണ്ടിവന്നു. യാങ് എന്നുപേരുള്ള ചൈനക്കാരിയായ പാചകക്കാരിമാത്രം തുണയായി. ലോസൻ്റെ മരണത്തിന് ചില ആഴ്ചകൾക്കു ശേഷം ഗ്ലാഡിസ് ഐൽവാർഡ് യാങ്ചെൻ ഭരണാധികാരിയെ കണ്ടുമുട്ടാൻ ഇടയായി. ഒരു പല്ലക്കിൽ പരിവാരവുമായി എത്തിയ അദ്ദേഹം സർക്കാർ അടുത്തകാലത്ത് സ്ത്രീകളുടെ പാദങ്ങൾ വരിഞ്ഞുകെട്ടുന്ന സമ്പ്രദായം നിരോധിച്ചിരിക്കയാണെന്നും ഈ നിയം അനുസരിക്കപ്പെടുന്നുണ്ടോ എന്ന് പരിശോധിക്കാൻ ഒരു മാർച്ച് 2007

വനിതാ ഉദ്യോഗസ്ഥയെ ആവശ്യമുണ്ടെന്നും ഗ്ലാഡിസിനോട് പറഞ്ഞു. നൂറ്റാണ്ടുകളായി ചൈനയിൽ ഉന്നത ശ്രേണിയിലും ഇടത്തരം കുടുംബങ്ങളിലും ശൈശവം തൊട്ട് പെൺകുട്ടികളുടെ പാദങ്ങൾ വളരാതിരിക്കാൻ ബാൻഡേജുകൊണ്ട് വരിഞ്ഞുകെട്ടുന്ന പ്രാകൃതസമ്പ്രദായം നിലനിന്നിരുന്നു. പ്രായപൂർത്തിയായ സ്ത്രീകൾ നന്നേ ചെറിയ പാദങ്ങളാൽ വളരെ ക്ലേശിച്ച് സാവധാനം നടന്നിരുന്നത് സൗന്ദര്യല

ഇടുങ്ങിയ മുറികളിൽ ആവശ്യത്തിന് ഭക്ഷണം ലഭിക്കാതെ കഴിഞ്ഞ തടവുകാർ കലാപം ഉണ്ടാക്കിയാൽ അത്ഭുതമില്ലല്ലോ? തടവുകാർക്ക് ജോലി ചെയ്ത് വരുമാനം ഉണ്ടാക്കുവാൻ വസ്ത്രം നെയ്യാനുള്ള തറികളുമറ്റും സജ്ജമാക്കിയ ഗ്ലാഡിസ് തടവുകാരുടെ സ്നേഹാദരങ്ങൾ പിടിച്ചുപറ്റി. ആളുകൾ അവരെ ചൈനീസ് ഭാഷയിൽ 'ഐവേ-ദേ' എന്ന് വിളിക്കാൻ തുടങ്ങി. 'പുണ്യവതി' എന്നായിരുന്നു അതിന്റെ അർത്ഥം.

ക്ഷണമായിരുതപ്പെട്ടിരുന്നു. പെൺകുട്ടികളുടെ പാദങ്ങൾ വരിഞ്ഞുകെട്ടപ്പെടുന്നില്ലെന്ന് വീടുകളിൽ കയറിപരിശോധിക്കാൻ സാധാരണപാദങ്ങളുള്ള വനിതയായ ഗ്ലാഡിസിനെപ്പോലെ യോഗ്യയായ മറ്റൊരാളെ കണ്ടെത്താൻ ഭരണാധികാരിക്ക് കഴിഞ്ഞില്ല. സുവിശേഷസന്ദേശം പ്രചരിപ്പിക്കാൻ അപ്രതീക്ഷിതമായി കൈവന്ന സുവർണ്ണാവസരമായി കണ്ട് ഗ്ലാഡിസ് സന്തോഷത്തോടെ 'പാദപരിശോധിക'യുടെ ജോലി ഏറ്റെടുത്തു.!

യാങ് ചെനിലെത്തിയതിന്റെ രണ്ടാം വർഷം പുരുഷന്മാരുടെ ജയിലിൽ ഒരു മാർച്ച് 2007

കലാപം പൊട്ടിപ്പുറപ്പെട്ട സന്ദർഭത്തിൽ പട്ടണമേധാവി ഗ്ലാഡിസിന്റെ സഹായം തേടി. ജയിലിൽ എത്തിയ അവർ കലി തുള്ളിനിൽക്കുന്ന തടവുകാരെയാണ് കണ്ടത്. കലാപത്തിൽ പല തടവുകാർ കൊല്ലപ്പെട്ടിരുന്നു. പട്ടാളക്കാർ ഭയപ്പെട്ട് മാറിനിന്ന സന്ദർഭം. ക്രിസ്തുവിൽ വിശ്വസിക്കുന്നവർക്ക് ഒന്നും ഭയപ്പെടാനില്ല എന്ന് പ്രസംഗിച്ചിരുന്ന ഗ്ലാഡിസിനോട് ജയിൽവാർഡൻ കലാപം ശമിപ്പിക്കാൻ ആവശ്യപ്പെട്ടതിൽ അത്ഭുതമില്ലായിരുന്നു. ദൈവം നൽകിയ ധൈര്യത്തോടെ ജയിലിന്റെ നടുത്തളത്തിലെത്തിയ ഗ്ലാഡിസ് ബഹളംകൂട്ടുന്ന തടവുകാരോട് അവരുടെ പ്രശ്നം അവതരിപ്പിക്കാൻ ഒരാളെ തെരഞ്ഞെടുക്കാൻ വിളിച്ചുപറഞ്ഞു. കലിതുള്ളി നിന്ന തടവുകാർ ശാന്തരായി. അവരുടെ പ്രതിനിധിയുമായി സംസാരിച്ച ഗ്ലാഡിസിന് അവരുടെ പ്രശ്നങ്ങൾ അധികാരികളെ പറഞ്ഞു മനസ്സിലാക്കാൻ കഴിഞ്ഞു. വൃത്തിഹീനമായ ഇടുങ്ങിയ മുറികളിൽ ആവശ്യത്തിന് ഭക്ഷണം ലഭിക്കാതെ കഴിഞ്ഞ തടവുകാർ കലാപം ഉണ്ടാക്കിയാൽ അത്ഭുതപ്പെട്ടിട്ടുകാര്യമില്ലല്ലോ? തടവുകാർക്ക് ജോലി ചെയ്ത് വരുമാനം ഉണ്ടാക്കുവാൻ വസ്ത്രം നെയ്യാനുള്ള തറികളും, ധാന്യം പൊടിക്കാനുള്ള തിരികെല്ലുകളും ഒക്കെ സജ്ജമാക്കിയ ഗ്ലാഡിസ് തടവുകാരുടെ സ്നേഹാദരങ്ങൾ പിടിച്ചുപറ്റി. ആളുകൾ അവരെ ചൈനീസ് ഭാഷയിൽ 'ഐവേ-ദേ' എന്ന് വിളിക്കാൻ തുടങ്ങി. 'പുണ്യവതി' എന്നായിരുന്നു അതിന്റെ അർത്ഥം.

വൈകാതെ, തെരുവിൽ ദേഹമാസകലം വ്രണങ്ങളുമായി പോഷണം ലഭിക്കാതെ രോഗിയായ ഒരു കുട്ടിയുമായി ഭിക്ഷയാചിച്ചിരുന്ന ഒരു സ്ത്രീയെ ഗ്ലാഡിസ് കണ്ടുമുട്ടി. കുട്ടിയുടെ അമ്മയല്ല ആ സ്ത്രീ എന്ന് ഉറപ്പാക്കിയ ശേഷം ഗ്ലാഡിസ് അതിനെ ഒൻപതു പെൻസ് വിലകൊടുത്തു വാങ്ങി.

അഞ്ചുവയസ്സുള്ള ഈ പെൺകുട്ടിയെ ഭിക്ഷക്കാരിയായ സ്ത്രീ ഭിക്ഷാടനത്തിനായി തട്ടിയെടുത്തതായിരുന്നു. ഒരു വർഷത്തിനുശേഷം ഒൻപത് പെൻസ് വാങ്ങിയ അവൾ ഉപേക്ഷിക്കപ്പെട്ട ഒരു ബാലനെ കൂട്ടിക്കൊണ്ടുവന്നു. അവന് തന്റെ ഭക്ഷണം പങ്കിട്ടുകൊടുക്കാം എന്നു പറഞ്ഞാണ് അവൾ അനാഥബാലനെ കൂട്ടിക്കൊണ്ടുവന്നത്. അങ്ങനെ ഗ്ലാഡിസിന്റെ 'കുടുംബം' വളരാൻ തുടങ്ങി.

ജപ്പാൻ സൈന്യം ചൈനയിൽ പ്രവേശിച്ചപ്പോൾ ഒളിപ്പോരാളികളുടെ ഒരു സംഘത്തിന്റെ തലവനായ ഒരു റോമൻകത്തോലിക്കാപുരോഹിതൻ 'ജനറൽ ലേ' എന്ന പേരിൽ അറിയപ്പെട്ടിരുന്നു. ഗ്ലാഡിസുമായി പരിചയത്തിലായ അദ്ദേഹം ജപ്പാന്റെ സൈന്യം പട്ടണം കീഴടക്കാൻ വരുന്നതിനാൽ വേഗത്തിൽ രക്ഷപ്പെടാനായി ഗ്ലാഡിസിന് ഒരു സന്ദേശം അയച്ചു. "ക്രിസ്ത്യാനികൾ ഒരിക്കലും പിൻമാറുന്നില്ല!" എന്ന മറുപടിയാണ് ഈ ധീരവനിത കൊടുത്തത്.

ഭരണാധികാരിയുടെ കൊട്ടാരത്തിൽ മൂടങ്ങാതെ സന്ദർശനം നടത്താൻ ഗ്ലാഡിസിന് അനുവാദം ഉണ്ടായിരുന്നു. ഗ്ലാഡിസിന്റെ മതം വിചിത്രമായിത്തോന്നിയെങ്കിലും അവരുടെ സംഭാഷണത്തിൽ ഭരണാധിപൻ അത്യധികം ആകൃഷ്ടനായിരുന്നു. 1936 ൽ നിയമപ്രകാരം ഗ്ലാഡിസ് ചൈനീസ് പൗരത്വം സ്വീകരിച്ചു. എത്രയും ലളിതജീവിതം നയിച്ച അവർ ചുറ്റുമുള്ള നാട്ടുകാരെപ്പോലെ വസ്ത്രധാരണം ചെയ്തിരുന്നതിനാൽ അവരുടെ സുവിശേഷപ്രസംഗം ഫലപ്രദമാക്കാൻ തുടങ്ങി. രണ്ടാംലോകമഹായുദ്ധം പൊട്ടിപ്പുറപ്പെട്ട കാലം. 1938 ലെ ശരത്കാലം. മാർച്ച് 2007

ജപ്പാന്റെ വിമാനങ്ങൾ യാങ്ചെൻ നഗരത്തിൽ ബോംബുകൾ വർഷിച്ചതിനാൽ അനേകർ കൊല്ലപ്പെടുകയും, ശേഷിച്ചവർ പർവ്വതപ്രദേശങ്ങളിലേക്ക് പ്രാണരക്ഷാർത്ഥം പലായനം ചെയ്യുകയും ഉണ്ടായി. സഹജീവികളുടെ ദുഃഖം പങ്കുവയ്ക്കാനും സഹായമെത്തിക്കാനും മരണത്തെ ഭയപ്പെടാതെ യുദ്ധമേഖലയിൽ തുടർന്ന ഗ്ലാഡിസ് എന്ന 'പുണ്യവതി'യുടെ ജീവിതം യാങ് ചെൻ ഭരണാധികാരിയുടെ ഹൃദയത്തെ പിടിച്ചുകുലുക്കി. അവരുടെ ക്രിസ്തീയവിശ്വാസം താനും പിൻപറ്റാൻ ആഗ്രഹിക്കുന്നതായി പരസ്യപ്രസ്താവന നടത്തിയ അദ്ദേഹം ശേഷിച്ച കുറേപ്പോരോട് പർവ്വതപ്രദേശത്തേക്ക് രക്ഷപ്പെടാൻ ഉപദേശിച്ചു. ജയിലിൽ കഴിയുന്ന തടവുകാരുടെ കാര്യം പ്രശ്നമായി. ഇതുപോലെയുള്ള അടിയന്തിരാവസ്ഥയിൽ തടവുകാർ രക്ഷപ്പെടാതിരിക്കാൻ അവരെ ശിരഃചേദം ചെയ്യുകയായിരുന്നു പരമ്പരാഗത രീതി. ഗ്ലാഡിസിനോട് ഭരണാധിപൻ ഉപദേശം ആരാഞ്ഞു. സ്നേഹിതരുടേയും ബന്ധുക്കളുടെയും നല്ലനടപ്പിനുള്ള ബോണ്ടിന്റെ അടിസ്ഥാനത്തിൽ തടവുകാരെ ജാമ്യത്തിൽ വിടാൻ ഉപദേശം ലഭിച്ച ഭരണാധിപൻ തടവുകാരെ സ്വതന്ത്രരാക്കി.

യുദ്ധം തുടർന്ന സാഹചര്യത്തിൽ ശത്രുസൈന്യത്തിന്റെ അണികളോട് സമ്പർക്കം പുലർത്താൻ അവസരം ലഭിച്ച ഗ്ലാഡിസിന് അവരുടെ മുന്നേറ്റരഹസ്യങ്ങൾ ചോർത്തിയെടുക്കാൻ കഴിഞ്ഞിരുന്നു. ഈ വിവരങ്ങൾ അവസരം കിട്ടുമ്പോൾ ചൈനീസ് പട്ടാളത്തിന് കൈമാറാനും അവർ മടിച്ചില്ല. ജപ്പാൻ സൈന്യം ചൈനയിൽ പ്രവേശിച്ചപ്പോൾ ഒളിപ്പോരാളികളുടെ ഒരു സംഘത്തിന്റെ തലവനായ ഒരു റോമൻകത്തോലിക്കാപുരോഹിതൻ 'ജനറൽ ലേ' എന്ന പേരിൽ അറിയപ്പെട്ടിരുന്നു. ഗ്ലാഡിസുമായി പരിചയത്തിൽ

ലായ അദ്ദേഹം ജപ്പാന്റെ സൈന്യം പട്ടണം കീഴടക്കാൻ വരുന്നതിനാൽ അവരോടൊപ്പം രക്ഷപ്പെടാനായി ഗ്ലാഡിസിന് ഒരു സന്ദേശം അയച്ചു. “ക്രിസ്ത്യാനികൾ ഒരിക്കലും പിൻമാറുന്നില്ല!” എന്ന മറുപടിയാണ് ഈ ധീരവനിത കൊടുത്തത്. തന്റെ തലയ്ക്ക് നൂറുഡോളർ വിലയിട്ടിരുന്നതായി വിവരം ലഭിച്ച ഗ്ലാഡിസ് തന്റെ അനാഥകുട്ടികളുമൊത്ത് സിയാനിലെ സർക്കാർ അനാഥാലയത്തിലേക്ക് ഒളിച്ചോടാൻ

“ഞാൻ ചൈനയിൽ ചെയ്ത ക്രിസ്തീയവേലയ്ക്കായുള്ള ദൈവത്തിന്റെ തെരഞ്ഞെടുപ്പിൽ ഒന്നാമത്തെ വ്യക്തി ഒരിക്കലും ഞാൻ ആയിരുന്നില്ല. തീർച്ചയായും അത് മറ്റൊരാളിലും ആയിരുന്നു. സമർത്ഥനായ, വിദ്യാസമ്പന്നനായ ഒരു പുരുഷൻ! ഒരു പക്ഷേ അദ്ദേഹം വിസ്തൃതമായിരിക്കാം.....ദൈവം വീണ്ടും താഴേക്ക് നോക്കി... ഗ്ലാഡിസ് ഐൽ‌വാർഡിനെ കണ്ടു! അത്രമാത്രം...” എത്ര വിനയം തുളുമ്പുന്ന വാക്കുകൾ! എത്ര ഉദാത്തമായ മനോഭാവം!

ഒടുവിൽ തീരുമാനിച്ചു. നൂറോളം അനാഥകുട്ടികൾ അപ്പോൾ അവരുടെ സംരക്ഷണയിൽ ഉണ്ടായിരുന്നു. നൂറുപേരെ നേരത്തേ ഒരു സഹപ്രവർത്തകനോടൊപ്പം പറഞ്ഞയച്ചിരുന്നു. കുട്ടികളുമായി പന്ത്രണ്ടുദിവസം തുടർച്ചയായി നടന്ന ഗ്ലാഡിസ് ചില രാത്രികളിൽ സ്നേഹിതരുടെ ഔദാര്യംമൂലം തല ചായ്ക്കാൻ ഇടം കണ്ടെത്തിയെങ്കിലും പല രാത്രികളും സംരക്ഷണമില്ലാതെ തുറസ്സായ പർവ്വതപ്രദേശത്ത് ഉറങ്ങിയിരുന്നു. പന്ത്രണ്ടാം ദിവസം ‘മഞ്ഞനദി’ എന്നുപേരുള്ള ഹാങ് നദിയുടെ കരയിലെത്തിയ ഈ സംഘത്തിന് കരകവിഞ്ഞൊഴുകുന്ന നദികടക്കാൻ മാർഗ്ഗം

ഒന്നും ഇല്ലായിരുന്നു. ‘ദൈവത്തിന് എന്തും സാധ്യമാണെന്ന്’ വിശ്വസിച്ച ആ ധീരവനിത കുട്ടികളോടൊപ്പം മുട്ടുകുത്തി പ്രാർത്ഥിച്ചു. ദൈവത്തെ സ്തുതിച്ചുകൊണ്ട് അവർ പാടി. ഡ്യൂട്ടിയിലുണ്ടായിരുന്ന ചൈനക്കാരുമായ ഉദ്യോഗസ്ഥൻ പാട്ടുകേട്ട് അടുത്തുവന്ന് അവരുടെ കഥകേട്ടു. അയാൾക്ക് മനസ്സിലാവുന്നതായിത്തീർന്നാൽ ഒരു ബോട്ട് മറുകര കടക്കാൻ ക്രമീകരിച്ചുകൊടുത്തു. വീണ്ടും കുറെ ബുദ്ധിമുട്ടുകൾ അതിജീവിച്ച് ആ സംഘം സിയാനിലെത്തി. കുട്ടികളെ ഉത്തരവാദിപ്പെട്ടവരെ ഏല്പിച്ച ഗ്ലാഡിസ് സന്നിപാതജ്വരം ബാധിച്ച് പലദിവസങ്ങൾ കിടപ്പിലാകുകയും ചെയ്തു. ആരോഗ്യം കുറെ വീണ്ടെടുത്തശേഷം അവർ സിയാനിൽ ഒരു ക്രിസ്തീയസഭയ്ക്ക് തുടക്കം കുറിച്ചു. കുടാതെ സെച്ചുവാൻ എന്ന സ്ഥലത്ത് കുഷ്ഠരോഗികളുടെ ഒരു പുനരധിവാസകേന്ദ്രത്തിലും മറ്റ് സ്ഥലങ്ങളിലും അവരുടെ പ്രവർത്തനം വ്യാപിപ്പിച്ചു. യുദ്ധകാലത്ത് ഏറ്റ ക്ഷതങ്ങളുടെ ഫലമായി അവരുടെ ആരോഗ്യം പൂർണ്ണമായി വീണ്ടെടുക്കുക അസാധ്യമായിരുന്നു. 1949 ൽ അടിയന്തിരമായ ഒരു ശസ്ത്രക്രിയയ്ക്കായി അവർക്കു ഇംഗ്ലണ്ടിലേക്ക് മടങ്ങേണ്ടിവന്നു. അവിടെയും അവർ സുവിശേഷദൂതത്വം തുടർന്നു. പുറമേ ധീരയായികാണപ്പെട്ട ഗ്ലാഡിസ് ഐൽ‌വാർഡ് മിക്കപ്പോഴും തികച്ചും ഏകാകിനിയായിരുന്നു. മറ്റ് വനിതകളെപ്പോലെ ഹൃദയംപങ്കിടാൻ ഒരു ഭർത്താവിനായി അവരുടെ ഹൃദയവും കൊതിച്ചിരുന്നു. അവളുടെ ‘സുന്ദരനായ രാജകുമാരൻ’ ഒരു ദിവസം കടന്നുവരും എന്ന് യുവതിയായിരിക്കുമ്പോൾ ഗ്ലാഡിസ് സ്വപ്നം കണ്ടിരുന്നു. യുദ്ധത്തിന്റെ കെടുതികൾ അവരെ തികഞ്ഞ ഏകാന്തതയിലേക്ക് തള്ളിവിട്ടു. എന്നാൽ യുദ്ധം ഒരു ചൈനക്കാ

(ശേഷം പേജ് 31 ൽ)

തിരക്ക്, തിരക്കോടു തിരക്ക്

പിശാചുക്കളുടെ ഒരു രാജ്യാന്തര സമ്മേളനം സാത്താൻ വിളിച്ചുകൂട്ടി. തന്റെ ആമുഖപ്രസംഗത്തിൽ സാത്താൻ പറഞ്ഞു: “ആളുകളെ പള്ളിയിൽ പോകുന്നതിൽനിന്ന് തടയുവാൻ നമുക്കു കഴിയുകയില്ല. ബൈബിൾ വായിച്ച് സത്യം മനസ്സിലാക്കുന്നതിൽ നിന്ന് അവരെ പിന്തിരിപ്പിക്കുവാനും സാധ്യമല്ല. തങ്ങളുടെ രക്ഷകനുമായി ഒരു ബന്ധം സ്ഥാപിക്കുന്നതിൽനിന്ന് അവരെ തടയുവാൻ പോലും പലപ്പോഴും നമുക്കു സാധിക്കുന്നില്ല. അതുകൊണ്ട് അവർ പള്ളിയിൽ പൊയ്ക്കോട്ടെ. അവിടുത്തെ പരിപാടികളിലെല്ലാം പങ്കെടുത്തോട്ടെ. എന്നാൽ യേശുക്രിസ്തുവുമായി നിരന്തരബന്ധത്തിൽ തുടരുവാൻ അവർക്കു നമ്മൾ സമയംകൊടുക്കരുത്. അതേ, അവരുടെ സമയത്തെ നാം കവർന്നെടുക്കണം.” സാത്താൻ ശബ്ദം ഉയർത്തി ആവർത്തിച്ചു: “തങ്ങളുടെ രക്ഷകനെ പിടിച്ചുകൊള്ളുന്നതിൽ നിന്നും, ദിവസം മുഴുവൻ താന്താമായി അർത്ഥവത്തായ ഒരു ബന്ധം നിലനിർത്തുന്നതിൽനിന്നും, എന്തുവിലകൊടുത്തും അവരെ തടഞ്ഞേ മതിയാകൂ. അതുനിങ്ങൾ ചെയ്യണമെന്നാണ് ഞാൻ ആഗ്രഹിക്കുന്നത്.” “അതു ഞങ്ങൾക്ക് എങ്ങനെ ചെയ്യാൻ കഴിയും?” കുട്ടിപ്പിശാചുക്കൾ ഏകസ്വരത്തിൽ വിളിച്ചു ചോദിച്ചു. അനുചരന്മാരുടെ ഉത്സാഹംകണ്ട് സന്തുഷ്ടനായ സാത്താൻ ഒന്നു പല്ലിളിച്ചു. എന്നിട്ട് താത്പര്യപൂർവ്വം തുടർന്നു: “ജീവിതത്തിലെ അത്യാ

വശ്യം ഇല്ലാത്ത കാര്യങ്ങളിൽ അവരെ തിരക്കുള്ളവരാക്കുക. അവരുടെ മനസ്സ് സദാ ഓരോ കാര്യങ്ങളിൽ വ്യാപൃതമായിരിക്കട്ടെ.” അവൻ ഒന്നുനിർത്തി കണ്ഠശുദ്ധി വരുത്തിയ ശേഷം പറഞ്ഞു: “പണം ചെലവു ചെയ്യാൻ അവരെ പ്രേരിപ്പിക്കുക. ചെലവാക്കട്ടെ, ചെലവാക്കട്ടെ, ചെലവാക്കട്ടെ. പിന്നെ കടം വാങ്ങട്ടെ, കടം വാങ്ങട്ടെ, കടം വാങ്ങട്ടെ. അവരുടെ ഭാര്യമാരെ നീണ്ടമണിക്കൂറുകളിലേക്കു ജോലിക്കുപോകാൻ പ്രേരിപ്പിക്കുക. ഭർത്താക്കന്മാരും ഓരോ ആഴ്ചയും ആറും ഏഴും ദിവസം ജോലിക്കുപോകട്ടെ. പത്തും പന്ത്രണ്ടും മണിക്കൂർ നീണ്ടുനിൽക്കുന്ന ജോലി. കുട്ടികളോടൊത്ത് ചെലവഴിക്കാൻ അവർക്കു സമയം കിട്ടരുത്. അവരുടെ കുടുംബങ്ങൾ ജോലിയുടെ സമ്മർദ്ദം കൊണ്ടു വീർപ്പുമുട്ടട്ടെ. കുടുംബബന്ധങ്ങളിൽ ക്രമേണ വിള്ളലുകൾ വീഴും. അവരുടെ മനസ്സിനെ സദാ ഉൽക്കണ്ഠയുടെ മുൾമുനയിൽ നിർത്തുക. അപ്പോൾ അവർക്കു രക്ഷ കന്റെ നേർത്ത മന്ദമായ സ്വരം കേൾക്കാൻ കഴിയുകയില്ല. വണ്ടിയോടിച്ചു പോകുമ്പോഴുൾപ്പെടെ എപ്പോഴും അവർ റേഡിയോയോ കാസ്റ്ററ്റ് പ്ലെയറോ ഓൺചെയ്തു കേട്ടുകൊണ്ടിരിക്കട്ടെ. വീടുകളിലെ ടിവി, വി.സി.ആർ, സിഡി, പേഴ്സോണൽ കമ്പ്യൂട്ടർ എന്നിവയെല്ലാം സദാ സമയവും പ്രവർത്തിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കട്ടെ. എല്ലാറെസ്റ്റോറന്റുകളും കടകളും ജഡികോല്ലാസം പകരുന്ന സംഗീതത്താൽ മുഖരിതമാക്കുക. ഇതെല്ലാം

അവരുടെ മനസ്സിനെ തെളിക്കുകയും ക്രിസ്തുവിനോടുള്ള ബന്ധത്തെ മറിക്കുകയും ചെയ്യും.

മേശപ്പുറങ്ങളെ മാസികകൾക്കൊണ്ടും വർത്തമാനപ്പത്രങ്ങൾക്കൊണ്ടും നിറയ്ക്കുക. ഇരുപത്തിനാലുമാണിന്നും വാർത്തകൾ സംപ്രേഷണം ചെയ്യുന്ന ചാനലുകൾ അവരുടെ സ്വസ്ഥത നശിപ്പിക്കും. അവരുടെ എഴുത്തുപെട്ടികൾ കാറ്റലോഗുകൾ, പുതിയ ഉൽപ്പന്നങ്ങളുടെ സൗജന്യവിലപണക്കുറിച്ചുള്ള അറിയിപ്പുകൾ, ആദായകരമായി സാധനങ്ങൾ വാങ്ങാനുള്ള ഓഫറുകൾ, സൗജന്യസേവനങ്ങളെക്കുറിച്ചുള്ള വാഗ്ദാനങ്ങൾ വ്യാജപ്രതീക്ഷ ഉണർത്തുന്ന പരസ്യനോട്ടീസുകൾ എന്നിവകൊണ്ടു നിറയട്ടെ.

പത്രമാസികകളുടെ പുറംചട്ടകളും, ടിവി പരിപാടികളും മോഡലുകൾ കയ്യടക്കട്ടെ. അതു തുടർച്ചയായി കണ്ട് ബാഹ്യ സൗന്ദര്യമാണു പ്രധാനമെന്ന് ഭർത്താക്കന്മാർ ചിന്തിച്ചുതുടങ്ങും. ഭാര്യമാരെക്കുറിച്ച് അത്യുപരാധകയും ചെയ്യും. പകലത്തെ അധാനത്തിനുശേഷം തികച്ചും ക്ഷീണിതരായി കിടക്കയിൽ എത്തുന്ന ഭാര്യമാർ ഭർത്താക്കന്മാരെ ശ്രദ്ധിക്കാതിരിക്കട്ടെ. പോരെങ്കിൽ അവർക്ക് അസഹനീയമായ തലവേദനയും നൽകും. അർഹമായ സ്നേഹം ലഭിക്കാതിരിക്കുമ്പോൾ ഭർത്താക്കന്മാർ വീണ്ടും അസംതൃപ്തരാകും. കുടുംബബന്ധങ്ങൾ വളരെ വേഗം ശിഥിലമായിക്കൊള്ളും. ക്രിസ്തുമസ്സിന്റെ യഥാർത്ഥ അർത്ഥം മനസ്സിലാക്കാതിരിക്കാൻ അവരുടെ കൂട്ടികൾക്ക് ക്രിസ്തുമസ് പാപ്പായെക്കുറിച്ചുള്ള കഥകൾ നൽകുക. പുനരുത്ഥാനത്തെക്കുറിച്ചും പാപത്തേയും മരണത്തേയും ജയിക്കുന്ന ശക്തിയെക്കുറിച്ചും സംസാരിക്കാതിരിക്കാൻ വേണ്ടി അവരെ ഈസ്റ്റർ ആഘോഷങ്ങളിൽ തളച്ചിടുക! ആഘോഷങ്ങളുടെ തിരക്കിൽ അർത്ഥത്തെക്കുറിച്ച് ആരും ചിന്തിക്കാതിരിക്കട്ടെ.

മാർച്ച് 2007

അവരുടെ വിനോദങ്ങൾ അമിതമാക്കുക. വിനോദപരിപാടികൾ കഴിഞ്ഞ് അവർ മടങ്ങുന്നത് തളർച്ചയോടെ ആകട്ടെ. പ്രകൃതിഭംഗി ആസ്വദിച്ച് നടന്ന് ദൈവ സൃഷ്ടിയെക്കുറിച്ച് വിസ്മയിക്കാൻ കഴിയാത്തവണ്ണം അവരെ ഏറെ തിരക്കുള്ള വരാക്കുക. പ്രകൃതിയിൽനിന്ന് അകറ്റി അവരെ അമ്യൂസ്മെന്റ് പാർക്കുകളിലേക്കും സ്പോർട്സിലേക്കും ചലച്ചിത്രങ്ങളിലേക്കും തിരിച്ചുവിടുക.

തിരക്ക്, തിരക്ക്, തിരക്ക് - അവരെ എപ്പോഴും തിരക്കുള്ള വരാക്കുക. ആത്മിക കൂട്ടായ്മയ്ക്കായി കൂടിവരുമ്പോൾ പരദുഷണവും കൊച്ചുവർത്തമാനവുമായി സമയം ചെലവഴിച്ച് അസ്വസ്ഥമായ മനസ്സാക്ഷിയോടെ അവർ മടങ്ങട്ടെ. യേശുക്രിസ്തുവിൽനിന്നു ശക്തി പ്രാപിക്കുവാൻ സമയമില്ലാതെ അവരുടെ ജീവിതത്തെ തിരക്കുകൊണ്ടു നിറയ്ക്കുക. ക്രമേണ അവർ വീടും ആരോഗ്യവും മറ്റ് സ്വന്തശക്തിയിൽ പ്രവർത്തിക്കുന്ന വരായിത്തീരും.” സാത്താൻ പറഞ്ഞു നിർത്തി.

“ഓ ഇതു ഗംഭീരം, ഈ പദ്ധതി കൊള്ളാം” കുട്ടിപ്പിശാചുക്കൾ ആഹ്ലാദത്തോടെ ആർത്തുവിളിച്ചു. മീറ്റിംഗുകഴിഞ്ഞ് അവരെല്ലാം തങ്ങളുടെ പ്രവർത്തനമേഖലകളിലേക്ക് ഉത്സാഹഭരിതരായി യാത്രയായി - എല്ലായിടത്തുമുള്ള ക്രിസ്ത്യാനികളെ തിരക്കുള്ളവരാക്കുവാൻ വേണ്ടി. തിരക്കും തിരക്കും അവരുടെ ജീവിതത്തിൽ നൽകി. ദൈവത്തിനും കുടുംബത്തിനുമായി മാറ്റിവയ്ക്കാൻ ഒട്ടും സമയമില്ലാത്തവരായി അവരെ മാറുവാനായി, ഒരു മാസ്റ്റർപ്ലാനിന്റെ ഭാഗമായി, അങ്ങനെ കുട്ടിപ്പിശാചുക്കൾ പ്രവർത്തനം ആരംഭിച്ചു. അവർ തങ്ങളുടെ പ്രവർത്തനത്തിൽ വിജയിച്ചുവോ? ആ ചോദ്യത്തിനു മറുപടി പറയേണ്ടത് നിങ്ങളാണ്.

ഈ സന്ദേശം ഒരിക്കൽകൂടി മനസ്സുരുത്തി വായിക്കുക - നിങ്ങൾ വലിയ തിരക്കിലല്ലെങ്കിൽ മാത്രം. ●

ആത്മവത്സന

വാച്ച്മാൻ നീ

ആത്മവത്സനയ്ക്കു പിമ്പിലുള്ള കാരണങ്ങളെന്തൊക്കെയാണ്? ദൈവവചനം ശ്രദ്ധാപൂർവ്വം നോക്കിയാൽ ഇതിനു നിദാനമായ ചില കാരണങ്ങൾ കണ്ടെത്താം.

ബുദ്ധിമുട്ടുകൾ ഒഴിവാക്കേണ്ടതിനും, പ്രതിസന്ധികളിൽ സ്വന്തതാത്പര്യത്തെ സംരക്ഷിക്കേണ്ടതിനും, ദൈവത്തിന്റെ വെളിച്ചത്തെ സത്യസന്ധതയോടെ അഭിമുഖീകരിക്കുന്നതിനും പകരം, തങ്ങളുടെ നടപടി ശരിയെന്നു തങ്ങളോട്തന്നെ ന്യായീകരിച്ചറയ്ക്കുന്നവരുണ്ട്. ക്രമേണ, തങ്ങളുടെ നിലപാടു ശരിതന്നെയെന്ന ബോധ്യത്തിലേക്ക് അവർ വരുന്നു. ഇതിന്റെ തുടക്കം എവിടെയാണ്? സത്യത്തിൽനിന്നും ഹൃദയത്തെ അനുപ്പെടുമാർച്ച് 2007

വചനം

ത്തിയ ആ സന്ദർഭം മുതലാണ്. അവിടെ സംഭവിച്ചതെന്താണ്? വെളിച്ചത്തെക്കാൾ ഇരുളിനെ സ്നേഹിച്ചുവെന്നതുതന്നെ(യോഹ.3:19). ഇരുളുള്ളിടത്തെല്ലാം, തെറ്റായ ധാരണകളും, നിഗമനങ്ങളും, വിധികളും ബോധ്യങ്ങളും ഉണ്ട് എന്നു നാം അറിഞ്ഞിരിക്കണം. നാം ഇരുളിനെ സ്നേഹിക്കുന്ന പക്ഷം വഞ്ചിതരാകുക തന്നെ ചെയ്യും.

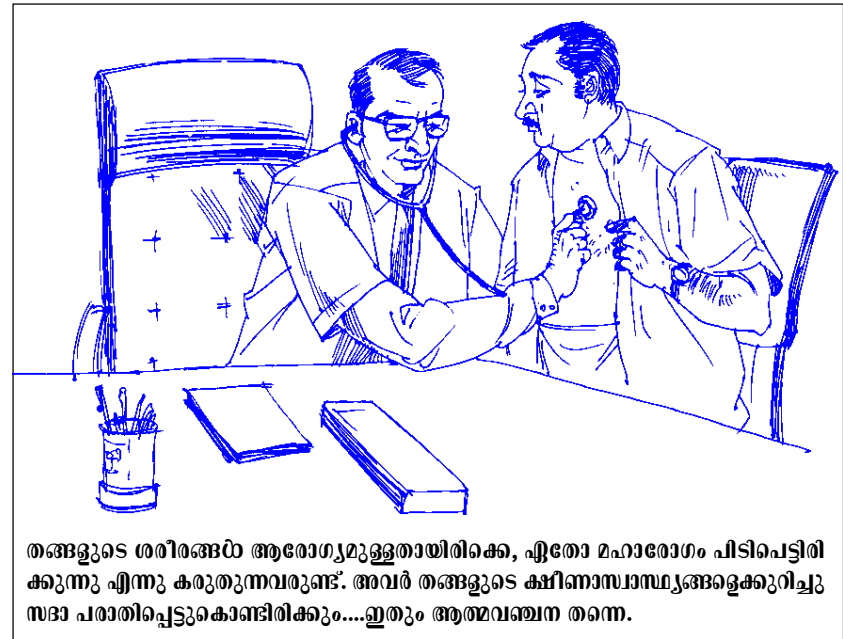
മനുഷ്യരാൽ അംഗീകാരവും, ആദരവും, മാന്യതയും അന്വേഷിക്കുന്ന വ്യക്തി, തന്നെക്കുറിച്ചു സത്യമല്ലാത്ത ധാരണകൾ മറ്റുള്ളവർക്കു നല്കുന്നു. സ്വതേയുള്ള ഭാവങ്ങളിൽനിന്നും വിഭിന്നമായ ഭാവങ്ങൾ നടക്കുന്നു. ഇതിന്റെയെല്ലാം ഉറവിടം അഹന്തയാണ്. ക്രമേണ, മറ്റുള്ളവരിൽനിന്നും വ്യത്യസ്തമായി സവിശേഷമായ എന്തോതനിക്കുണ്ട് എന്നുള്ള തോന്നലുകളിലേക്ക് അവൻ വരുന്നു. ആത്യന്തികമായി, തന്നെക്കുറിച്ചുള്ള തോന്നലുകൾ അവൻ യഥാർത്ഥമാണെന്നു കരുതുകയും, ആത്മവഞ്ചനയിലാകുകയും ചെയ്യുന്നു. ഗർവ്വത്തിന്റെ അനിവാര്യമായ ഫലമാണ് ആത്മവഞ്ചന. “നിന്റെ ഹൃദയത്തിന്റെ അഹങ്കാരം നിന്നെ ചതിച്ചിരിക്കുന്നു” (ഓബദ്യാവ്3). സഹോദരീ സഹോദരന്മാരേ, നിഗളത്തെ ലഘുവായി കണ്ടുകൂടാ. അതു നിങ്ങളെ സത്യത്യാഗികളാക്കിത്തീർക്കും! വിഭ്രാന്തിയിലെത്തിക്കും! സത്യത്തോടുള്ള സ്നേഹം വിരളമായേ മനുഷ്യരിൽ കാണാറുള്ളൂ. ദൈവത്തിന്റെ സത്യം സ്വീകരിക്കാൻ നാം ഹൃദയംഗമമായി ഒരുക്കമുള്ളവരെങ്കിൽ, ഭാഗ്യവാന്മാർ തന്നെ. സത്യം വിലയ്ക്കുവാങ്ങേണ്ടതാണ്; അതിനുവേണ്ടി നാം നൽകേണ്ട ഒരു വിലയുണ്ട്. സത്യത്തിനായി തുറക്കപ്പെട്ട ഒരു ഹൃദയം നമുക്കില്ലെങ്കിൽ, ഭോഷ്കു വിശ്വസിക്കുകയെന്നത് നമ്മുടെ ഹൃദയത്തിന്റെ ഒരു

ഇതിന്റെ ആരംഭം, മറ്റുള്ളവരോടു ഭോഷ്കു പറഞ്ഞുതുടങ്ങുന്ന ഒരു സ്വഭാവത്തിൽനിന്നുമാണ്. ആരംഭത്തിൽ ഭോഷ്കു പറയുമ്പോൾ അസ്വസ്ഥത അനുഭവപ്പെടാറുണ്ടെങ്കിലും, ക്രമേണ അതിൽ തെറ്റ് അനുഭവപ്പെടാത്ത ഒരു അവസ്ഥയിലേയ്ക്കു അവൻ എത്തിച്ചേരുന്നു. ഭോഷ്കു പറയുന്നത് ഒരു പരിചയമായി അവനു തീരുന്നു. ഒടുവിൽ താൻ പറയുന്ന ഭോഷ്കു, സത്യമാണെന്ന് അവർ തന്നെ വിശ്വസിച്ചുതുടങ്ങുന്നു. ഒടുവിൽ ആത്മവഞ്ചനയ്ക്ക് അവൻ ഇരയായിത്തീരുന്നു.

പ്രവണതയായിത്തീരുന്നു. ‘സത്യത്തെ വിശ്വസിക്കാതെ അനീതിയിൽ രസിക്കുന്ന ഏവർക്കും ന്യായവിധി വരേണ്ടതിന്, ദൈവം അവർക്കു ഭോഷ്കു വിശ്വസിക്കുമാറ് വ്യാജത്തിന്റെ സ്വാധീനം അയക്കുന്നു’ (2 തെസ്സ. 2:11,12). എത്ര ഭയാനകമായ അനന്തര ഫലം! സത്യത്തെ അവഗണിച്ചു. പിന്നീട് അതിനെ വളച്ചൊടിച്ച്, ഒടുവിലിതാ ഹൃദയത്തിൽ അതിനു സ്ഥാനമില്ലാതെ യായിരിക്കുന്നു. ഇതിന്റെ ഫലമെന്താണ്? അവർ സത്യത്തെ തള്ളിക്കളഞ്ഞുവെന്നു മാത്രമല്ല, ആ സത്യം, സത്യമേയല്ല എന്നു വിശ്വസിക്കുവാനുള്ള ഒരു ഹൃദയത്തിന്റെ ഉടമയായും അവർ തീരുന്നു. സത്യത്തെ അസത്യമായും, അസത്യത്തെ സത്യമായും പ്രസ്താവിപ്പാൻ കൂടി അവർക്കു കഴിയുന്നു. അതിനുള്ള ധൈര്യവും ബോധ്യവും അവർക്കുണ്ടാകുന്നു. എത്ര വലിയ ആത്മവഞ്ചന!

സത്യത്തെ തന്റെ ഹൃദയത്തിൽ തിരസ്ക്കരിച്ച ഒരു മനുഷ്യനെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം, പിന്നീടൊരിക്കൽ ആ സത്യത്തെ കണ്ടെത്തുകയെന്നതു മാർച്ച് 2007

വളരെ ബുദ്ധിമുട്ടുള്ള ഒരു കാര്യമാണ്. ഒരു വൈദികവിദ്യാർത്ഥി ഒരിക്കൽ തന്റെ അദ്ധ്യാപകനോടു സ്നാനത്തെക്കുറിച്ച് ആരാധുവാൻ പോയി. “യേശു ക്രിസ്തുവിന്റെ ക്രൂശുമരണത്തിൽ ഞാനും ഉൾപ്പെട്ടിരുന്നു. ഞാൻ മരിച്ചവനായിരിക്കുന്നു. ഇനിയിപ്പോൾ കഴിച്ചിടപ്പെടേണ്ടതുണ്ട്. അതായത് ഞാൻ സ്നാനമേൽക്കേണ്ടതുണ്ട് എന്നു തിരുവചനത്തിൽനിന്നും കണ്ടെത്തിയിരിക്കുന്നു. താങ്കൾ അതിനെക്കുറിച്ചെന്തു പറയുന്നു?” ആ വിദ്യാർത്ഥി ചോദിച്ചു. “മുമ്പൊരിക്കൽ എനിക്കും ഇതുപോലെയാരു അനുഭവം ഉണ്ടായി. യേശു ക്രിസ്തുവിനോടു കൂടിയുള്ള മരണ, അടക്കം, പുനരുത്ഥാനങ്ങളുടെ സത്യം ഞാൻ കാണുകയും, സ്നാനമേൽക്കേണ്ടതിന്റെ ആവശ്യകത ഞാൻ കണ്ടെത്തുകയും ചെയ്തു. എന്റെ വേദാദ്ധ്യാപനം പൂർത്തിയാകുന്ന സമയമായിരുന്നു. എന്നാൽ, ഞാൻ സ്നാനമേൽക്കുകയായിരുന്നെങ്കിൽ, ഞാനുൾപ്പെട്ട സഭാ വിഭാഗത്തോടു ചേർന്നു പ്രവർത്തിക്കുക സാധ്യമായിരുന്നില്ല. ഞാൻ ആ കാര്യമോർത്തു പ്രാർത്ഥിച്ചു. എന്റെ ബിരുദസമ്പാദനവും, ഓർഡിനേഷനും വരെ ആ കാര്യം നീട്ടിവയ്ക്കാം. എന്നെന്റെ ഹൃദയത്തിൽ തോന്നി. എന്റെ പഠനം കഴിഞ്ഞ് ഞാനൊരു സഭാശുശ്രൂഷകനായി. ഇപ്പോൾ പല വർഷങ്ങൾ കഴിഞ്ഞു. ഞാൻ സ്നാനപ്പെട്ടില്ലെങ്കിൽതന്നെയും ഇതുവരെയും എല്ലാം നന്നായിത്തന്നെ പൊയ്ക്കൊണ്ടിരിക്കുന്നു. അതിനാൽ ഇപ്പോൾ നിന്റെ പഠനത്തിൽ ശ്രദ്ധിക്കുക. പഠനവും ഓർഡിനേഷനും കഴിഞ്ഞ്, പിന്നീടൊരിക്കൽ ഈ കാര്യം നിന്നെ അലട്ടിയില്ലെന്നുതന്നെ വരാം.” അദ്ധ്യാപകൻ പറഞ്ഞു. സത്യം മറികടന്ന ശേഷം, ലംഘിച്ചശേഷം, നിഷേധിച്ച ശേഷം, സമാധാനപൂർവ്വം ജീവിക്കുക! ഇത് ആത്മവഞ്ചനയല്ലാതെ മറ്റൊന്നാണ്? നമ്മുടെ ഹൃദയം ദൈവത്തോടു

പൂർണ്ണവും ഏകാഗ്രവുമല്ലെങ്കിൽ നാം വഞ്ചിതരാകും.

“തമ്മിൽത്തമ്മിൽ ബഹുമാനം വാങ്ങിക്കൊണ്ട് ഏക ദൈവത്തിന്റെ പക്കൽനിന്നുള്ള ബഹുമാനം അന്വേഷിക്കാത്ത നിങ്ങൾക്ക് എങ്ങനെ വിശ്വസിക്കുവാൻ കഴിയും?” യേശു ചോദിക്കുന്നു: (യോഹ. 5:44) ഏകദൈവത്തിൽനിന്നുള്ള ബഹുമാനം മാത്രം! ഇതിൽനിന്നും എപ്പോൾ നമ്മുടെ ഹൃദയം വ്യതിചലിക്കുമോ അപ്പോൾ നമ്മുടെ ഹൃദയം ഭോഷ്കിനുവേണ്ടി തുറക്കപ്പെടും. ഇക്കാരണത്താൽ യഹൂദന്മാർ യേശുവിനെ തിരസ്ക്കരിക്കുകയും, നിത്യജീവനെത്തന്നെ നഷ്ടമാക്കുകയും ചെയ്തു.

ആത്മവഞ്ചനയുടെ പ്രത്യക്ഷ ലക്ഷണങ്ങൾ.

ഒരു കാര്യം പ്രസ്താവിച്ചശേഷം അങ്ങനെയൊരു കാര്യം പ്രസ്താവിച്ചിട്ടേയില്ല എന്നു വിശ്വസിക്കാൻ കഴിയുന്നവരുണ്ട്. അതുപോലെ മറിച്ചും-തങ്ങൾ പ്രസ്താവിച്ചിട്ടില്ലാത്ത കാര്യം പ്രസ്താവിച്ചതായി വിശ്വസിപ്പാൻ അവർക്കു കഴിയുന്നു. മറ്റുള്ളവർ പറഞ്ഞിട്ടില്ലാത്ത കാര്യങ്ങൾ പറഞ്ഞിട്ടുള്ളതായി അവർ സങ്കല്പിക്കുകയും തങ്ങളുടെ ചിന്തയിൽ അപ്രകാരം ഉറയ്ക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. ഇതിന്റെ ആരംഭം, മറ്റുള്ളവരോടു ഭോഷ്കു പറഞ്ഞുതുടങ്ങുന്ന ഒരു സ്വഭാവത്തിൽനിന്നുമാണ്. ആരംഭത്തിൽ ഭോഷ്കു പറയുമ്പോൾ അസ്വസ്ഥത അനുഭവപ്പെടാറുണ്ടെങ്കിലും, ക്രമേണ അതിൽ തെറ്റ് അനുഭവപ്പെടാത്ത ഒരു അവസ്ഥയിലേയ്ക്കു അവൻ എത്തിച്ചേരുന്നു. ഭോഷ്കു പറയുന്നത് ഒരു പരിചയമായി അവനു തീരുന്നു. ഒടുവിൽ താൻ പറയുന്ന ഭോഷ്കു, സത്യമാണെന്ന് അവർ തന്നെ വിശ്വസിച്ചുതുടങ്ങുന്നു. ഒടുവിൽ ആത്മവഞ്ചനയ്ക്ക് അവൻ ഇരയായിത്തീരുന്നു. മറ്റൊരാൾക്കു പ്രാർത്ഥനയ്ക്കു ലഭിച്ച മറുപടിയെക്കുറിച്ചോ, പ്രശ്നങ്ങൾക്ക് ലഭിച്ച പരിഹാരത്തെക്കുറിച്ചോ;

മാർച്ച് 2007

പ്രവർത്തനങ്ങളിൽ ലഭിച്ച അനുഗ്രഹത്തെക്കുറിച്ചോ ഒരു സഹോദരൻ കേൾക്കുന്നു. തന്റെ പ്രാർത്ഥനയും, പ്രശ്നങ്ങളും, പ്രവർത്തനങ്ങളും അതേ നിലയിൽ പരിഹരിക്കപ്പെടുന്നതായി ഈ സഹോദരൻ ഭാവനയിൽ കാണുന്നു. അവസരം കിട്ടുമ്പോഴൊക്കെ താൻ എഴുന്നേറ്റ് തന്റെ സ്വപ്നങ്ങൾ യഥാർത്ഥ അനുഭവമെന്നവണ്ണം സാക്ഷിക്കുന്നു. ക്രമേണ താൻ പറയുന്നതിൽ യഥാർത്ഥമേത് സങ്കല്പമേത്

തീർത്തും തെറ്റിലായിരിക്കെ ശരി ചെയ്യുന്നുവെന്ന ബോധ്യത്തിലായിരിക്കുക എത്ര ഭയപ്പെടേണ്ട കാര്യമാണ്! പാപം എന്നതു മലിനതയാകുന്നു; എന്നാൽ അതു ദർശിക്കാതെയിരിക്കുന്നത് ഇരുട്ടുതന്നെ. മലിനത ആപൽക്കരമാകുന്നു; എന്നാൽ മലിനതയോട് ഇരുൾ ചേരുമ്പോൾ അത്യാപൽക്കരമായിത്തീരുന്നു! വാസ്തവത്തിൽ ആത്മവഞ്ചനയെന്നത് ഒരു സാധാരണ ലക്ഷണമാണ്. വ്യത്യസ്തമായ തോതിലാണെങ്കിലും ഓരോ ക്രിസ്ത്യാനിയിലും ഇതിനിടമുണ്ട്. അതിനാൽ ഈ കാര്യം നിസ്സാരമായി നാം കരുതരുത്.

എന്നു തിരിച്ചറിയാൻ കൂടി കഴിയാത്ത നിലയിൽ അവൻ ഭോഷ്കിന് അടിമപ്പെടുന്നു. തങ്ങളുടെ ശരീരങ്ങൾ ആരോഗ്യമുള്ളതായിരിക്കെ, ഏതോ രോഗം പിടിപെട്ടിരിക്കുന്നു എന്നു കരുതുന്നവരുണ്ട്. അവർ തങ്ങളുടെ ക്ഷീണാസ്വാസ്ഥ്യങ്ങളെക്കുറിച്ച് പരാതിപ്പെട്ടുകൊണ്ടിരിക്കും. അല്പം ഹൃദയമിടിപ്പു കൂടിയാൽ ഹൃദ്രോഗമുണ്ടെന്നും, അല്പം കഠിനമായിച്ചുമച്ചാൽ ക്ഷയരോഗമാണെന്നു മുളള നിഗമനത്തിൽ അവർ എത്തിച്ചേരുന്നു. തങ്ങൾക്ക് കുഴപ്പമൊന്നുമില്ലെന്നു പറയുന്ന ഡോക്ടർമാരുടെ കഴി

വിനെ അവർ ചോദ്യം ചെയ്യുന്നു; മറിച്ച് കുഴപ്പമുണ്ടെന്നു സമ്മതിക്കുന്നവരെ പുകഴ്ത്തുകയും പറയുന്നു. തങ്ങളോടു തന്നെയുള്ള അമിതമായ സ്നേഹത്തിന്റെ അനന്തരഫലമാണിത്. കൂട്ടുകാരിൽനിന്നും, വീട്ടുകാരിൽനിന്നും സഹതാപം ആർജ്ജിക്കുവാനുള്ള നിഗൂഢതാത്പര്യത്തിൽനിന്നാണ് ഇതുണ്ടാവിച്ചത്. ഒടുവിൽ ഒരു ഭോഷ്കിനു വിധേയപ്പെട്ടു ജീവിക്കുവാൻ അവർക്ക് ഇടയായിത്തീരുന്നു. ഇവണ്ണം തന്നെ ഭയാശങ്കകൾക്കു വിധേയപ്പെടുന്നവരുണ്ട്. ചിലവ സംഭവിക്കുമെന്നുള്ള ഭയത്തിന് അവർ ഇടം നൽകുന്നു. അവസാനം അവർ ഭയത്തിനടിമയായിത്തീരുന്നു. ചില കേൾവികളെയും, ചില സാഹചര്യങ്ങളെയും, ചില സംഭവങ്ങളേയും ചേർത്തിണക്കി അവർ നിഗമനങ്ങളിൽ എത്തിച്ചേരുന്നു. ദൈവത്തിന്റെ വെളിച്ചത്തിനും, സത്യത്തിനും ഇടം നൽകാതെ നിമിത്തം ഇങ്ങനെ യുള്ള വരൊക്കെയും ഭോഷ്കിന്റെ ശക്തമായ സ്വാധീനത്തിനു വിധേയപ്പെട്ടുപോകുന്നു. ദൈവമുമ്പാകെ നിർമ്മലതയോടെ ജീവിക്കാനാഗ്രഹിക്കുന്നവരുണ്ട്. എന്നാൽ അവർ നിരന്തരം കുറ്റബോധത്തിൽ ജീവിക്കുന്നു. കുറ്റക്കാരായി തങ്ങളെത്തന്നെ നോക്കുകയും മരണതുല്യം അതേക്കുറിച്ച് ഭാരപ്പെടുകയും ചെയ്യുന്നു. ക്രിസ്തുയേശുവിന്റെ രക്തത്തിനു തന്നെ കഴുകുവാനും ദൈവത്തിനു തന്നോടു പൊറുക്കുവാനും കഴിയുകയില്ലെന്നുള്ള അപകടകരമായ ഒരു നെടുവീർപ്പിലേക്കവർ എത്തിച്ചേരുന്നു. മനോവ്യഥയിലും, കണ്ണുനീരിലും തുടർമാനം അവർ തങ്ങളുടെ പാപം ഏറ്റുപറയുന്നു. ഇതെന്താണ്? പാപത്തിന്റെ ബോധ്യങ്ങളിൽപ്പോലും നാം ആത്മവഞ്ചനയിലായിത്തീരാം. ദൈവത്തിന്റെ വെളിച്ചത്തിന്റെ അഭാവം നിമിത്തമാണിത്. തിന്മയ്ക്ക് നന്മയെന്നും, നന്മയ്ക്കു

തിന്മയെന്നും പേർ പറയുകയും ഇരുട്ടിനെ വെളിച്ചവും വെളിച്ചത്തെ ഇരുട്ടുമാക്കുകയും, കൈപ്പിനെ മധുരവും മധുരത്തെ കൈപ്പും ആക്കുകയും ചെയ്യുന്നവർക്ക് അയ്യോ കഷ്ടം! (യെശ. 5:20). തീർത്തും തെറ്റിലായിരിക്കെ ശരി ചെയ്യുന്നുവെന്ന ബോധ്യത്തിലായിരിക്കുക എത്ര ഭയപ്പെടേണ്ട കാര്യമാണ്! പാപം എന്നതു മലിനതയാകുന്നു; എന്നാൽ അതു ദർശിക്കാതെ

യിരിക്കുന്നത് ഇരുട്ടുതന്നെ. മലിനത ആപൽക്കരമാകുന്നു; എന്നാൽ മലിനതയോട് ഇരുൾ ചേരുമ്പോൾ അത്യാപൽക്കരമായിത്തീരുന്നു! വാസ്തവത്തിൽ ആത്മവഞ്ചനയെന്നത് ഒരു സാധാരണ ലക്ഷണമാണ്. വ്യത്യസ്തമായ തോതിലാണെങ്കിലും ഓരോ ക്രിസ്ത്യാനിയിലും ഇതിനിടമുണ്ട്. അതിനാൽ ഈ കാര്യം നിസ്സാരമായി നാം കരുതരുത്.

പാശ്ചാത്യസ്വാധീനവലയത്തിൽനിന്ന് (പേജ് 12 ൽ നിന്ന്)

എന്നായിരുന്നു എന്റെ തീരുമാനം. ഇൻഡ്യയിൽ കർത്താവായ യേശുക്രിസ്തുവിന്റെ ഫലപ്രദമായ സാക്ഷ്യം നിർവഹിക്കണമെങ്കിൽ ഈ വിഷയത്തിൽ ആശയക്കുഴപ്പത്തിന് ഇടനൽകാത്ത ഒരു ജീവിതം എനിക്കുണ്ടായിരിക്കണം എന്ന് വ്യക്തമായിരുന്നു. ദൈവത്തിന്റെ രാജ്യവും നീതിയും

മുമ്പേ അന്വേഷിക്കുന്നപക്ഷം എന്റെ എല്ലാ ഭൗതികാവശ്യങ്ങളും അവിടുന്ന് നിർവ്വഹിച്ചതരും എന്ന സത്യത്തിന്റെ, ജീവിക്കുന്ന ഒരു സാക്ഷിയായി ഇൻഡ്യയിൽ ജീവിക്കണം എന്നായിരുന്നു എന്റെ തീരുമാനം. നമ്മുടെ ദൈവഭക്തിയ്ക്കോ, ഫലപ്രദമായ ക്രിസ്തീയശുശ്രൂഷയ്ക്കോ, ഭൗതി

WHEN I STAND AT THE JUDGEMENT SEAT

"When I stand at the judgement seat of Christ, And He shows His plan for me, The plan of my life as it might have been, Had He had His way, and I see How I blocked Him here, and checked Him there, And I would not yield my will, Will there be grief in my Saviour's eyes, Grief though He loves me still? Would He have me rich and I stand there poor, Stripped of all but His grace, While memory runs like a hunted thing, Down the paths I cannot retrace. Lord of the years that are left to me, I give them to Thy hand Take me and break me and mold me, To the pattern that Thou hast planned!"

കമായ ആവശ്യങ്ങൾ നിറവേറ്റപ്പെടുന്നതിനോ മാനുഷികമായ ഒരു വിശദീകരണം ഒരിക്കലും ഉണ്ടായിക്കൂടാ. പാശ്ചാത്യനാടുകളിലുള്ള കുറേ ധനികരുമായി നമുക്ക് നല്ലബന്ധമുള്ളതുകൊണ്ടല്ല മറിച്ച് സ്വർഗ്ഗത്തിലെ നമ്മുടെ പിതാവ് നമ്മെ താങ്ങുന്നതിനാലും, നമ്മുടെ എല്ലാ ആവശ്യങ്ങളും നിറവേറ്റുന്നതിനാലും എന്ന വിശദീകരണമാണ് ഉണ്ടാവേണ്ടത്. നമ്മുടെ ജീവിതത്തിലൂടെ സകലമഹത്വവും ദൈവത്തിന് ലഭ്യമാകുന്നത് അപ്പോൾ മാത്രമായിരിക്കും. നമ്മെ എല്ലാവരെയും സംബന്ധിച്ച് ഇത് സത്യമായിരിക്കട്ടെ. ആമേൻ

ജീവവ്യക്ഷത്തിന്റെ തണലിൽ ഒരു ഭവനം

സാക്ഷ്യം

കുടുംബ ജീവിതമാകുന്ന തോട്ടത്തെ നശിപ്പിക്കുന്ന തെറ്റായ മനോഭാവങ്ങളെക്കുറിച്ച് നാം കഴിഞ്ഞ ലക്കത്തിൽ ചിന്തിക്കുകയായിരുന്നല്ലോ. ആദാമിന്റെ “കുറ്റം ചുമത്തുന്ന ആത്മാവ്” ഏദൻ പുനോട്ടത്തെ “മരുഭൂമിയായി” മാറ്റിക്കളഞ്ഞു. എന്നാൽ ഇന്ന് “തന്നെത്താൻ ന്യായം വിധിക്കുന്ന” ക്രിസ്തുവിന്റെ ആത്മാവിന് മരുഭൂമിയെ വീണ്ടും പുനോട്ടമായി മാറ്റുവാൻ കഴിയും.

കുടുംബം മരുഭൂമിയായി മാറ്റുന്നതിന് അന്യോന്യം കുറ്റം ചുമത്തുക എന്ന തന്റെ ആത്മാവിനെ അവരുടെ ഇടയിൽ കൊണ്ടുവരികയാണു സാത്താൻ അടുത്തതായി ചെയ്യുന്നത്. ഉൽപത്തി 3:11 ൽ “ദൈവം ആദാമിനോട് “തിന്നരുതെന്നു ഞാൻ നിന്നോടു കല്പിച്ച വൃക്ഷഫലം നീ തിന്നുവോ?” എന്ന് ചോദിച്ചു. ഈ ചോദ്യത്തിനു സത്യസന്ധമായ ഒരുത്തരമേ ഉള്ളൂ. അത് എന്തെന്നാൽ “അതേ ദൈവമേ ഞാനത് തിന്നു.... അതിനാൽ അനുതപിക്കുന്നു” ഇത്രമാത്രമേയുള്ളൂ. ഈ വിധത്തിൽ തന്റെ തെറ്റിനെ അംഗീകരിക്കുന്നതിനുപകരം ആദാം തന്റെ ഭാര്യയായ ഹവ്വയ്ക്കു നേരേ കുറ്റപ്പെടുത്തലിന്റെ വിരൽ ചൂണ്ടുകയാണ്.

ഓരോരുത്തരും തന്റെ ചൂണ്ടുവിരലുയർത്തി ആരെങ്കിലും കുറ്റം ചുമത്തുന്ന കാഴ്ചയല്ലേ ഇന്ന് ഭൂലോകം മുഴുവനും വ്യാപകമായി

ക്കാണുന്നത്.? അതായത് “എല്ലാം നിന്റെ കുറ്റമാണ്” എന്ന് പ്രതിഫലിക്കുന്ന വിധമുള്ള പ്രവൃത്തികൾ! ‘കീഴടങ്ങിയിരിക്കാത്ത മാത്സര്യമുള്ള ആത്മാവിനു’ ശേഷം “കുറ്റം ചുമത്തുന്ന ആത്മാവ്”! ഇത് എങ്ങനെ ഒരു കുടുംബത്തെ മരുഭൂമിയായി മാറ്റുന്നു എന്ന് തുടർന്നു നോക്കാം.

ആദാം തന്റെ ചൂണ്ടുവിരൽ നീട്ടി “നീ തന്നിട്ടുള്ള സ്ത്രീ! എന്നു പറഞ്ഞ് ഹവ്വയെ കുറ്റം ചുമത്തി. ഒരു വീട്ടിലെ പുരുഷൻ ദൈവം തനിക്ക് നിയമിച്ചിട്ടുള്ള തലയായ അധികാരത്തെ ദുർവിനിയോഗം ചെയ്യുന്നത് വളരെ സാധാരണമാണ്. തലയായി വച്ചിരിക്കുന്ന തന്റെ അധികാരത്തിൽ പുരുഷൻ എപ്പോഴും തന്റെ ഭാര്യയാണ് തെറ്റ് ചെയ്യുന്നവൾ എന്നും, താനോ ഒരു തെറ്റും ചെയ്യുന്നില്ലെന്നും ചിന്തിച്ചു കൊണ്ടിരിക്കുന്നു. ഇതുപോലുള്ള അനേക പുരുഷന്മാർ കുടുംബങ്ങളിൽ ഇന്നുണ്ട്.

അതുകൊണ്ടാണ് തന്റെ ഭാര്യയോട് ജീവിതത്തിൽ ഒരു പ്രാവശ്യം പോലും ക്ഷമ ചോദിക്കാത്ത പുരുഷന്മാരുള്ളത്. ഈ ലോകത്ത് ഒരു പ്രാവശ്യം പോലും ക്ഷമ ചോദിക്കേണ്ട ആവശ്യമില്ലാത്ത ആളാണെന്ന്? അത് ദൈവം ഒരു വൻ മാത്രമാണ്. അതുകൊണ്ട് ജീവിതത്തിൽ ഒരു പ്രാവശ്യം പോലും ക്ഷമ ചോദിക്കാത്തഭർത്താവ് ദൈവത്തിന് സമമാ

യാണു ചിന്തിക്കുന്നത്. “വേറെ ആരോ തെറ്റു ചെയ്തിരിക്കുന്നു” എന്നാണ് എപ്പോഴും ഇദ്ദേഹത്തിന്റെ മനോഭാവം. ഭർത്താവ്, ഭാര്യയിലോ കുട്ടികളിലോ മാത്രം കുറ്റം കാണുന്നു! പുനോട്ടമായിരുന്ന കുടുംബം മരുഭൂമിയായി മാറുവാൻ മറ്റൊന്നു വേണ്ടത്? ഭാര്യയുടെ മാത്സര്യമുള്ള ആത്മാവിനെപ്പോലെ തന്നെ കുറ്റം ചുമത്തുന്ന ആത്മാവുള്ളവനാണു ഭർത്താവെന്ന നിങ്ങളെങ്കിൽ, കുടുംബബന്ധത്തെ ശിഥിലീകരിക്കുന്ന മുളളുകളും, പറക്കാരയും നിങ്ങൾത്തന്നെ വിതയ്ക്കുകയാണ്. യേശുവിനെ അല്പംകുടി ശ്രദ്ധിച്ചു നോക്കൂ. അവിടുന്ന് ഒരിക്കൽ പോലും മറ്റുള്ളവരുടെ നേരെ വിരൽ ചൂണ്ടിയില്ല. മറ്റുള്ളവരുടെ പാപത്തിനുള്ള ശിക്ഷ അവിടുന്ന് ഏറ്റെടുത്തു. ഒന്നോ രണ്ടോ പേരുടേതല്ല. ലോകത്തിലെ എല്ലാ ജനങ്ങളുടേയും പാപത്തിനുള്ള ശിക്ഷയാണ് അവിടുന്നു ചുമന്നത്. “കുറ്റം തന്റേതല്ലാതിരുന്നിട്ടും” അവയെല്ലാം ഏറ്റെടുത്ത ആത്മാവാണ് കാൽവരികൾ ആത്മാവ്!! ഈയൊരു ആത്മാവിനെ നമ്മുടെ കുടുംബങ്ങളിൽ നാം സ്വായത്തമാക്കുകയാണെങ്കിൽ, ആ കുടുംബം നിശ്ചയമായും പുനോട്ടമായി തുടരും.

കുടുംബത്തിലെ ഭർത്താവും ഭാര്യയും തങ്ങളെത്തന്നെ വിധിക്കുന്നവരാണെങ്കിൽ “ന്യായവിധി ദൈവഗൃഹത്തിൽ ആരംഭിപ്പാൻ സമയമായല്ലോ” (1 പത്രോസ് 4:17) എന്ന വചനം നിങ്ങളുടെ ഭവനത്തിൽ നിറവേറും. അതു നിങ്ങളുടെ ഭവനത്തെ ഒരു ദൈവഭവനമാക്കി മാറ്റും. നിങ്ങൾ സ്വയം വിധിക്കുകയും ഒരു പ്രാവശ്യം പോലും മറ്റുള്ളവർക്കു നേരെ വിരൽ ചൂണ്ടാതിരിക്കുകയും ചെയ്താൽ നിങ്ങളുടെ ഭവനം ദൈവഭവനമായി മാറും. സംശയമില്ല. അതേ, നിങ്ങൾ ആദാമിനെപ്പോലെ വിരൽ ചൂണ്ടാതെ “ദൈവമേ, ഈ

സാഹചര്യത്തിൽ നിശ്ചയമായും എന്നിൽ എന്തെങ്കിലും കുറ്റം കാണും. എന്തെന്നാൽ, ഞാൻ ദൈവമല്ല! ഞാൻ ഇപ്പോഴും യേശുവേപ്പോലെയായിട്ടില്ല. എന്റെ ജീവിതപങ്കാളിയുടെ പക്ഷത്ത് 99% തെറ്റും എന്റെ ഭാഗത്ത് ഒരു ശതമാനം മാത്രം തെറ്റും ഉണ്ടായിരുന്നേക്കാം. എന്നാലും ആ ഒരു ശതമാനം തെറ്റിനെ കാണുവാൻ എന്നെ സഹായിക്കണമേ” എന്ന് തന്നെത്താൻ വിധിക്കുന്നവരാണ് ദൈവമുമ്പാകെ ജീവി

യേശുവിനെ അല്പംകുടി ശ്രദ്ധിച്ചു നോക്കൂ. അവിടുന്ന് ഒരിക്കൽ പോലും മറ്റുള്ളവരുടെ നേരെ വിരൽ ചൂണ്ടിയില്ല. മറ്റുള്ളവരുടെ പാപത്തിനുള്ള ശിക്ഷ അവിടുന്ന് ഏറ്റെടുത്തു. ഒന്നോ രണ്ടോ പേരുടേതല്ല. ലോകത്തിലെ എല്ലാ ജനങ്ങളുടേയും പാപത്തിനുള്ള ശിക്ഷയാണ് അവിടുന്നു ചുമന്നത്. “കുറ്റം തന്റേതല്ലാതിരുന്നിട്ടും” അവയെല്ലാം ഏറ്റെടുത്ത ആത്മാവാണ് കാൽവരികൾ ആത്മാവ്!! ഈയൊരു ആത്മാവിനെ നമ്മുടെ കുടുംബങ്ങളിൽ നാം സ്വായത്തമാക്കുകയാണെങ്കിൽ, ആ കുടുംബം നിശ്ചയമായും പുനോട്ടമായിരിക്കും. കുന്നവർ!

“സ്നേഹം പാപങ്ങളുടെ ബഹുതത്തെ മറയ്ക്കുന്നു” എന്ന് വചനം പറയുന്നു. എന്നാൽ പലപ്പോഴും ഭാര്യ ഭർത്താക്കന്മാർക്കിടയിൽ പ്രശ്നം ഉണ്ടാകുമ്പോൾ ഒരു പാപം പോലും മറയ്ക്കുവാൻ കഴിയുന്നില്ല. പിന്നെ എങ്ങനെയാണ് ഇവർ പാപങ്ങളുടെ ബഹുതത്തെ മറയ്ക്കുന്നത്? ഇതിൽ നിന്നും ഇവരുടെ അന്യോന്യമുള്ള സ്നേഹം എത്രമാത്രമുണ്ടെന്ന് നമുക്ക് കാണാൻ കഴിയും! ഒരു പക്ഷേ ഇവർ പരസ്യമായി കുറ്റപ്പെടുത്തിയില്ലെങ്കിലും. എന്നാൽ ഇവരുടെ ഹൃദയ

ത്തിൽ കുറ്റം ചുമത്തുന്നെന്നു ആത്മാവിനെ ഒളിപ്പിച്ചുവയ്ക്കുവാൻ കഴിയും! ഇതുപോലുള്ളവർ തങ്ങളുടെ ഭർത്താവിനോ ഭാര്യയ്ക്കോ എതിരായുള്ള “കടച്ചീട്ടിനെ” തങ്ങളുടെ മനസ്സിൽ അടക്കിവെച്ചുകൊണ്ടിരിക്കും. ഏതെങ്കിലും പ്രകോപനം വരുമ്പോൾ കഴിഞ്ഞ ഏകദേശം രണ്ടു മാസമായി മറച്ചുവെച്ചിരുന്ന കടച്ചീട്ടുകളെ എടുത്ത് ഭർത്താവിനോ ഭാര്യയ്ക്കോ എതിരായി ഉപയോഗിക്കും! നിങ്ങളുടെ

എപ്പോഴും ചിലച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന ഭാര്യ നല്ല മഴയുള്ളപ്പോൾ കൂരയിൽനിന്നും ഒഴുകുന്ന മഴത്തുള്ളിക്ക് സമമാണ്. വീട്ടിൽ കിടക്കുന്നവരുടെ മേൽ ഈ മഴത്തുള്ളി തുള്ളി...തുള്ളിയായി വീണുകൊണ്ടിരുന്നാൽ അവർക്ക് എങ്ങനെ സമാധാനമായിട്ട് ഉറങ്ങാൻ കഴിയും? ഇതുപോലെതന്നെയാണ് എപ്പോഴും ശബ്ദമുണ്ടാകുന്ന സ്ത്രീയും. ഒരു മനുഷ്യന് കാറ്റിനെ ഒതുക്കുവാൻ എങ്ങനെ കഴിയാതിരിക്കുന്നുവോ അതുപോലെയാണ് ഇത്തരം സ്ത്രീയെ ഒതുക്കുന്നതിനു ശ്രമിക്കുന്നതും.

പുനോട്ടമായിരുന്ന ഭവനം മരുഭൂമിയായി മാറാൻ ഇതു പോരേ? നമുക്ക് ജാഗ്രതയുള്ളവരായിരിക്കാം!
3. നാവിന്റെ ചൂട് കുടുംബമാകുന്ന പുനോട്ടത്തെ പാടേ ഉണക്കും. പ്രധാനമായും, ഭാര്യ തന്റെ നാവിനെ ശ്രദ്ധിച്ചാൽ, അവരുടെ കുടുംബം പുനോട്ടമായി മാറും. നിങ്ങളുടെ ഭവനം മരുഭൂമിയായി മാറുവാനുള്ള കാരണം സദൃശവാക്യങ്ങൾ 21:9 ൽ കാണാം. “ശബ്ദവും ദുഷ്ശീലവുമുള്ള സ്ത്രീയോടുകൂടെ പാർക്കുന്നതിലും നിർജ്ജനപ്രദേശത്തു പോയി പാർക്കുന്നതു നല്ലത്.”

എപ്പോൾ നോക്കിയാലും ശബ്ദമുള്ള ഒരു ഭവനം മരുഭൂമിയെക്കാളും മോശമായതാണെന്നല്ലേ വചനം പറയുന്നത്? വീണ്ടും “പെരുമഴയുള്ള ദിവസത്തിൽ ഇടവിടാത്ത ചോർച്ചയും കലഹക്കാരിയായ സ്ത്രീയും ഒരുപോലെ. അവളെ ഒതുക്കുവാൻ നോക്കുന്നവൻ കാറ്റിനെ ഒതുക്കുവാൻ നോക്കുന്നു; അവന്റെ വലക്കൈകൊണ്ട് എണ്ണയെ പിടിക്കുവാൻ പോകുന്നു” എന്നും കാണുന്നു (സദൃശ. വാക്യം 27:15,16).

എപ്പോഴും ചിലച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന ഭാര്യ നല്ല മഴയുള്ളപ്പോൾ കൂരയിൽനിന്നും ഒഴുകുന്ന മഴത്തുള്ളിക്ക് സമമാണ്. വീട്ടിൽ കിടക്കുന്നവരുടെ മേൽ ഈ മഴത്തുള്ളി തുള്ളി...തുള്ളിയായി വീണുകൊണ്ടിരുന്നാൽ അവർക്ക് എങ്ങനെ സമാധാനമായിട്ട് ഉറങ്ങാൻ കഴിയും? ഇതുപോലെതന്നെയാണ് എപ്പോഴും ശബ്ദമുണ്ടാകുന്ന സ്ത്രീയും. ഒരു മനുഷ്യന് കാറ്റിനെ ഒതുക്കുവാൻ എങ്ങനെ കഴിയാതിരിക്കുന്നുവോ അതുപോലെയാണ് ഇത്തരം സ്ത്രീയെ ഒതുക്കുന്നതിനു ശ്രമിക്കുന്നതും.

സ്ത്രീകളെപ്പറ്റി ഇങ്ങനെയെല്ലാം സദൃശവാക്യങ്ങളിൽ എന്തുകൊണ്ടാണു പറഞ്ഞിരിക്കുന്നത്? കാരണം, സ്ത്രീകൾക്ക് ഈ മേഖലയിൽ വലിയ പരീക്ഷയുണ്ടാകാം. ദൈവവചനത്തിനു കീഴടങ്ങി ജീവിക്കുന്ന സ്ത്രീകൾ ഈ പ്രത്യേക ഭാഗം വളരെ ശ്രദ്ധയോടെ കൈക്കൊള്ളേണ്ടതുണ്ട്. “നാവിന്റെ ശാന്തത ജീവവൃക്ഷം; അതിന്റെ വക്രതയോ മനോവ്യസനം” (സദൃശ.15:4). ജീവവൃക്ഷം നട്ടിട്ടുള്ള ഫലം കായ്ക്കുന്ന പുനോട്ടമായി നിങ്ങളുടെ ഭവനം മാറുമോ? അതോ വിജനമായ മരുഭൂമിയായിത്തീരുമോ? ഇതു നിർണയിക്കുന്നത് നിങ്ങളുടെ നാവാണെന്നു ദൈവവചനം വളരെ വ്യക്തമായി പറയുന്നു.

അതേ, കോപത്തോടെയുള്ള വാക്കുക

ളും, കുറ്റം ചുമത്തുന്ന വാക്കുകളും ഉഷ്ണക്കാറ്റുപോലെയാണ്. ഇതു തോട്ടത്തിലെ വസന്തത്തെ പാടേ ഉണക്കിക്കളയും. ഇന്ന് ഇങ്ങനെയാണ് പലരും പരിജ്ഞാനമില്ലാതെ സ്വന്തം കുടുംബത്തെ നശിപ്പിക്കുന്നത്. ഇതിന് വിപരീതമായി അതേ വാക്യത്തിൽ (സദൃ.15:4ൽ) ജീവവൃക്ഷത്തെ ഉരുവാക്കുന്ന “ശാന്തതയുള്ള നാവിനെപ്പറ്റി പറയുന്നു. ശാന്തതയുള്ള നാവുള്ളവർ തങ്ങളുടെ വാക്കുകളാൽ മറ്റുള്ളവർക്ക് സുഖം കൊടുക്കുന്നവരാണ്. ദൈവം ഏദെൻതോട്ടത്തിൽ ‘സുഖം കൊടുക്കുന്ന’ ജീവവൃക്ഷത്തെയും വച്ചിരുന്നു. ഇതുപോലെതന്നെയായിരിക്കണം ഭാര്യാഭർത്താക്കന്മാർ തമ്മിലുള്ള ബന്ധവും. ഇവരിരുവരും ചേർന്ന് തങ്ങളുടെ കുടുംബമാകുന്ന തോട്ടത്തിന്റെ നടുവിൽ ജീവവൃക്ഷത്തെ നിലനിർത്തേണ്ട കാര്യം അന്വേഷിക്കേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. അതായത് ഇരുവർക്കും ശാന്തതയുള്ള സൗഖ്യദായകമായ ആരോഗ്യമുള്ള നാവ് ഉണ്ടായിരിക്കേണ്ടതുണ്ട്.

ഇതു അല്പം ധ്യാനിച്ചു നോക്കുക: നിങ്ങളുടെ ഭവനത്തിൽ ആരെങ്കിലും ഒരാൾ പറഞ്ഞ വാക്കുകൾ മറ്റുള്ളവർക്ക് മുറിവുണ്ടാക്കിയിരിക്കാം. ഈ സമയം നിങ്ങൾ എന്ത് ചെയ്യാൻ പോകുന്നു? നിങ്ങളുടെ നാവിനെ ജീവവൃക്ഷത്തിനനുസരണമായി ഉപയോഗിക്കുവാൻ പോകുന്നുവോ? അതോ നിങ്ങളും നിങ്ങളുടെ ജീവിതപങ്കാളി പറഞ്ഞപോലെതന്നെ ‘അതേ കടുത്ത മുറിപ്പെടുത്തുന്ന വാക്കുകൾ’ പറയുവാൻ തുനിയുമോ? അങ്ങനെയെങ്കിൽ നിങ്ങളുടെ ഭവനം ജീവവൃക്ഷമുള്ള പുനോട്ടമായി ഒരിക്കലും മാറുകയില്ല. ശാന്തതയുള്ള നാവുതന്നെയാണ് ജീവവൃക്ഷം.

ഇതിന് വിപരീതമായി നാവിനു കടിഞ്ഞാണിടാതെ അതിനെ വക്രതയുള്ള നാവായി നിങ്ങൾ ഉപയോഗിക്കുകയാ

ണെങ്കിൽ അതു മനോവ്യസനം ഉണ്ടാക്കും. നിങ്ങളുടെ വക്രതയുള്ള നാവ് തോട്ടത്തിൽ മുളച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന ജീവൻതരുന്ന പൂക്കളും, ഇളംതണ്ടുകളും പൂമൊട്ടുകളുമെല്ലാം കശക്കി താറുമാറാക്കി നശിപ്പിക്കും.

നാവിനെപ്പറ്റിയുള്ള വചനങ്ങൾ ഭാര്യ മാത്രമല്ല, ഭർത്താവും തനിക്കുവേണ്ടിയുള്ളതാണെന്ന വിധത്തിൽ സ്വീകരിക്കണം. എന്തെന്നാൽ കൊലോസ്യർ 3:19 ൽ “ഭർത്താക്കന്മാരേ, നിങ്ങളുടെ ഭാര്യമാരെ സ്നേഹിക്കുവിൻ; അവരോടു കയ്പായിരിക്കുകയുമരുത്.” എന്ന് നാം വായിക്കുന്നു. ഈ വചനം ഭർത്താക്കന്മാർ കയ്പായി സംസാരിക്കുന്നതിനെപ്പറ്റി മാത്രമല്ല പറയുന്നത്. ഹൃദയത്തിൽ കയ്പുസൂക്ഷിക്കുന്നതിനെതിരെയും ഈ വചനം മുന്നറിയിപ്പു നൽകുന്നു. ഒരു വാക്കും തെറ്റായി സംസാരിക്കാതെതന്നെ “കയ്പുള്ള ആരമാവ്” ഉള്ളവരായിട്ട് ഇരിക്കുവാൻ കഴിയും. ഇതുതന്നെയാണ് എബ്രായർ 12:15 ൽ “കയ്പുള്ള വേര്” എന്ന് പറയുന്നത്. ഈ കയ്പ് നിങ്ങളുടെ അധരങ്ങളിൽ ഫലമായി ഇനിയും വന്നിട്ടില്ലെന്നുള്ളു. കാരണം ഈ കയ്പ് നിങ്ങളുടെ ഹൃദയത്തിൽ വേരായിട്ട് മുളച്ചതേയുള്ളൂ. നിങ്ങളുടെ ഭാര്യ എപ്പോഴോ ചെയ്ത, അല്ലെങ്കിൽ പറഞ്ഞ, കാര്യങ്ങൾ നിങ്ങളുടെ ഹൃദയത്തിൽ കയ്പ് ഉണ്ടാക്കിയിരിക്കാനിടയുണ്ട്. അല്ലെങ്കിൽ, “ഇവൾ എന്തുകൊണ്ടാണ് ഇപ്പോഴും തന്റെ മാതാപിതാക്കന്മാരോട് പറ്റിച്ചേർന്നിരിക്കുന്നത്?” എന്നൊരു ചെറിയ കയ്പുള്ള ചിന്ത നിങ്ങളുടെ ഉള്ളിൽ തോന്നിയിരിക്കാം. നിങ്ങൾ ഇതേപ്പറ്റി ഒന്നും മിണ്ടിയിട്ടില്ല. ശരിതന്നെ. കാരണം, വീട്ടിൽ തർക്കവും ശബ്ദവും ഉണ്ടാകരുതല്ലോ എന്ന ചിന്ത നിങ്ങളുടെ ഉള്ളിൽ ഉണ്ടായിരിക്കാം. എന്നാൽ കയ്പുള്ള വേര് നിങ്ങളുടെ ഹൃദയത്തിൽ മുളച്ചുവല്ലോ! ഈ വേര് അങ്ങനെതന്നെ ഇരിക്കു

മെന്ന് കരുതുന്നുവോ? നിങ്ങൾ ആഗ്രഹിച്ചില്ലെങ്കിൽപോലും ഈ വേരിന് സാത്താൻ വെള്ളമൊഴിച്ച് അതിനെ വളർത്തും. കയ്പുള്ള വേരിനെ നശിപ്പിക്കുവാൻ നിങ്ങൾ ശ്രദ്ധിക്കുന്നില്ലെങ്കിൽ, പെട്ടെന്ന് ഒരു നാൾ കയ്പുള്ള വാക്കുകളോ, അല്ല പ്രവൃത്തികളോ നിങ്ങളുടെ പക്ഷത്തുനിന്നു വെളിപ്പെടും. ഫലം നിങ്ങളുടെ പുനോത്ഥത്തിൽ മുളച്ചു പരക്കാരയും മുളച്ചിരിക്കുന്നതു കാണാം. അത്രതന്നെ!

നിങ്ങളുടെ ഭവനത്തിൽ ആരെങ്കിലും ഒരാൾ പറഞ്ഞ വാക്കുകൾ മറ്റുള്ളവർക്ക് മുറുവുണ്ടാകിയിരിക്കാം. ഈ സമയം നിങ്ങൾ എന്ത് ചെയ്യാൻ പോകുന്നു? നിങ്ങളുടെ നാവിനെ ജീവവ്യക്ഷത്തിനനുസരണമായി ഉപയോഗിക്കുവാൻ പോകുന്നുവോ? അതോ നിങ്ങളും നിങ്ങളുടെ ജീവിതപങ്കാളി പറഞ്ഞ പോലെ തന്നെ ‘അതേ കടുത്ത മുറുപ്പെടുത്തുന്ന വാക്കുകൾ’ പറയുവാൻ തുനിയുമോ?

തോട്ടത്തെ സംരക്ഷിക്കാനല്ലേ ദൈവം മനുഷ്യനെ സൃഷ്ടിച്ചത്? ഭാര്യാഭർത്താക്കന്മാരായ നാം മുൻപ് കണ്ട മാത്സര്യമുള്ള ആത്മാവിൽനിന്നും കുറ്റം ചുമത്തുന്ന ആത്മാവിൽനിന്നും, കയ്പിന്റെ ആത്മാവിൽനിന്നും നമ്മുടെ ഹൃദയത്തെ സംരക്ഷിക്കേണ്ടതുണ്ട്. ഇവയെല്ലാം ഹൃദയത്തിൽ മുളയ്ക്കുമ്പോൾതന്നെ അത് പിഴുതെറിഞ്ഞുകളയുകയാണെങ്കിൽ നിങ്ങളുടെ വിവാഹജീവിതം പുനോത്ഥമായി തളിരിടും. 4. എന്റെ കുടുംബം മരുഭൂമിയായി മാറിയില്ലോ എന്ന് ദുഃഖിക്കുന്നവർക്ക് ദൈവം നൽകുന്ന വാഗ്ദാനം. നിങ്ങളുടെ വിവാഹജീവിതം വളരെ തകർന്ന നിലയിലേക്കായി താഴെ മാർച്ച് 2007

നിങ്ങൾക്ക് അനുഭവപ്പെടുന്നുവോ? ഇവിടെ പറഞ്ഞിരിക്കുന്ന പുതിയ ജീവനുള്ള സത്യങ്ങളെക്കുറിച്ചുള്ള അജ്ഞതമൂലം നിങ്ങളുടെ തോട്ടത്തിൽ മുഴുവനും മുളച്ചു പരക്കാരയും വളർന്നിരിക്കുന്നുവോ? ഇങ്ങനെയുള്ളവർക്കുവേണ്ടി ദൈവവചനത്തിൽ നിന്നും രണ്ട് വാഗ്ദാനങ്ങൾ ചൂണ്ടിക്കാണിക്കാം. ആദ്യമായി യെശയ്യാ 51:3 ൽ “യഹോവ സീയോനെ ആശ്വസിപ്പിക്കുന്നു; അവൻ അതിന്റെ സകല ശൂന്യസ്ഥലങ്ങളെയും ആശ്വസിപ്പിച്ചു. അതിന്റെ മരുഭൂമിയെ ഏദൈനപ്പോലെയും അതിന്റെ നിർജ്ജനപ്രദേശത്തെ യഹോവയുടെ തോട്ടത്തെപ്പോലെയും ആക്കുന്നു” എന്ന ഈ മനോഹരമായ വാഗ്ദാനത്തെ നിങ്ങൾ മറു കിപ്പിടിച്ചുകൊൾവിൻ. ഈ വചനത്തെ ദൈവമുമ്പാകെ വച്ച് “ദൈവമേ! മരുഭൂമിയെ ഏദൈനപ്പോലാക്കുമെന്ന് അങ്ങ് വാഗ്ദാനം ചെയ്തിരിക്കുന്നുവല്ലോ...ഈ വചനപ്രകാരം എന്റെ ജീവിതത്തിൽ മുളച്ചു പരക്കാരയും മുളച്ചിരിക്കുന്ന മരുഭൂമിയെ ആശ്വര്യകരമായ യഹോവയുടെ തോട്ടം പോലെയും, ഏദൈൻ തോട്ടത്തെപ്പോലെയും മാറ്റേണമേ!” എന്ന് നിങ്ങൾ ആത്മാർത്ഥമായും യാചിക്കുക. ഇതുവരെ നിങ്ങൾ ഈ വിധത്തിൽ ദൈവത്തോട് യാചിച്ചിട്ടില്ല. “ഇപ്പോൾ യാചിക്കുക.... നിങ്ങൾക്ക് നിശ്ചയമായും ലഭിക്കും!!” മറ്റൊരു വാഗ്ദാനം യെഹെസ്കേൽ 36:34-36 വചനങ്ങളിലാണ്. “വഴിപോകുന്ന ഏവരുടെയും കാഴ്ചയ്ക്കു ശൂന്യമായിക്കിടന്നിരുന്ന പ്രദേശത്തു കൃഷി നടക്കും. ശൂന്യമായിക്കിടന്നിരുന്ന ദേശം ഏദൈൻതോട്ടം പോലെയായിത്തീർന്നുവല്ലോ; പാഴും ശൂന്യവുമായി ഇടിഞ്ഞുകിടന്നിരുന്ന പട്ടണങ്ങൾ ഉറപ്പും നിവാസികളും ഉള്ളവ ആയിത്തീർന്നുവല്ലോ” ഈ തോട്ടം കൂടുതൽ ഗുരുതരാവസ്ഥയിലായ

ഗ്ലാഡിസ് ഐൽവാർഡ് (പേജ് 18 ൽ നിന്ന്)

രനായ പട്ടാളദ്യോഗസ്ഥനെ ഗ്ലാഡിസിന്റെ ജീവിതത്തിലേക്ക് കൊണ്ടുവന്നു. രണ്ടുപേരുടേയും ദേശസ്നേഹമായിരുന്നു ആദ്യം അവരെ അടുപ്പിച്ചത്. പക്ഷേ വൈകാതെ അത് അനുരാഗമായി വളർന്നു. ഇംഗ്ലണ്ടിലുള്ള കുടുംബാംഗങ്ങളെ വിവരം അറിയിച്ചു, താൻ ലിത്തൻ എന്ന ഈ ചൈനാക്കാരനെ വിവാഹം കഴിക്കാൻ പോകുന്നു എന്ന്. എന്നാൽ ആ വിവാഹം ഒരിക്കലും നടന്നില്ല. ലിത്തനെക്കാൾ ഗ്ലാഡിസിന്റെ സ്നേഹവും ശ്രദ്ധയും ആവശ്യമുള്ള മറ്റേനേകർ ഉണ്ടായിരുന്നു. ദൈവികപദ്ധതിയിൽ. ഒമ്പതു പെൻസ് കൊടുത്തു വാങ്ങിയ പെൺകുട്ടി ആ കൂട്ടത്തിലെ ആദ്യകണ്ഠിയായിരുന്നു. 1949 ൽ ഇരുപതുവർഷത്തെ ചൈനയിലെ പ്രവർത്തനങ്ങൾക്കുശേഷമാണ് ഗ്ലാഡിസ് മാതൃരാജ്യത്തേക്ക് മടങ്ങിയത്. ചൈനയിലെ ഈ ‘കൊച്ചുവനിത്’ ബ്രിട്ടീഷുകാരുടെ ഹൃദയം കവർന്നു. തുടർന്നുള്ള വർഷങ്ങൾ ഗ്ലാഡിസ് ഐൽവാർഡിനെ അന്തർദേശീയപ്രശസ്തിയിലേക്കു യർത്തി. 1957 ൽ തെയ്വാനിലേക്ക് തന്റെ ദൗത്യം തുടരാൻ മടങ്ങിയെത്തിയെങ്കിലും തിരക്കുള്ള ഒരു പ്രസംഗകയായി ലോകമെമ്പാടും ചുറ്റിനടക്കേണ്ടിവന്നു. അവരിലൂടെ ദൈവം ഇത്രയധികം പ്രവൃത്തികൾ ചെയ്തിട്ടും ദൈവം വിവാഹജീവിതത്തിന്റെ പ്രതീകമാണ്! കാരണം വഴിപോകുന്ന ഏതൊരാൾക്കും ഇവരുടെ കുടുംബജീവിതം സമാധാനമില്ലാത്ത പ്രശ്നജീവിതമാണെന്നു കാണാമായിരുന്നു. ആ അളവിൽ ഈ കുടുംബജീവിതം എല്ലാവരുടെയും കാഴ്ചയിൽത്തന്നെ വളരെ മോശമായ ഒന്നായിരുന്നു. എന്നാൽ ഇപ്രകാരം മോശമായ കുടുംബത്തെപ്പോലും (തോട്ടത്തെ) ദൈവത്തിന് വീണ്ടെടുത്ത് നന്നാക്കുവാൻ കഴിയും!! ഇപ്പോൾ ഈയൊരു മാർച്ച് 2007

തന്നെ വിളിച്ചു എന്ന സത്യം പൂർണ്ണമായി അംഗീകരിക്കാൻ ഗ്ലാഡിസിന് കഴിഞ്ഞിരുന്നില്ല. പ്രത്യേകിച്ചു ഒരു വനിതയായ തന്നെ. ജീവിതസാധാരണത്തിൽ ഒരു സ്നേഹിതയോട് അവർ പറഞ്ഞ വാക്കുകൾ ഈ കാര്യം വ്യക്തമാക്കുന്നു: “ഞാൻ ചൈനയിൽ ചെ്ത ക്രിസ്തീയവേലയ്ക്കായുള്ള ദൈവത്തിന്റെ തെരഞ്ഞെടുപ്പിൽ ഒന്നാമത്തെ വ്യക്തി ഒരിക്കലും ഞാൻ ആയിരുന്നില്ല. തീർച്ചയായും അത് മറ്റൊരാളിലും ആയിരുന്നു. സമർത്ഥനായ, വിദ്യാസമ്പന്നനായ ഒരു പുരുഷൻ! എന്താണ് സംഭവിച്ചത് എന്ന് എനിക്കറിഞ്ഞുകൂടാ. ഒരു പക്ഷേ അദ്ദേഹം മരിച്ചുപോയിരിക്കാം. ഒരു പക്ഷേ അദ്ദേഹം വിസമ്മതിച്ചിരിക്കാം. ദൈവം വീണ്ടും താഴേക്ക് നോക്കി... ഗ്ലാഡിസ് ഐൽവാർഡിനെ കണ്ടു! അത്രമാത്രം...” എത്ര വിനയം തുളുമ്പുന്ന വാക്കുകൾ! എത്ര ഉദാത്തമായ മനോഭാവം! 1970 ജനുവരി 3-ാം തീയതി ഗ്ലാഡിസ് ഐൽവാർഡ് എന്ന ‘പുണ്യവതി’ നിത്യതയിൽ പ്രവേശിച്ചു. ‘വിശ്വസിക്കുന്നവന് സകലവും സാധ്യം’ എന്ന ഗുരുവിന്റെ വചനങ്ങൾ സത്യമാണെന്ന് ഒരിക്കൽകൂടി തെളിയിക്കപ്പെട്ട ഒരു ധന്യ ജീവിതത്തിന് ഇവിടെ തിരശ്ശീല വീണു.

വാഗ്ദാനം കൂടി നിങ്ങൾക്ക് മറുപടിക്കുവാൻ കഴിയുമോ? അങ്ങനെയൊക്കിൽ നിങ്ങൾ ദൈവത്തെ നോക്കി, - “ദൈവമേ! നീ വാഗ്ദാനം ചെയ്തിരിക്കുന്ന പ്രകാരം എന്റെ കുടുംബജീവിതത്തെക്കുടി (തോട്ടത്തെയും) ഏദൈൻതോട്ടത്തെപ്പോലെ ആക്കിത്തീർക്കണമേ” എന്ന് യാചിക്കുക... നിശ്ചയമായും ലഭിക്കും.

മൊഴിമാറ്റം: ക്രിസ്റ്റി (തുടരും) ●

ക്രിസ്തീയജീവിതത്തിന്റെ മാറ്റമില്ലാത്ത അടിത്തറ

ബി.സന്ദീപ്

തോൽവികൾ, എതിർപ്പുകൾ, സാമ്പത്തികപ്രതിസന്ധികൾ, ഒറ്റപ്പെട്ടുത്തലുകൾ, തെറ്റിദ്ധരിക്കപ്പെടുന്ന അവസ്ഥകൾ.....— ഇവയൊക്കെ നേരിടുമ്പോൾ പല ദൈവമക്കളും പതിർപ്പോകുന്നു; എന്നാൽ ചിലരോ പാറ പോലെ ഉറച്ചുനിൽക്കുന്നു. മറ്റൊരു തരത്തിൽ പറഞ്ഞാൽ ചിലരുടെ ക്രിസ്തീയതയ്ക്കു മറ്റുള്ളവരിൽ നിന്നും വ്യത്യസ്തമായി, വ്യക്തമായ ഒരു അടിത്തറയുണ്ട്! എന്താണ് നമ്മുടെ ക്രിസ്തീയ ജീവിതത്തിന് വേണ്ടതായ യഥാർത്ഥ അടിസ്ഥാനം?

1യോഹ.4:19-ൽ നാം ഇങ്ങനെ വായിക്കുന്നു: “ആദ്യം അവിടുന്ന് നമ്മെ സ്നേഹിച്ചു. അതിനാൽ നാംമും അവിടുത്തെ സ്നേഹിക്കുന്നു”. വളരെ ചെറിയ ഒരു വാക്യമാണെങ്കിലും എത്ര ആഴം ഇതിലുണ്ട്! ക്രിസ്തീയ ജീവിതമാകുന്ന കെട്ടിടത്തിന്റെ അടിത്തറയും മുകൾഭാഗവുമാണ് അപ്പൊസ്തലൻ മനോഹരമായി ഈ ചെറിയ വചനത്തിൽ ഉൾക്കൊള്ളിച്ചിരിക്കുന്നത്!

അതേ, ‘ദൈവം നമ്മെ ആദ്യം സ്നേഹിച്ചു’ — ഇതുതന്നെയാണ് നമ്മുടെ ക്രിസ്തീയജീവിതത്തിന്റെ അടിസ്ഥാനമായിരിക്കേണ്ടത്. നാം സ്നേഹത്തിൽ വേരൂന്നി

അടിയറയ്ക്കണം എന്നാണ് പൗലോസ് അപ്പൊസ്തലൻ എഫേ.3:17-ൽ പറയുന്നത്. ദൈവസ്നേഹത്തിൽ നാം വേണ്ടത്ര വേരൂറയ്ക്കാത്തതുകൊണ്ടാണ് ദൈവസ്നേഹത്തിൽ നാം വേണ്ടത്ര വേരൂറയ്ക്കാത്തതുകൊണ്ടാണ് ശിശുക്കളെപ്പോലെ നാം പ്രതികൂലങ്ങളുടെ മദ്ധ്യത്തിൽ ആടിയുലയുന്നത് (എഫേ4:14). നമ്മുടെ ജീവിതത്തിന്റെ ‘വേര്’ എത്രത്തോളം യേശുവിന്റെ സ്നേഹത്തിൽ ആഴത്തിലിറങ്ങുന്നുവോ (അതായത് നാം എത്രത്തോളം നാമന്റെ സ്നേഹം രൂപിച്ചിരുന്നുവോ) അത്രത്തോളം മാത്രമേ നമുക്ക് അവിടുത്തെ സ്നേഹിക്കുവാനും ആത്മീയ പക്വത പ്രാപിക്കുവാനും കഴിയുകയുള്ളൂ. അടിസ്ഥാനത്തിന്റെ ആഴം അനുസരിച്ചായിരിക്കും കെട്ടിടത്തിന്റെ ഉയരവും!

ശിശുക്കളെപ്പോലെ നാം പ്രതികൂലങ്ങളുടെ മദ്ധ്യത്തിൽ ആടിയുലയുന്നത് (എഫേ.4:14). നമ്മുടെ ജീവിതത്തിന്റെ ‘വേര്’ എത്രത്തോളം യേശുവിന്റെ സ്നേഹത്തിൽ ആഴത്തിലിറങ്ങുന്നുവോ (അതായത് നാം എത്രത്തോളം നാമന്റെ സ്നേഹം രൂപിച്ചിരുന്നുവോ) അത്രത്തോളം

മാത്രമേ നമുക്ക് അവിടുത്തെ സ്നേഹിക്കുവാനും ആത്മീയപക്വത പ്രാപിക്കുവാനും കഴിയുകയുള്ളൂ. അടിസ്ഥാനത്തിന്റെ ആഴം അനുസരിച്ചായിരിക്കും കെട്ടിടത്തിന്റെ ഉയരവും!

“ആദ്യം ദൈവം നമ്മെ സ്നേഹിച്ചു” എന്നു വായിക്കുമ്പോൾ, ആ ആദ്യം എപ്പോഴാണെന്ന് നാം ചിന്തിച്ചിട്ടുണ്ടോ? നാം അനുസരണമുള്ള ഒരു ക്രിസ്തീയ

യേശുവിന്റെ ഈ സ്നേഹം എല്ലാ വ്യവസ്ഥകൾക്കും അതീതമാണെന്നും നാം മനസ്സിലാക്കിയിട്ടുണ്ടോ? “നിത്യ സ്നേഹത്താൽ ഞാൻ നിന്നെ സ്നേഹിച്ചിരിക്കുന്നു; അതുകൊണ്ട് ആർദ്രസ്നേഹത്താൽ ഞാൻ നിന്നെ എങ്കിലേക്ക് അടുപ്പിച്ചിരിക്കുന്നു” എന്നാണ് ദൈവം യിരെമ്യാവിലൂടെ അരുളിച്ചെയ്യുന്നത്. കർത്താവിന് നമ്മെപ്രതിയുള്ള സന്തോഷം (പ്രസാദം) നമ്മുടെ ആത്മീയമായ അവസ്ഥയനുസരിച്ച് വ്യത്യാസപ്പെടും. എന്നാൽ അവിടുത്തേക്ക് നമ്മോടുള്ള സ്നേഹം കൂടുവാനോ കുറയുവാനോ കഴിയാത്തവണ്ണം അളവില്ലാത്തതായിരിക്കും!

ജീവിതം നയിക്കുവാൻ തുടങ്ങുമ്പോഴാണോ കർത്താവ് നമ്മെ സ്നേഹിക്കുവാൻ തുടങ്ങുന്നത്? അതോ അത് നാം വീണ്ടും ജനിച്ചപ്പോഴായിരുന്നോ? അതോ നാം പിറന്നുവീണപ്പോഴോ? അതോ നാം അമ്മയുടെ ഉദരത്തിൽ ഉരുവായപ്പോഴോ? അതോ ലോകസ്ഥാപനത്തിനു തന്നെയും മുമ്പെയോ?..... തന്റെ മുമ്പാകെ സ്നേഹത്തിൽ വിശുദ്ധരും

നിഷ്കളങ്കരുമായിരിക്കാൻ അവിടുന്നു നമ്മെ ലോകസ്ഥാപനത്തിനു മുമ്പുതന്നെ തിരഞ്ഞെടുത്തിരിക്കുന്നു” എന്ന് (എഫേ:1:4) വചനം സംശയലേ ശമനേയ പരയുന്നു! എത്ര അദ്ഭുതകരം! അല്ലേ?

അങ്ങനെയെങ്കിൽ നമ്മുടെ എന്തെങ്കിലും യോഗ്യത നോക്കിയിട്ടാണോ യേശു കർത്താവ് നമ്മെ സ്നേഹിച്ചത്? “നാം പാപികൾ ആയിരിക്കുമ്പോൾത്തന്നെ ക്രിസ്തു നമുക്കുവേണ്ടി മരിച്ചതിനാൽ ദൈവം നമ്മോടുള്ള തന്റെ സ്നേഹം പ്രദർശിപ്പിച്ചിരിക്കുന്നു” (റോമ.5:8) “നമ്മുടെ ശരീരങ്ങൾ ക്രിസ്തുവിന്റെ ശരീരത്തിന്റെ അവയവങ്ങളാ”ണെന്ന് നാം കൊരി.6:15-ൽ വായിക്കുന്നു. എന്നാൽ ഏതൊരു വസ്ഥയിലായിരുന്ന നമ്മെയാണ് ക്രിസ്തുവിന്റെ അതിപാവനമായ ശരീരത്തിന്റെ ഭാഗമാക്കി ദൈവം മാറ്റിയിരിക്കുന്നതെന്ന് നാം ചിന്തിച്ചിട്ടുണ്ടോ? രോഗത്താൽ മൂരിച്ചുമാറ്റേണ്ടി വരുന്ന അറപ്പുള്ളവരാകുന്ന, പഴുപ്പ് നിറഞ്ഞ വ്രണങ്ങളോടു കൂടിയ കാലുകളോ മറ്റോ ഒരു പക്ഷേ നാം കണ്ടിട്ടുണ്ടായിരിക്കാം. പാപത്തിൽ മരിച്ചവരായിരുന്ന നാം (എഫേ.2:1) ദൈവമുമ്പാകെ അതിനേക്കാൾ ശോചനീയമായ സ്ഥിതിയിലായിരുന്നു എന്ന് നമ്മിൽ എത്രപേർ വിശ്വസിക്കും? അങ്ങനെയുള്ള നമ്മെയാണ് സ്നേഹനീധിയായ കർത്താവ് തന്റെ തേജസ്സുള്ള ശരീരത്തിന്റെ അവയവങ്ങളാക്കിത്തീർത്തിരിക്കുന്നത്!!! ഹൊ! നാം എത്രയധികം അവിടുത്തോട് നന്ദി നിറഞ്ഞവരായിരിക്കണം!

അതേ, കൂടുതൽ ക്ഷമിച്ചുകിട്ടിയവർ കൂടുതൽ സ്നേഹിക്കും (ലൂക്കോസ് 7:40-47). ശത്രുക്കളായിരുന്ന നമ്മെയാണ് ആ കാൽവരിസ്നേഹം

വീണ്ടെടുത്തതെന്ന് നാം തിരിച്ചറിയുന്നുണ്ടോ? (റോമ. 5:10) ബഹുഭുരിപക്ഷം ദൈവമക്കളും തങ്ങൾ രക്ഷിക്കപ്പെടുന്നതിനു മുൻപുള്ള തങ്ങളുടെ യഥാർത്ഥ അവസ്ഥ മനസ്സിലാക്കിയിട്ടില്ല. അല്ലെങ്കിൽ കാലക്രമേണ മറന്നുപോകുന്നു (2 പത്രോസ് 1:9). അതുകൊണ്ടുതന്നെ തങ്ങളുടെ വീണ്ടെടുപ്പിന്റെ വിലയെക്കുറിച്ചു അവർക്ക് ഇന്ന് വലിയ മതിപ്പില്ല! നമുക്കു സ്വയം ചോദിക്കാം: “കൊടും പാപിയായിരുന്നെന്നെ വൻ ചേറ്റിൽനിന്നും കയറ്റി”യ ആ സ്നേഹം, “ആരും സഹായമായില്ലാതെ ഞാൻ പാരം വലഞ്ഞിടും വേളയിൽ അരുമയോടെന്നരികിൽ വന്ന ആത്മനാഥൻ യേശു”വിന്റെ സ്നേഹം ഇന്നും നമ്മുടെ ഉള്ളത്തെ നന്ദിയാൽ നിറയ്ക്കുന്നുണ്ടോ? .. ഈ ദിവ്യസ്നേഹത്താൽ നമ്മെ നിറയ്ക്കുവാൻ നമുക്കു കർത്താവിനോട് പറയാം....

യേശുവിന്റെ ഈ സ്നേഹം എല്ലാ വ്യവസ്ഥകൾക്കും അതീതമാണെന്നും നാം മനസ്സിലാക്കിയിട്ടുണ്ടോ? “നിത്യ സ്നേഹത്താൽ ഞാൻ നിന്നെ സ്നേഹിച്ചിരിക്കുന്നു; അതുകൊണ്ട് ആർദ്രസ്നേഹത്താൽ ഞാൻ നിന്നെ എങ്കിലേക്ക് അടുപ്പിച്ചിരിക്കുന്നു” എന്നാണ് ദൈവം യിരെമ്യാവിലൂടെ അരുളിച്ചെയ്യുന്നത് (യിരെ. 31:3). കർത്താവിന് നമ്മെപ്രതിയുള്ള സന്തോഷം (പ്രസാദം) നമ്മുടെ ആത്മീയമായ അവസ്ഥയനുസരിച്ച് വ്യത്യാസപ്പെടും. എന്നാൽ അവിടുത്തേക്ക് നമ്മോടുള്ള സ്നേഹം കൂടുവാനോ കുറയുവാനോ കഴിയത്തക്കവണ്ണം അളവിലാത്തതായിരിക്കും! പിതാവ് തന്നെ സ്നേഹിക്കുന്നതു പോലെ യേശു നമ്മെ സ്നേഹിക്കുന്നു മാർച്ച് 2007

(യോഹ. 15:9). പിതാവ് യേശുവിനെ സ്നേഹിക്കുന്നതു പോലെ നമ്മെയും സ്നേഹിക്കുന്നു (യോഹ. 17:23). എത്ര മനോഹരം; അല്ലേ?

ഈ നിരൂപാധികമായ സ്നേഹത്തിൽ വേരുറച്ച ഒരു ദൈവപൈതൽ പാപത്തിൽ വീണു പോയാൽപ്പോലും യേശുവിന്റെ സ്നേഹത്തെ സംശയിക്കുകയില്ല. സാത്താന്റെ കുറ്റപ്പെടുത്തുന്ന കൂരമ്പുകളെ തുണവർഗ്ഗിച്ച് അവൻ യേശുവിന്റെ സ്നേഹം നിറഞ്ഞ മാർവിലേക്ക് ഓടിയെന്നും. അതേ, തന്റെ അടുക്കലേക്ക് വരുന്ന പ്രിയ മക്കളിൽ അത്യന്തം സന്തോഷിക്കുകയും സംഗീതത്തോടെ ആനന്ദിക്കുകയും ചെയ്യുന്ന ഒരു ദൈവമാണ് നമുക്കുള്ളത്! (സെഫ. 3:17)

ഈ നിസ്സാർത്ഥമായ സ്നേഹവും മനസ്സലിവുമാണ് യേശുവിനെ സ്വർഗ്ഗസിംഹാസനം വിട്ടു ഈ പാഴ്മണ്ണിൽ നമ്മെപ്പോലൊരു മനുഷ്യനായി, നമ്മോടൊപ്പം ജീവിക്കാൻ പ്രേരിപ്പിച്ചത്. വചനം ശരീരമായിത്തീർന്നു. അവിടുന്ന് “നമ്മുടെ ഇടയിൽ പാർത്തു” (യോഹ. 1:14). അതേ, യജമാനനായല്ല, മറിച്ച് ദാസനായി യേശു നമ്മുടെ ഇടയിൽ നമ്മിൽ ഒരുവനായി ജീവിച്ചു. എബ്രായർ 4:15 നോക്കുക: “നമുക്കുള്ള മഹാപുരോഹിതൻ നമ്മുടെ ബലഹീനതകളിൽ സഹതാപം കാണിക്കാൻ കഴിയാത്തവനല്ല; പാപം ഇല്ലാതെ സർവ്വത്തിലും നമുക്കു തുല്യനായി പരീക്ഷിക്കപ്പെട്ടവനത്രേ നമുക്കുള്ളത്”. ഇന്ന് നാം പല വിധത്തിലുള്ള പരീക്ഷണങ്ങളുടെ സമ്മർദ്ദം അനുഭവിക്കുമ്പോൾ, അത് മുൻപേ അനുഭവിച്ച് ജയിച്ച

(ശേഷം പേജ് 43 ൽ)

ആ പാദമുദ്രകളിൽ പദമുനി...

ചാൾസ് എം. ഷെൽഡൺ
മൊഴിമാറ്റം: ബോബി ചെറിയാൻ

വായിച്ചു തുടങ്ങുംമുൻപ്.....

റെയ്മണ്ട് ഒന്നാം സഭയിലെ ശുശ്രൂഷകനാണ് ഹെൻറി മാക്സ്വെൽ. ഞായറാഴ്ച, 'യേശുവിനെ അനുഗമിക്കുക' എന്ന പ്രസംഗത്തിനുശേഷം അദ്ദേഹം ഇരുന്നപ്പോൾ തൊഴിലന്വേഷിച്ച് നടന്ന ഒരാൾ പ്രസംഗപീഠത്തിലേക്ക് കയറിവന്നു. ഒരു അച്ചടിത്തൊഴിലാളിയായ അയാൾക്ക് പത്തുമാസംമുമ്പ് തൊഴിൽ നഷ്ടപ്പെട്ടു. ദാരിദ്ര്യംമൂലം ഭാര്യമരിച്ചു. ഏകമകളെ ഒരു സ്നേഹിതന്റെ വീട്ടിൽ ആക്കിയിട്ട് ജോലിയന്വേഷിച്ച് വന്നതാണ് അയാൾ. യേശുവിനെ അനുഗമിക്കുക എന്ന പ്രസംഗം അയാൾ സഭയിൽ ഇരുന്ന് കേട്ടു. പിന്നീട് 'നിങ്ങൾ പ്രായോഗികതലത്തിൽ എങ്ങനെയാണ് യേശുവിനെ അനുഗമിക്കുന്നത്?' എന്ന ചോദ്യം സഭാജനങ്ങളോട് അയാൾ ഉന്നയിച്ചു. എന്നാൽ സംസാരം പൂർത്തിയാക്കുന്നതിനുമുമ്പുതന്നെ ഹൃദയാഘാതംമൂലം അയാൾ മരിച്ചു. പിറ്റേ ആഴ്ച റവ.ഹെൻറി മാക്സ്വെൽ തന്റെ സഭാജനങ്ങൾക്ക് ഒരു ആഹ്വാനം നൽകി-അടുത്ത ഒരു വർഷത്തേക്ക് നിങ്ങളുടെ സ്ഥാനത്ത് 'യേശു ആയിരുന്നെങ്കിൽ എന്തുചെയ്യുമായിരുന്നു' എന്നു ചോദിച്ചശേഷം മാത്രമേ ഏതു പ്രവൃത്തിയും ചെയ്യാവൂ എന്ന പ്രതിജ്ഞ എടുക്കുക. സഭയിലെ ഒരു സംഘം വിശ്വാസികൾ അങ്ങനെ പ്രതിജ്ഞയെടുത്തു. നഗരത്തിലെ ഡെയ്ലി ന്യൂസ് പത്രത്തിന്റെ പത്രാധിപർ നോർമൻ ആകുട്ടത്തിൽ ഒരാളായിരുന്നു. അദ്ദേഹം തന്റെ പ്രതിജ്ഞയനുസരിച്ച് പത്രത്തിൽ ചില മാറ്റങ്ങൾ വരുത്തുവാൻ തുടങ്ങി. അത് ഓഫീസിൽ ചില കോളിളക്കങ്ങൾ ഉണ്ടാക്കിയെങ്കിലും അദ്ദേഹം മുന്നോട്ടുതന്നെ പോയി. പ്രതിജ്ഞ എടുത്തവരിൽ ഒരാളായ അലക്സാണ്ടർ പവേഴ്സ് തന്റെ കമ്പനി ചില നികുതിവെട്ടിപ്പുകൾ നടത്തുന്നതായി യാദൃച്ഛികമായി മനസ്സിലാക്കി. എന്തുചെയ്യണമെന്നറിയാതെ പവേഴ്സ് കൂഴങ്ങി. തുടർന്നുവായിക്കുക....

6

“സ്വന്തപിതാവിനെയും മാതാവിനെയും ഭാര്യയെയും മക്കളെയും സഹോദരന്മാരെയും സഹോദരികളെയും തന്നെത്തന്നെയും ത്യജിച്ചുകൊണ്ട് എന്റെ അടുക്കൽ വരാത്തവൻ എന്റെ ശിഷ്യനായി രിപ്പാൻ കഴിയുകയില്ല.”

റോച്ചൽ കടന്നു ചെല്ലുമ്പോൾ വെർജീനിയ തന്നെക്കാത്ത് മാർച്ച് 2007

വാതിൽക്കൽത്തന്നെ ഉണ്ടായിരുന്നു. അവിടെനിന്നു തന്നെ അവർ സംഭാഷണമാരംഭിക്കുകയും ചെയ്തു. “യേശു എന്തു ചെയ്തേക്കാമെന്നു ചിന്തിക്കാനും കണ്ടെത്താനും എന്റെ മനസ്സിനു കഴിയുന്നില്ല. മറ്റൊരാൾ എന്തു ചെയ്യുമെന്ന് എനിക്കൊരിക്കലും പറയാൻ കഴിയില്ല. ഈ ഒരു നിർദ്ദേശം സ്വീകരിക്കാതിരിക്കുന്നതാണു നല്ലത്”

തെന്ന് എനിക്കു തോന്നുന്നു.” റോച്ചൽ പറഞ്ഞു.

“നീ എന്താണു ചെയ്യാൻ പോകുന്നത്?” വെർജീനിയ ഉദ്ദേശത്തോടെ ചോദിച്ചു. “എനിക്കറിഞ്ഞുകൂടാ. പക്ഷേ ആ നിർദ്ദേശം നിരസിക്കണമെന്നു ഞാൻ വിചാരിക്കുന്നു.”

ഈ സമയം റോച്ചൽ തന്റെ കൈവശമിരുന്ന ഒരു കത്തടയ്ക്ക് നിവർത്തിക്കട്ടി. പ്രശസ്തമായ ഒരു ഗായകസംഘത്തിലേക്ക് അവരുടെ മാനേജർ അയച്ച ക്ഷണക്കത്തായിരുന്നു അത്. ഉയർന്ന പ്രതിഫലവും ആനുകൂല്യങ്ങളും വാഗ്ദാനം ചെയ്യപ്പെട്ടിരുന്നു. ആ അപരിചിതൻ സഭയിൽ വന്ന ഞായറാഴ്ച ഈ മാനേജരും വന്ന് റോച്ചലിന്റെ ഗാനാലാപനം കേട്ടിരുന്നു. ആ ശബ്ദത്തിനു വലിയ ധനാകർഷണമുണ്ടെന്നും പൊതുവേദികളിൽ ആളുകൾക്ക് അതു കേൾക്കുവാൻ അവസരം കൊടുക്കണമെന്നും ഒക്കെയുള്ള സൂചനകളോടൊപ്പം വേഗത്തിൽ ഒരു മറുപടി വേണമെന്നും കത്തിൽ അദ്ദേഹം ആവശ്യപ്പെട്ടിരുന്നു.

“ഇതു നിരസിക്കുന്നതിൽ എന്തെങ്കിലും നന്മയുണ്ടെന്നു ഞാൻ കരുതുന്നില്ല.” റോച്ചൽ ചിന്താധീനയായി പറഞ്ഞു.

“ഒരു തീരുമാനമെടുക്കാൻ വളരെ ബുദ്ധിമുട്ടാണ്. എങ്കിലും എന്റെ മനസ്സ് ഒരുങ്ങിക്കഴിഞ്ഞു. സത്യം പറയട്ടെ വെർജീനിയ, ലഭിച്ചിരിക്കുന്ന കഴിവുകൾ പണമുണ്ടാക്കുന്നതിനുവേണ്ടി ഉപയോഗിക്കാൻ യേശു തീരുമാനിക്കില്ലെന്ന് എനിക്കറിയാം. എങ്കിലും ഈ ട്രൂപ്പിന്റെ വാഗ്ദാനം ഒന്നു നോക്കുക. പ്രശസ്തരായ ഒരു സംഘം. അതിപ്രശസ്തരായ കലാകാരന്മാർ. അവരോടൊപ്പം സഞ്ചരിക്കുവാനും ഉച്ചസ്ഥായി പാടുന്ന മുഖ്യഗായികയായി നിലക്കുവാനുമാണ് എനിക്കുള്ള ക്ഷണം. പ്രതിഫലം ഞാൻ പറഞ്ഞല്ലോ.....പക്ഷേ ഒരു കാര്യത്തിൽ എനിക്ക്.....യേശു മാർച്ച് 2007

ആണെങ്കിൽ പോകുമോ? നീ എന്തു പറയുന്നു?”

“നിനക്കുവേണ്ടി തീരുമാനമെടുക്കാൻ എന്നോടു പറയരുത്” വെർജീനിയ ദുഃഖം കലർന്ന ചിരിയോടെ പറഞ്ഞു. “നാമോരോരുത്തരും സ്വന്തം വിവേചനശക്തിക്കനുസൃതമായി ക്രിസ്തുതുല്യരാകണമെന്ന് മി. മാക്സ്വെൽ പറഞ്ഞതാണു ശരിയെന്നു ഞാൻ കരുതുന്നു. ഞാൻ നിന്നെക്കൊള്ളുക വിഷമത്തിലൂടെയാണു കടന്നുപോകുന്നത് യേശു എന്തു ചെയ്യുമെന്നറിയാൻ”

“അങ്ങനെയോ?” റോച്ചൽ ചോദ്യമുതിർത്തുകൊണ്ട് ജനാലയ്ക്കരികിലേക്കു നടന്നു. വെർജീനിയ അവൾക്കരികിൽ വന്നു തെരുവിലെ തിരക്കിലേക്കു നോക്കി നിന്നു. പെട്ടെന്നു വെർജീനിയായിൽ വികാരം അണപൊട്ടിയൊഴുകി.

“റോച്ചൽ, നാം രണ്ടുപേരും വളർന്ന ഈ സമൂഹം അതിന്റെ സന്തോഷവും സംതൃപ്തിയും കണ്ടെത്തുന്നത് ഉടുക്കുകയും തിന്നുകയും വിനോദിക്കുകയും വലിയ വീടുകളിലും ആഡംബരങ്ങളിലും ധൂർത്തടിക്കുകയും ഇടയ്ക്കിടെ മനസ്സാക്ഷിയെ സമാധാനിപ്പിക്കാൻ ലഘുദാനങ്ങൾ നൽകുകയും യാതൊരു ത്യാഗവും കൂടാതെ ധർമ്മസ്ഥാപനങ്ങൾക്കു സംഭാവനകളും ഒക്കെ ചെയ്യുന്നതിൽ മാത്രമാണെന്ന വസ്തുത എന്നെ ദുഃഖിപ്പിക്കുന്നു. ഞാനും നിന്നെപ്പോലെ അമേരിക്കയിലെ ഏറ്റവും ചെലവേറിയ ഒരു വിദ്യാലയത്തിലാണു പഠിച്ചത്. ഭീമമായ ഒരു സ്വത്തിന്റെ അവകാശിയായി ജീവിതമാരംഭിച്ചു. തികച്ചും അസുയാർഹമായ നിലയിൽത്തന്നെ. എനിക്കു നല്ല ആരോഗ്യമുണ്ട്. യാത്ര ചെയ്യുകയോ വീട്ടിൽ താമസിക്കുകയോ ചെയ്യാം. എനിക്കു തോന്നുന്നത് ഒക്കെ ചെയ്യാം. എന്റെ ഏതൊരു ആഗ്രഹമോ മോഹമോ സഫലീകരിക്കാൻ എനിക്കു കഴിവുണ്ട്. എന്നാൽ എന്റെ സ്ഥാനത്ത്

യേശു ആയിരുന്നു എങ്കിൽ എങ്ങനെ ജീവിക്കുമായിരുന്നു എന്ന് ആത്മാർത്ഥമായി ചിന്തിക്കുവാൻ ഞാൻ ശ്രമിക്കുമ്പോൾ എന്റെ ശിഷ്ടായുസ്സ് മറ്റു ധനികർ ജീവിക്കുന്നതുപോലെയൊരാൾ ലോകത്തിലേറ്റവും ദുഷ്ടയും സ്വാർത്ഥമതിയും പ്രയോജനശൂന്യമായ ഒരു നികൃഷ്ടജന്തു എന്നകുറ്റബോധത്തോടെ മാത്രമേ എനിക്ക് ആയിരിക്കാൻ കഴിയൂ. ഈ വഴിയിൽ നടന്നു പോകുന്ന സാധാരണ ജനങ്ങളെ കാണുമ്പോൾ എനിക്ക് എന്നോടു തന്നെ വെറുപ്പു തോന്നുന്നു.”

വെർജീനിയ തിരിഞ്ഞ് മുറിയിൽ അങ്ങോട്ടുമിങ്ങോട്ടും നടക്കാൻ തുടങ്ങി. ശിഷ്യത്വത്തിന്റെ വിശദീകരണങ്ങളിൽ സ്വന്തം കണ്ടെത്തലുകൾ തിരക്കുപോലെ അവളിലുയരുന്നതു റോച്ചലിനു മനസ്സിലാക്കാൻ കഴിഞ്ഞു. പാടാനുള്ള തന്റെ കഴിവിന്റെ ഏറ്റവും നല്ല ഉപയോഗം എന്താണ്? വലിയ തുകയ്ക്ക് അതു വിൽക്കുന്നതാണോ? നല്ല ട്രൂപ്പിനോടൊപ്പം സഞ്ചരിക്കുന്നതും മിന്നുന്നവസ്ത്രങ്ങളണിഞ്ഞ് പൊതുവേദികളിൽ തിളങ്ങുന്നതും പ്രശസ്തിയുടെ കൊടുമുടികളേറുന്നതുമാണോ? യേശു ഇതിലൊക്കെ സന്തോഷം കണ്ടെത്തുമായിരുന്നോ? വെർജീനിയ ഇപ്പോൾ പറഞ്ഞ ചിന്തകൾ റോച്ചലിനെ കുത്തുകതന്നെ ചെയ്തു. പ്രത്യേകിച്ചും രണ്ടുപേരും ഒരേ നിലയിലുള്ളവരെന്നു കണ്ടെത്തിയിരുന്നതിനാൽ.

ഉച്ചക്ഷണം തയ്യാറായിരുന്നു. വെർജീനിയയുടെ വലിയമ്മ അറുപത്തഞ്ചു വയസ്സുള്ള അരോഗദുഃഖഗാത്രയായ മദാം പേജും വെർജീനിയയുടെ സഹോദരൻ ക്ലബ്ബിലെ കുടികിടപ്പുകാരനും അലസനുമായ റോളിൻ പേജും ഭക്ഷണത്തിന് അവരോടൊപ്പം കൂടി. റോളിൻ റോച്ചലിന്റെ ഒരു ആരാധകനായിരുന്നു. അവൾ വരുന്ന ദിവസങ്ങളിൽ മാർച്ച് 2007

മാത്രമേ അവൻ വീട്ടിലേക്കുവന്നിരുന്നുള്ളൂ. ശിഷ്ടസമയം മുഴുവനും ക്ലബ്ബിൽത്തന്നെ കഴിച്ചുകൂട്ടുകയായിരുന്നു പതിവ്. പേജ് കുടുംബത്തിൽ ഈ മുവർ മാത്രമേ ഇനി അവശേഷിക്കുന്നുള്ളൂ.

വെർജീനിയയുടെ പിതാവ് ഒരു ബാങ്കറായിരുന്നു. ധാന്യവിപണിയിലെ ഒരു ഊഹക്കച്ചവടക്കാരനും. ഒരുവർഷം മുമ്പ് മരിച്ചുപോയി. അമ്മ പത്തുവർഷം മുമ്പും. വലിയമ്മ ധനവിനിയോഗത്തിൽ കുശാഗ്രബുദ്ധിയും തന്റേടവുമുള്ള ഒരു പ്രൗഢസ്ത്രീയായിരുന്നു. വെർജീനിയയുടെ ഓഹരി ഒഴികെയുള്ള മുഴുവൻ സ്വത്തും അവരുടെ മേൽനോട്ടത്തിലായിരുന്നു. വെർജീനിയയ്ക്ക് ഇക്കാര്യങ്ങളിൽ പിതാവിൽനിന്നും അഭ്യസനം ലഭിച്ചിരുന്നു.

മദാം പേജിനെയും വെർജീനിയയെയും കുടുംബസുഹൃത്തുകൾ എന്ന നിലയിൽ ചെറുപ്പം മുതൽക്കേ റോച്ചലിനു മനസ്സിലാക്കാൻ കഴിഞ്ഞിരുന്നു. അതുകൊണ്ട് ഈ പുതിയ നിലപാടു സ്വീകരിച്ചതുമുതൽ അവൾക്കു കുടുംബത്തിൽ എന്തൊക്കെ അഭിമുഖീകരിക്കേണ്ടിവന്നുകാണുമെന്ന് റോച്ചലിന് ഊഹിക്കാൻ കഴിയുമായിരുന്നു.

“നീ ഒരു പാട്ടുകാരിയായി അരങ്ങേറാൻ പോകുന്നെന്നു കേട്ടല്ലോ മിസ്. വിൻസിലോ. ഞങ്ങളൊക്കെ വലിയ സന്തോഷത്തിലാണു കേട്ടോ.” റോളിൻ പറഞ്ഞു. റോച്ചൽ അസ്വസ്ഥയും വിവർണ്ണയുമായി.

“ആരുപറഞ്ഞു നിന്നോട്?” വെർജീനിയ പ്രതിരോധിക്കാനെന്നവണ്ണം ശബ്ദമുയർത്തി.

“ഓ! ഇതൊക്കെ ഇവിടെ അങ്ങാടിപ്പാട്ടല്ലേ? കൂടാതെ ആ ട്രൂപ്പ് മാനേജർ സഭയിൽ വരുമ്പോൾ എല്ലാവരും കണ്ടതാണ്. അയാൾ പ്രസംഗം കേൾക്കാനല്ല വന്നതെന്ന് എല്ലാവർക്കുമറിയാം. പലരും അവിടെ വരുന്നതു റോച്ചലിന്റെ ശബ്ദമാർച്ച് 2007

മാധുര്യം നുകരാനാണ്.”
“നിനക്കു തെറ്റുപറ്റി. ഞാൻ ട്രൂപ്പിൽ പാടാൻ പോകുന്നില്ല.” റോച്ചൽ പെട്ടെന്നു പറഞ്ഞു.
“അതു ദുഃഖകരമാണ്” റോളിൻ ഒരു ഉപദേശസ്വരത്തിൽ പറഞ്ഞു “റോച്ചലിന്റെ ശബ്ദം പ്രഥമസഭയ്ക്കുള്ളിൽ മാത്രം ഒതുങ്ങേണ്ട ഒന്നല്ല.”
“നമുക്കു മറ്റൊന്നെങ്കിലും പറയാം.” റോച്ചൽ നീരസം പ്രകടിപ്പിച്ചു.
“ഓ! എന്റെ പൊന്നേ, ഈ റോളിന് പ്രശംസ ഉള്ളിലൊതുക്കാനറിയില്ല. ഞങ്ങൾക്കൊക്കെ നിന്റെ ഭാവി പരിപാടികളെക്കുറിച്ചറിയാൻ താത്പര്യമുണ്ട്. നാം പണ്ടേ സുഹൃത്തുക്കളല്ലേ?” മദാം പേജ് സാന്ത്വനിപ്പിച്ചു.
“അതേ, എല്ലാം ശരിയാണ്. എങ്കിലും ഞാനതൊക്കെ വേണ്ടെന്നു വെച്ചു. അതാണ് ഇപ്പോഴത്തെ എന്റെ നിലപാട്.” റോച്ചൽ സമാധാനമായി പറഞ്ഞു.
ഗായകസംഘത്തിന്റെ വാഗ്ദാനം താൻ നിരസിച്ചതിലൂടെ യേശു ചെയ്യുമായിരുന്നതു ചെയ്യാൻ തനിക്കുകഴിഞ്ഞിരിക്കുന്നു. എന്നാൽ അതിനിടയാക്കിയത് റോളിന്റെ അപകൃതമായ സംഭാഷണമാണ്. അതിനോടുള്ള പ്രതികരണമെന്നോണം ആ തീരുമാനം ഉണ്ടാകുവാനും പരസ്യമായി പറയുവാനും സാധിച്ചു.
“ആ വാഗ്ദാനം നീ നിരസിച്ചതിന്റെ കാരണം ഞങ്ങളോടു കൂടെ ഒന്നു പറയാമോ? നിന്നെപ്പോലെയുള്ള ഒരു പെൺകുട്ടിയെ സംബന്ധിച്ച് ഒരു മോഹനവാഗ്ദാനമായിരുന്നില്ലേ അത്? നിന്റെ ശബ്ദം പോലെയുള്ള ഒന്ന് ഒന്നാം സഭയിൽ ഒതുങ്ങേണ്ടതല്ലല്ലോ”. മദാം പേജ് ചോദിച്ചു.
“യേശു ആയിരുന്നെങ്കിൽ എങ്ങനെ ചെയ്യുമായിരുന്നു? എന്ന ഒരു ബോധ്യത്തിന്റെ പുറത്താണു ഞാൻ അങ്ങനെ യൊരു തീരുമാനമെടുത്തത്.” മദാം പേജിന്റെ മുഖം കോപംകൊണ്ടു മാർച്ച് 2007

ചുവന്നു പോയി. റോളിൻ വായ് പിളർന്നു സ്തബ്ധനായി. വെർജീനിയ സന്ദർഭം വിനിയോഗിച്ചുപറഞ്ഞു:
“ഞങ്ങളൊക്കെ ഒരു വർഷത്തേക്ക് ഒരു പ്രത്യേകതീരുമാനത്തിലാണ്. മാക്സ്വെൽ പറഞ്ഞത് നിങ്ങളൊക്കെ കേട്ടിരിക്കുമല്ലോ. ഞങ്ങൾക്കു പെട്ടെന്നു തീരുമാനങ്ങളെടുക്കുവാൻ ബുദ്ധിമുട്ടുണ്ട്”.
മദാം പേജ് വെർജീനിയായെ തുറിച്ചുനോക്കി.
“മാക്സ്വെല്ലിന്റെ പ്രസ്താവനയൊക്കെ ഞാനും കേട്ടതാണ്. പക്ഷേ, അതൊന്നും പ്രായോഗികമല്ല. അതിനു വേണ്ടി എടുത്തുചാടുന്നവരെക്കൊള്ളിച്ച് ശ്രമങ്ങൾക്കുശേഷം പിൻതിരിയുമെന്ന് എനിക്കു നല്ല ഉറപ്പുണ്ട്. വിൻസലോയുടെ കാര്യത്തിൽ ഇടപെടേണ്ട കാര്യം എനിക്കില്ല. പക്ഷേ വെർജീനിയ, നീ ഇത്തരം മണ്ടൻ ആശയങ്ങളൊന്നും തലയിൽക്കയറ്റിയിട്ടില്ലെന്നു ഞാൻ വിചാരിക്കട്ടെ.”
“എനിക്കു പല ആശയങ്ങളും ഉണ്ട്. അതു മണ്ടത്തരമാണോ അല്ലയോ എന്നു തീരുമാനിക്കപ്പെടുന്നതു യേശു ആയിരുന്നെങ്കിൽ എന്തുചെയ്യുമായിരുന്നു എന്ന് എനിക്ക് എത്രമാത്രം ശരിയായി മനസ്സിലാക്കാൻ കഴിയുന്നതിനെ ആശ്രയിച്ചാണ്. ഞാൻ കണ്ടെത്തുന്നതു ഞാൻ ചെയ്യും.”
“എന്നോടു ക്ഷമിക്കു മഹതികളേ, സംഭാഷണം എന്റെ പരിധിയ്ക്കു പുറത്താണ്” റോളിൻ വേഗം സ്ഥലം വിട്ടു.
“കൂട്ടികളേ, എനിക്കു നിങ്ങളേക്കാൾ അനുഭവങ്ങളും പ്രായവും ഉണ്ട്” മദാം ഉള്ളിൽ നിയന്ത്രിച്ചുകൊണ്ടു പറഞ്ഞു.
“നിങ്ങൾ പെട്ടെന്നുള്ള വികാരത്തിൽ നിന്നെടുത്ത തീരുമാനമാണ്. അതു പ്രാവൃത്തികമാക്കുക തികച്ചും അസാധ്യമാണ്.”
“കർത്താവു ചെയ്തതുപോലെ നമുക്കു കഴിയില്ലെന്നാണോ അമ്മച്ചി പറയുന്നത്? അതോ ഞങ്ങൾ അങ്ങനെ

കരുണയിൽ പൂർണരാകാം (പേജ് 8 ൽ നിന്ന്)

പ്രതീക്ഷയ്ക്കൊത്തു ഉയരാതിരിക്കുവോൾ, അല്ലെങ്കിൽ സഭായോഗത്തിൽ ആരെങ്കിലും പ്രാകൃതമായ രീതിയിൽ ഒരു ബർബറനെപ്പോലെ സംസാരിച്ചാൽ നിങ്ങൾ സംസ്കാരസമ്പന്നനായ ഒരു യവനനായതിനാൽ നിങ്ങളുടെ ജഡം നിങ്ങളെ അസ്വസ്ഥതപ്പെടുത്താനും ഈർഷ്യപ്പെടുത്താനും തുടങ്ങിയാൽ അപ്പോഴെല്ലാം നിങ്ങൾക്കു കരുണയെ സ്നേഹിക്കാൻ അവരം ലഭിക്കും. ദൈവം തന്റെ സഭയിൽ യവനനേയും ബർബറനേയും സംസ്കാരസമ്പന്നനേയും സംസ്കാരശൂന്യനേയും ധനികനേയും ദരിദ്രനേയും വിദ്യാസമ്പന്നനേയും വിദ്യാവിഹീനനേയും എല്ലാം വെച്ചിട്ടുണ്ട് (കൊലോസ്യർ 3:11). അങ്ങനെ എല്ലാവർക്കും കരുണ പഠിക്കാനും അതിനെ സ്നേഹിക്കാനും അവസരം ലഭിക്കുന്നു. ഇതാണു ദൈവത്തിന്റെ പരിജ്ഞാനം (കൊലോസ്യർ 3:12,13).
സ്വർഗ്ഗീയമായ ജ്ഞാനം കരുണനിറപ്പെയ്താൽ അതു സമൂഹത്തിന്റെ മറ്റൊരകളെയും പാരമ്പര്യങ്ങളെയും ബാധിക്കുമെന്നാണോ? വെർജീനിയ ചോദിച്ചു.
“അതു അനാവശ്യമാണ്. പ്രയോജനമില്ലാത്തതും അപ്രസക്തവുമാണ്. അല്ലെങ്കിൽത്തന്നെ എങ്ങനെയാണ്....” അവർ ഇടയ്ക്കുവെച്ചു മുറിച്ചു. എന്നിട്ടു റോച്ചലിന്റെ നേരെ തിരിഞ്ഞു:
“നിന്റെ അമ്മ ഈ തീരുമാനത്തോട് എങ്ങനെ പ്രതികരിക്കും? മോളേ, ഇതു ഭോഷത്തമല്ലേ? നിന്റെ ശബ്ദം കൊണ്ട് എന്തുചെയ്യാൻ കഴിയുമെന്നാണു നീ വിചാരിക്കുന്നത്?”
“അമ്മ എന്തുപറയുമെന്നറിഞ്ഞുകൂടാ.” റോച്ചൽ ഒരു പ്രവചനം നടത്താതെ പിൻവലിഞ്ഞു.
ശ്രീമതി വിൻസലോയും തന്റെ മകളുടെ ശബ്ദത്തിന്റെ സാധ്യതകളെക്കുറിച്ച് മാർച്ച് 2007

ഞതാണ് (യാക്കോബ് 3:17). ബൈബിൾ പരിജ്ഞാനമല്ല നമ്മെ ജ്ഞാനികളാക്കിമാറ്റുന്നത്. മറിച്ച് കരുണയുടെ നിറവാണ്. നമ്മോടു യോജിക്കാത്തവരോട് നാം കരുണയുള്ളവരായിരിക്കണം. അവരോട് ഒരിക്കലും വാദിക്കാതെ, എപ്പോഴും നമ്മുടെ മനോഭാവത്തിൽ ശാന്തതയുള്ളവരായിരിക്കണം (2 തിമൊ.2:24, 25). ഇതിന്റെ അർത്ഥം നാം സത്യത്തെസംബന്ധിച്ച് ഒത്തു തീർപ്പുകാരാകണമെന്നാണോ? അല്ല. സത്യത്തെയും സമാധാനത്തെയും തമ്മിൽ ദൈവം യോജിപ്പിച്ചിരിക്കുന്നു. (സങ്കീർത്തനം 85:10). ദൈവം യോജിപ്പിച്ചതിനെ മനുഷ്യരാരും വേർപിരിക്കാതിരിക്കട്ടെ. എന്നാൽ സത്യത്തോടു പ്രതികരിക്കാതിരിക്കുന്നവരോടു നാം ഹൃദയത്തിൽ കരുണയുള്ളവരായിരിക്കണം. അല്ലെങ്കിൽ നാം പരീശന്മാരായിപ്പോകും. സ്നേഹത്തിൽ സത്യം സംസാരിക്കുന്നതിനെക്കുറിച്ചു ജോൺവെസ്ലി ഉൽക്കർഷേച്ഛു ആയിരുന്നു. റോച്ചൽ യാത്രപറയാൻ ഭാവിച്ചു.
“നീ നന്നായി ചിന്തിച്ചു ബുദ്ധിപൂർവ്വം തീരുമാനമെടുക്കുക. ഇത്തരം വാഗ്ദാനങ്ങൾ നിരസിക്കുന്നപക്ഷം പിന്നീടു പശ്ചാത്തപിക്കേണ്ടി വന്നേക്കാം. ഓർത്തിരിക്കുക.” ഒരു അവസാനമുന്നറിയിപ്പായി മദാം പറഞ്ഞു. റോച്ചൽ യാത്ര പറഞ്ഞു. അവിടെ നടക്കാനിരിക്കുന്ന സംഘർഷങ്ങളെക്കുറിച്ച് ചിന്തിച്ചുകൊണ്ട്. പിന്നീട് ആ വീട്ടിൽ നടന്ന സംഭാഷണങ്ങൾ വെർജീനിയയെ ഒരു വൈകാരികപ്രതിസന്ധിയിലെത്തിച്ചുവെന്നും തന്റെ ധനത്തെയും സാമൂഹികനിലയെയും കുറിച്ചു വേഗത്തിൽ ചില തീരുമാനങ്ങളെടുക്കാൻ അത്വജെ നിർബ്ബന്ധിതയാക്കി എന്നും പിന്നീട് റോച്ചലിന് അറിയാൻ കഴിഞ്ഞു. (തുടരും) ■

നൽകുന്ന ഉപദേശം ഇതാണ്: “എന്നെക്കാൾ വ്യക്തമായി കാര്യങ്ങളെ നിങ്ങൾ കാണുന്നുവെന്ന ഉറച്ച ബോധ്യം നിങ്ങൾക്കുണ്ടോ? എന്നാൽ അത്തരമൊരു സാഹചര്യത്തിൽ നിങ്ങളോട് എങ്ങനെ മറ്റുള്ളവർ പെരുമാറണമെന്ന് നിങ്ങൾ ആഗ്രഹിക്കുന്നുവോ അതുപോലെ എന്നോടുപെരുമാറുക. ഇതുവരെ എനിക്കറിയാവുന്നതിലും മെച്ചമായ ഒരു വഴി എനിക്കു ചൂണ്ടിക്കാണിച്ചു തരിക. തിരുവചനത്തിന്റെ വ്യക്തമായ തെളിവുസഹിതം അത് അപ്രകാരമാണെന്ന് എനിക്കു വ്യക്തമാക്കിത്തരിക. എന്നാൽ പോകുന്ന വഴിയിൽത്തന്നെ തുടർന്നും നടക്കാൻ ഞാൻ ഇഷ്ടപ്പെടുകയും ആ പാത വിട്ടുമാറാൻ ആഗ്രഹമില്ലാതിരിക്കുകയും ചെയ്താൽ എനിക്കു വേണ്ടി അല്പം കൂടി അദ്ധ്വാനിക്കുക. എന്റെ കയ്യിൽ പിടിച്ച് എന്നെ നടത്തുക (പക്ഷേ അത് എനിക്ക് സഹിക്കാവുന്ന നിലയിലായിരിക്കണം). എന്റെ ചുവടുകൾക്കു വേഗം കൂട്ടാൻ വേണ്ടി ദയവുചെയ്ത് എന്നെ അടിക്കരുതെന്നു ഞാൻ അപേക്ഷിച്ചാൽ അപ്പോൾ എന്നോടു പിണങ്ങരുത്. എനിക്കു സാവധാനത്തിൽ, ഇടറുന്ന കാൽവയ്പുകളോടെ മാത്രമേ മുന്നോട്ടുപോകാൻ കഴിയുകയുള്ളൂ. ധൃതികൂട്ടിയാൽ എനിക്കൊട്ടും മുന്നോട്ടുപോകുവാൻ സാധിച്ചില്ലെന്നു വരാം. എന്നെ ശരിയായ പാതയിലേക്കു കൊണ്ടുപോകാൻ വേണ്ടി എന്നെ കഠിനപദങ്ങൾ ഉപയോഗിച്ചു സംബോധന ചെയ്യരുതെന്നും ഞാൻ അപേക്ഷിക്കട്ടെ. കാരണം, ഞാൻ എത്ര വഴിവിട്ടു പോയിട്ടുണ്ടെങ്കിലും ഇത്തരം സംബോധനകൾ എന്നെ ശരിയായ പാതയിലേക്കു കൊണ്ടുവരുമോ എന്നെന്നിരിക്കു സംശയമുണ്ട്. മറിച്ച് ഇത്തരം പെരുമാറ്റം നിങ്ങളെ വിട്ട് അകലേക്കു ഓടുവാൻ എന്നെ പ്രേരിപ്പിച്ചേക്കും. അതുകൊണ്ട് എന്റെ വഴിയിൽനിന്ന് അകലേക്കു മാറിയാലും. നാം അന്വേഷിച്ചു കോപത്തിമാർച്ച് 2007

നായല്ല പ്രകോപിപ്പിക്കേണ്ടത്. ഈ നരകാഗ്നിക്ക് തീ കൊളുത്താൻ നമ്മൾ തുനിയരുത്; അതിനെ വലിയ അഗ്നിയായി ആളിക്കത്തിക്കാനും. ആ ഭയാനകമായ വെളിച്ചത്തിലേ നമുക്കു സത്യത്തെ വിവേചിച്ചറിയാൻ കഴിയുകയുള്ളുവെങ്കിലും അങ്ങനെ ചെയ്യുന്നതു ലാഭത്തേക്കാൾ നഷ്ടമല്ലേ ഉണ്ടാക്കുകയുള്ളൂ? സ്നേഹശൂന്യമായ സത്യത്തെക്കാൾ എപ്പോഴും അഭികാമ്യം തെറ്റായ അഭിപ്രായങ്ങൾ ഉള്ളതാണെങ്കിലും സ്നേഹംതന്നെയല്ലേ? പല സത്യങ്ങളെക്കുറിച്ചുമുള്ള തിരിച്ചറിവില്ലാതെ തന്നെ നാം മരിച്ചേക്കാം. എന്നാലും നാം പരുദീസയിലേക്കു പോകും. എന്നാൽ സ്നേഹമില്ലാതെ നാം മരിച്ചാൽ അറിവുകൊണ്ട് എന്താണ് പ്രയോജനം? ദൈവം നമ്മുടെ ഹൃദയത്തെ എല്ലാ സ്നേഹംകൊണ്ടും നിറയ്ക്കുകയും എല്ലാസത്യത്തേയും ഉൾക്കൊള്ളുവാൻ സഹായിക്കുകയും വിശ്വസിക്കുന്നതുകൊണ്ടുള്ള എല്ലാ സന്തോഷവും സമാധാനവും കൊണ്ടു നിറയ്ക്കുകയും ചെയ്യട്ടെ.” പലസത്യങ്ങളെക്കുറിച്ചും അറിവില്ലാതിരിക്കത്തന്നെ നമുക്ക് ദൈവസന്നിധിയിൽ പ്രവേശിക്കാം. എന്നാൽ മറ്റുള്ളവരോടു കരുണയില്ലാതിരുന്നാൽ അതു കഴിയുകയില്ല. മറ്റുള്ളവരോടു കരുണയുള്ളവർക്കേ ദൈവത്തിന്റെ കരുണ ആസ്വദിക്കുവാൻ കഴിയുകയുള്ളൂവെന്നു ദൈവവചനം പറയുന്നു (മത്തായി 5:7). “കരുണ കാണിക്കാത്തവർക്കു കരുണയില്ലാത്ത ന്യായവിധി ഉണ്ടാകും” (യാക്കോബ് 2:13). അന്ത്യനാളിൽ ദൈവത്തിന്റെ കരുണയില്ലാത്ത ന്യായവിധിയെ അഭിമുഖീകരിക്കേണ്ടിവരുന്നത് എത്ര ഭയാനകമാണ്! എന്നാൽ ഭൂമിയിൽ മറ്റുള്ളവരോടു കരുണകാണിക്കാത്ത എല്ലാവർക്കും ഒരുക്കിയിരിക്കുന്നത് അതാണ്. മറ്റൊരാളോടു ക്ഷമിക്കാത്ത ഒരുവൻ ദൈവം തന്നോടു ക്ഷമിക്കുമെന്നു പ്രതീക്ഷിക്കാനാവില്ല

(മത്തായി 6:15). തന്റെ സഹോദരനോടു ഹൃദയപൂർവ്വം ക്ഷമിച്ചിട്ടില്ലാത്ത (ബാപുമായല്ല, ഹൃദയത്തിൽനിന്നു തന്നെ) ഒരുവൻ തന്റെ പാപത്തിനുള്ള (മത്തായി 18:35) ദൈവക്രോധം മുഴുവനായി നേരിടേണ്ടിവരുമെന്നാണ് കരുണയില്ലാത്ത ദാസന്റെ ഉപമയിൽ യേശു വിശദീകരിച്ചത് (മത്തായി 18:23-24). ഈ വാക്കുകളെ നാം ഗൗരവമായെടുക്കണം. യേശു താൻ പറഞ്ഞത് അർത്ഥമാക്കിത്തന്നെയാണു പറഞ്ഞത്. ന്യായപ്രമാണത്തിന് ഒരുവനേയും പൂർണ്ണനാക്കുവാൻ കഴിയുകയില്ല. പക്ഷേ ഇന്നു പുതിയ ഉടമ്പടിയിൽ നമുക്ക് ഉത്തമമായ ഒരു പ്രത്യാശയുണ്ട് (എബ്രായർ 7:19) ആ പ്രത്യാശ ഇതാണ്: പുതിയ ഉടമ്പടിമൂലം നമുക്ക് കരുണയിൽ സൽഗുണപൂർണ്ണരാകാൻ കഴിയും. ആത്മനിറവുള്ള ഒരുവൻ ജഡപ്രകാരം നടക്കാത്തതിനാൽ കരുണ നിറഞ്ഞവനാണ്. ജഡം അതിൽതന്നെ നിറയെ സ്വന്ത അഭിപ്രായങ്ങളുള്ളതാണ്. അതിനു മറ്റുള്ളവരോടു കരുണ കാണിക്കുവാൻ കഴിയുകയില്ല. നമുക്ക് ഇന്നു ജഡം ഉണ്ടെങ്കിലും നാം ജഡപ്രകാരം നടക്കുന്നവരല്ല. നമ്മൾ മറ്റുള്ളവരെല്ല, നമ്മെത്തന്നെ വിധിക്കുന്നവരാണ്. പരകാര്യത്തിൽ നാം അനാവശ്യമായി ഇടപെടുന്നവരല്ല. മറ്റുള്ളവർ ചില കാര്യങ്ങൾ അങ്ങനെ ചെയ്യുന്നു, കുട്ടികളെ ഇങ്ങനെ വളർത്തുന്നു എന്നതിനെക്കുറിച്ച് ചർച്ചചെയ്യുകയും അഭിപ്രായങ്ങൾ പാസ്സാക്കുകയും (ചിന്തയിൽ പോലും) ചെയ്യുന്നില്ല. നിങ്ങളുടെ സ്വർഗ്ഗീയപിതാവ് നിങ്ങളോടു കരുണയുള്ളവനായിരിക്കുന്നതുപോലെ നിങ്ങൾ മറ്റുള്ളവരോടു കരുണ കാണിക്കുക. തങ്ങളെക്കുറിച്ച് തന്നെ ഉന്നതചിന്തയുള്ളവർക്കു കരുണ കാണിക്കാൻ പ്രയാസമാണ്. പക്ഷേ ദൈവം തങ്ങളോട് എത്ര ക്ഷമിച്ചുവെന്നും ദിനംതോറും തങ്ങൾ ദൈവത്തിന്റെ കരുണയെ എത്രത്തോളം

അനുഭവിക്കുന്നുവെന്നും ബോധ്യമുള്ളവർക്ക് മറ്റുള്ളവരോടു കരുണ കാണിക്കാൻ എളുപ്പമായിരിക്കും. ന്യായവിധിയുടെ ആത്മാവിനെ ജയിക്കുന്നതാണ് കരുണ (യാക്കോബ് 2:13). ന്യായവിധിയുടെ ചിന്തകൾ ഒരിക്കലും നമ്മുടെ ഹൃദയത്തിൽ കടക്കാൻ അനുവദിക്കരുത്. ദൈവത്തിന്റെ വാഗ്ദാനം അവിടുന്ന് നമുക്കു നമ്മുടെ ജീവിതപങ്കാളിയോടും കുഞ്ഞുങ്ങളോടും മൃദുവായ ഒരു ഹൃദയം തരുമെന്നാണ്. ഫലം നാം അവരോട് ഈർഷ്യപ്പെടുകയോ അസ്വസ്ഥരാകുകയോ ഇല്ല. സഭയിലെ സഹോദരീസഹോദരന്മാരോട് മൃദുവായ ഒരു ഹൃദയം അവിടുന്ന് നൽകും. ഫലം നമുക്ക് അവരിലെല്ലാം (ബർബരരിലും യവനരിലും ഒരുപോലെ) ഉല്ലസിക്കാൻ കഴിയും. നമ്മുടെ വിമർശകരോടും ശത്രുക്കളോടും അവിടുന്ന് മൃദുവായ ഹൃദയം തരും. അതിന്റെ ഫലമായി അവർക്കു തിന്മയല്ല നന്മ തന്നെ ആശംസിക്കാൻ കഴിയും. ന്യായപ്രമാണത്തിന് ആളുകളുടെ ഹൃദയത്തിൽ ഈ പ്രവൃത്തിചെയ്യുവാൻ കഴിയുകയില്ല. ‘ദൈവഹൃദയത്തെ പിന്തുടരുന്ന ഹൃദയമുള്ളവ’നായിട്ടും ദാവീദിന് കഠിനമായ ഒരു ഹൃദയമാണുണ്ടായിരുന്നത്. തന്റെ ശത്രുക്കളുടെ മേൽ ന്യായവിധി വരണമെന്നായിരുന്നു അവന്റെ നിലവിളി (സങ്കീർത്തനം 58:6-8). പക്ഷേ ഇന്നു പുതിയ ഉടമ്പടിയുടെ കീഴിൽ ജീവിക്കാൻ നമുക്കു ദൈവം അവകാശം തന്നിരിക്കുന്നു. മൃദുവായ ഒരു ഹൃദയം സംബന്ധിച്ച വാഗ്ദാനം നമ്മിൽ നിറവേറും. ഈ സുവിശേഷത്തിനായി ദൈവത്തെ സ്തുതിക്കാം. “നിങ്ങളുടെ സ്വർഗ്ഗീയപിതാവുസൽഗുണപൂർണ്ണനായിരിക്കുന്നതുപോലെ നിങ്ങളും (കരുണയിൽ) സൽഗുണപൂർണ്ണരാകുവിൻ.’ (സമാഹൃതം)

വാർത്തയും വിശകലനവും
ക്രിസ്തീയലോകത്തെ വാർത്തകൾ, വീക്ഷണങ്ങൾ, വിശദീകരണങ്ങൾ...
മനശ്ശേഗോത്രക്കാർ ഇന്ത്യയിൽ നിന്ന് യിസ്രായേലിൽ

ടെൽ അവിവ്: ഇന്ത്യയിൽ നിന്നു യിസ്രായേലിൽ എത്തിയ യഹൂദർക്ക് ഊഷ്മളമായ സ്വീകരണം. മിസ്സോറാ മിൽ നിന്ന് എത്തിയ 52 അംഗസംഘത്തിനു ബൻഗൂരിയൻ വിമാനത്താവളത്തിൽ ഹൃദ്യമായ സ്വീകരണമാണു ലഭിച്ചത്.

യിസ്രായേൽ എന്ന വടക്കൻ രാജ്യത്തെ തോൽപ്പിച്ച് (ബി.സി 930-720) അശ്ശൂർ രാജാവ് യഹൂദരെ അടിമകളായി കൊണ്ടു പോയപ്പോൾ യഹൂദാനാട്ടിൽനിന്നും പ്രവാസത്തിലേക്കുപോയ മനശ്ശേഗോത്രക്കാരുടെ

അമർബ്ബി ഇവരെ മനശ്ശേഗോത്രത്തിലെ കാണാതായ അംഗങ്ങളാണെന്നു പ്രഖ്യാപിച്ചു. ഇതിനെ തുടർന്നാണു ഇപ്പോൾ മിസ്സോറാമിൽ നിന്നുള്ള ആദ്യ സംഘം യിസ്രായേലിൽ എത്തിയത്. ഇവരെ കർമ്മേലിലാണു വീടുവച്ചതാമസിക്കാൻ അനുവദിച്ചിട്ടുള്ളത്. മിസ്സോറാമിൽ നിന്നു ഇനിയും വരുന്ന മനശ്ശേഗോത്രക്കാരും കർമ്മേലിലും അപ്പർ യിസ്രായേലിലും താമസിക്കും.

“ഞങ്ങൾ തലമുറകളായി ജീവിച്ച ഇന്ത്യയിൽ എന്തെങ്കിലും ബുദ്ധിമുട്ടുണ്ടായതുകൊണ്ടല്ല ഞങ്ങൾ യിസ്രായേലിലേക്കു കുടിയേറാൻ തീരുമാനിച്ചത്. മറിച്ച് ഇതു ഞങ്ങളുടെ മാതൃഭൂമിയാണ്. ഞങ്ങളുടെ പിതാക്കന്മാരുടെ ദേശമാണ്. ഒരു സ്വപ്നം ഇവിടെ പൂവണിയുകയാണ്”. മിസ്സോറാമിൽ നിന്നുള്ള 52 അംഗസംഘത്തിന്റെ നേതാവ് വിമാനത്താവളത്തിൽ ലഭിച്ച സ്വീകരണത്തിൽ പ്രസ്താവിച്ചു.

ഇന്ത്യയിൽ മണിപ്പൂരിലെ യഹൂദന്മാരേയും എഫ്രയീം ഗോത്രത്തിലെ അംഗങ്ങളായി ഡി.എൻ.എ ടെസ്റ്റു നടത്തി യിസ്രായേൽ അംഗീകരിച്ചുകഴിഞ്ഞു. മിസോറാമിലും മണിപ്പൂരിലുമായി മനശ്ശേ എഫ്രയീം ഗോത്രങ്ങളിൽപ്പെടുന്ന മൊത്തം 9000 പേർ ഉണ്ടെന്നാണ് കണക്കാക്കിയിരിക്കുന്നത്. ഇതുകൂടാതെ കൊൽക്കത്തയിലും ആന്ധ്രയിലും യഹൂദരുണ്ട്. തെലുങ്കുസംസ്ഥാനിനുള്ളിൽ ആയിരത്തോളം യഹൂദർ തെക്കൻ ആന്ധ്രയിൽ ചിതറിക്കിടക്കുന്നു. അവരുടെ വിശദമായ ഡി.എൻ.എ പരിശോധന പുരോഗമിക്കുകയാണ്. ഇവർ കാണാതായ മറ്റൊരു ഗോത്രത്തിലെ അംഗങ്ങളാണെന്നു കരുതുന്നു.

ഇന്ത്യയിൽ മണിപ്പൂരിലെ യഹൂദന്മാരേയും എഫ്രയീം ഗോത്രത്തിലെ അംഗങ്ങളായി ഡി.എൻ.എ ടെസ്റ്റു നടത്തി യിസ്രായേൽ അംഗീകരിച്ചുകഴിഞ്ഞു. മിസോറാമിലും മണിപ്പൂരിലുമായി മനശ്ശേ എഫ്രയീം ഗോത്രങ്ങളിൽപ്പെടുന്ന മൊത്തം 9000 പേർ ഉണ്ടെന്നാണ് കണക്കാക്കിയിരിക്കുന്നത്. ഇതുകൂടാതെ കൊൽക്കത്തയിലും ആന്ധ്രയിലും യഹൂദരുണ്ട്. തെലുങ്കുസംസ്ഥാനിനുള്ളിൽ ആയിരത്തോളം യഹൂദർ തെക്കൻ ആന്ധ്രയിൽ ചിതറിക്കിടക്കുന്നു. അവരുടെ വിശദമായ ഡി.എൻ.എ പരിശോധന പുരോഗമിക്കുകയാണ്. ഇവർ കാണാതായ മറ്റൊരു ഗോത്രത്തിലെ അംഗങ്ങളാണെന്നു കരുതുന്നു.

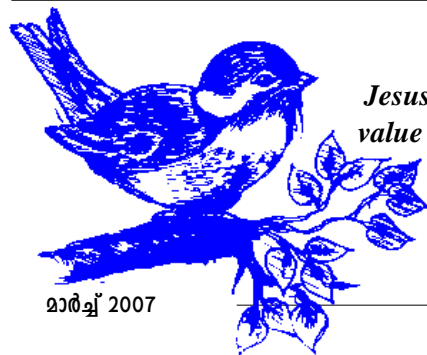

ക്രിസ്തീയജീവിതത്തിന്റെ

അടിത്തറ
പേജ് 34 ൽ നിന്ന്

യേശുനാമന്റെ ഹൃദയം നമ്മോടുള്ള മനസ്സിലിവിടെയും വാത്സല്യാതിരേകത്താലും നിറഞ്ഞുകവിയുകയാണ്! ഈ സ്നേഹസമ്പൂർണ്ണത തിരിച്ചറിയുന്ന ഒരാൾക്ക് മാത്രമേ തുടർന്നുള്ള 16-ാം വാക്യം പ്രസക്തമാകുന്നുള്ളൂ: “അതുകൊണ്ട് കരുണ ലഭിക്കുവാനും തത്സമയത്ത് സഹായത്തിനുള്ള കൃപ ലഭിക്കുവാനുമായി നമുക്ക് ധൈര്യത്തോടെ കൃപാസനത്തിന് അടുത്തു ചെല്ലാം” (എബ്രായർ 4:16).

യേശു നമുക്കുവേണ്ടി ചെയ്തതന്നതൊക്കെയുമാണ് നമ്മുടെ ജീവിതത്തിന്റെ ഇളകാത്ത അടിത്തറ. അത് നാം ഗ്രഹിക്കുന്നതിനനുസരിച്ചാണ് ആ അടിത്തറയ്ക്കുമേൽ അവിടുത്തേക്കു വേണ്ടി നമുക്കു ജീവിക്കാൻ കഴിയുന്നത്! പലപ്പോഴും അടിസ്ഥാനം ശരിയാക്കാതെ പോകുന്നതാണ് നമ്മുടെ ജീവിതമാകുന്ന വീടുകൾ പ്രതികൂലങ്ങളുടെ മദ്ധ്യത്തിൽ ആടിയുലയാൻ കാരണം. അതുകൊണ്ട് “യേശുക്രിസ്തു എന്ന

Form IV (See Rule 8)

STATEMENT ABOUT OWNERSHIP AND OTHER PARTICULARS ABOUT JEEVA MOZHIKAL

1	Place of Publication	:	Kottayam
2	Periodicity	:	Monthly
3	Printers Name	:	T. Ipe
	Whether citizen of India	:	Yes
	Address	:	Orappankuzhiyil Puthenangadi Kottayam
4	Publisher's Name	:	T. Ipe
	Whether citizen of India	:	Yes
	Address	:	Orappankuzhiyil Puthenangadi Kottayam
5	Editor's Name	:	Geoji T. Samuel
	Whether citizen of India	:	Yes
	Address	:	'Ardram' C.A.C Campus Kumaranallur P. O. Kottayam - 16
6	Name Address of the firm, who owns the News paper & holding more than one percent of the total capital:		
	T.Ipe, Trustee Christian Fellowship Trust Kottayam - 16		

I, T. Ipe hereby declare that the particulars given above are true to the best of my knowledge and belief.

Dated _____ Sd/-
Publisher

ഇട്ടിരിക്കുന്ന അടിസ്ഥാനത്തിൽ ഊന്നിക്കൊണ്ട് (1 കൊരി. 3:11) കർത്താവിന്റെ മഹത്വം വിളിച്ചോതുന്ന അംബരചുംബികളായ ഗോപുരങ്ങൾ നമ്മുടെ ക്രിസ്തുസദൃശമായ ജീവിതങ്ങൾ കൊണ്ട് നമുക്ക് ഈ അന്ത്യനാളുകളിൽ പണിതീർക്കാം..... ○

Just A Minute

Jesus said, "...Do not fear; you are of more value than many sparrows" Mathew 10:31

ദൈവഹിതം കണ്ടെത്തുന്നതെങ്ങനെ?

വിവാഹം, തൊഴിൽ, പുതിയ ഒരു സംരംഭം - ഇവയേതെങ്കിലും സംബന്ധിച്ച് നിങ്ങൾ ഒരു നിർണായകതീരുമാനം എടുക്കാൻ തുടങ്ങുകയാണ്. അതുദൈവ ഹിതപ്രകാരമുള്ള ഒരു തീരുമാനം ആയിരിക്കണമെന്നു നിങ്ങൾക്കു നിർബന്ധമുണ്ട്. എന്നാൽ ഏതാണു ദൈവഹിതമെന്നു കണ്ടെത്താൻ നിങ്ങൾക്കു കഴിയുന്നില്ല.....ഇത്തരം ഒരു പ്രതിസന്ധിയിലാണോ നിങ്ങൾ ഇപ്പോൾ? എങ്കിൽ താഴെപ്പറയുന്ന 12 ചോദ്യങ്ങൾ നിങ്ങളോടുതന്നെ ചോദിച്ച് അതിനു സത്യസന്ധമായ ഉത്തരം കണ്ടെത്തുക. അപ്പോൾ ദൈവത്തിന്റെ പൂർണതയുള്ള ഹിതം എന്തെന്നു നിങ്ങൾക്കു മനസ്സിലാക്കാം.

1. ഞാൻ അറിയുന്നിടത്തോളം ഈ കാര്യം യേശുവിന്റെയും അപ്പോസ്തലന്മാരുടേയും ഉപദേശത്തിനും പുതിയനിയമത്തിന്റെ ആത്മാവിനും ചേർന്നുപോകുന്നതാണോ? (2 തിമൊഥെ 3:16,17).
2. നിർമ്മലമനഃസാക്ഷിയോടെ ഈ കാര്യം എനിക്ക് ചെയ്യുവാൻ കഴിയുമോ? (1 യോഹന്നാ.3:21).
3. ദൈവമഹത്വത്തിനായി ചെയ്യാൻ കഴിയുന്ന ഒരു കാര്യമാണോ ഇത്? (1 കൊരി.10:31).
4. യേശുവുമായുള്ള കൂട്ടായ്മയിൽ എനിക്ക് ഈ കാര്യം ചെയ്യാൻ കഴിയുമോ? (കൊലോസ്.3:17).
5. ഈ കാര്യം ചെയ്യുമ്പോൾ 'എന്നെ അനുഗ്രഹിക്കണമേ' എന്നു ദൈവത്തോട് ആത്മാർത്ഥമായി പ്രാർത്ഥിക്കാൻ എനിക്ക് കഴിയുമോ? (2 കൊരിന്ത്യർ 9:8).
6. ഈ കാര്യം ചെയ്യുന്നത് ദൈവസന്നിധിയിലുള്ള എന്റെ ആത്മിക പ്രാഗല്ഭ്യത്തിനു മങ്ങലേല്പിക്കുമോ? (2 തിമൊഥെ.2:15).
7. എനിക്ക് അറിയാവുന്നിടത്തോളം ഇത് ആത്മികവർദ്ധനയ്ക്കു സഹായിക്കുമോ? (1 കൊരിന്ത്യ.6:12, 10:23).
8. യേശു പെട്ടെന്നു മടങ്ങിവന്നാൽ ഈ കാര്യത്തിൽ ഏർപ്പെട്ടിരിക്കുന്നവനായി അവിടുന്ന് എന്നെ കാണുന്നത് ഞാൻഇഷ്ടപ്പെടുന്നുവോ? (1 യോഹന്നാ.2:28).
9. ഈ കാര്യം ഞാൻ ചെയ്യുന്നത് മറ്റാർക്കെങ്കിലും ഇടർച്ചയ്ക്കു കാരണമാകുമോ? (റോമർ 14:13, 1 കൊരിന്ത്യ.8:9).
10. ദൈവനാമത്തിന് ഇത് അപമാനം ഉണ്ടാക്കുമോ? (റോമർ 2:24, 2 കൊരിന്ത്യ.8:21).
11. പരിജ്ഞാനമുള്ള സഹോദരന്മാർ ഇതേപ്പറ്റി എന്തു ചിന്തിക്കും? (സദൃശ.11:14, 15:22, 24:6).
12. ഈ കാര്യം ചെയ്യുവാൻ ആത്മാവിൽ എനിക്ക് സ്വാതന്ത്ര്യമുണ്ടോ? (1 യോഹന്നാ.2:27).

മുകളിൽ പറഞ്ഞിരിക്കുന്ന തിരുവചനഭാഗങ്ങൾ വായിക്കുകയും ധ്യാനിക്കുകയും ചെയ്യുക. ദൈവഹിതപ്രകാരമുള്ള തീരുമാനത്തിലെത്തുവാൻ സർവ്വപാലുവായ ദൈവം നിങ്ങളെ സഹായിക്കുമറാകട്ടെ.